Izdevējs: Saeima
Veids: likums
Pieņemts: 01.12.2009.
Stājas spēkā: 01.01.2010.

Publicēts:
Latvijas Vēstnesis, 199, 18.12.2009.

Attēlotā redakcija: 21.10.2026. - ...

Grozījumi:

10.12.2009. likums / LV, 200, 21.12.2009. / Stājas spēkā 01.01.2010.
14.01.2010. likums / LV, 12, 22.01.2010. / Stājas spēkā 23.01.2010.
15.04.2010. likums / LV, 66, 27.04.2010. / Stājas spēkā 28.04.2010.
10.06.2010. likums / LV, 99, 22.06.2010. / Stājas spēkā 23.06.2010.
14.10.2010. likums / LV, 174, 03.11.2010. / Stājas spēkā 01.12.2010.
16.12.2010. likums / LV, 206, 30.12.2010. / Stājas spēkā 01.01.2011.
16.06.2011. likums / LV, 103, 06.07.2011. / Stājas spēkā 01.08.2011.
15.12.2011. likums / LV, 204, 29.12.2011. / Stājas spēkā 01.01.2012.
15.11.2012. likums / LV, 190, 04.12.2012. / Stājas spēkā 01.01.2013.
13.12.2012. likums / LV, 203, 28.12.2012. / Stājas spēkā 29.12.2012.
28.02.2013. likums / LV, 51, 13.03.2013. / Stājas spēkā 27.03.2013.
19.09.2013. likums / LV, 191, 01.10.2013. / Stājas spēkā 01.01.2014.
06.11.2013. likums / LV, 232, 27.11.2013. / Stājas spēkā 01.01.2014.
28.11.2013. likums / LV, 234, 29.11.2013. / Stājas spēkā 30.11.2013.
12.12.2013. likums / LV, 252, 28.12.2013. / Stājas spēkā 01.01.2014.
19.12.2013. likums / LV, 252, 28.12.2013. / Stājas spēkā 01.01.2014.
09.10.2014. likums / LV, 206, 17.10.2014. / Stājas spēkā 01.01.2015.
30.10.2014. likums / LV, 228, 15.11.2014. / Stājas spēkā 29.11.2014.
17.12.2014. likums / LV, 257, 30.12.2014. / Stājas spēkā 01.01.2015.
30.11.2015. likums / LV, 248, 18.12.2015. / Stājas spēkā 01.01.2016.
15.09.2016. likums / LV, 182, 20.09.2016. / Stājas spēkā 04.10.2016.
23.11.2016. likums / LV, 241, 10.12.2016. / Stājas spēkā 01.01.2017.
20.04.2017. likums / LV, 90, 10.05.2017. / Stājas spēkā 24.05.2017.
Satversmes tiesas 26.10.2017. spriedums / LV, 214, 27.10.2017. / Stājas spēkā 26.10.2017.
23.11.2017. likums / LV, 242, 06.12.2017. / Stājas spēkā 01.01.2018.
20.09.2018. likums / LV, 196, 04.10.2018. / Stājas spēkā 01.01.2019.
06.12.2018. likums / LV, 244, 12.12.2018. / Stājas spēkā 01.01.2019.
Satversmes tiesas 06.03.2019. spriedums / LV, 48, 08.03.2019. / Stājas spēkā 08.03.2019.
Satversmes tiesas 02.05.2019. spriedums / LV, 89, 07.05.2019. / Stājas spēkā 07.05.2019.
14.11.2019. likums / LV, 240, 28.11.2019. / Stājas spēkā 01.01.2020.
23.11.2020. likums / LV, 240A, 11.12.2020. / Stājas spēkā 01.01.2021.
10.12.2020. likums / LV, 243, 16.12.2020. / Stājas spēkā 17.12.2020.
17.12.2020. likums / LV, 250, 29.12.2020. / Stājas spēkā 30.12.2020.
21.12.2020. likums / LV, 247A, 22.12.2020. / Stājas spēkā 01.01.2021.
06.05.2021. likums / LV, 86A, 07.05.2021. / Stājas spēkā 08.05.2021.
16.09.2021. likums / LV, 186A, 27.09.2021. / Stājas spēkā 11.10.2021.
16.11.2021. likums / LV, 234A, 04.12.2021. / Stājas spēkā 01.07.2022.
Satversmes tiesas 02.12.2021. spriedums / LV, 234, 03.12.2021. / Stājas spēkā 03.12.2021.
09.12.2021. likums / LV, 246, 21.12.2021. / Stājas spēkā 04.01.2022.
05.05.2022. likums / LV, 88A, 09.05.2022. / Stājas spēkā 01.07.2022.
19.05.2022. likums / LV, 103A, 30.05.2022. / Stājas spēkā 13.06.2022.
02.06.2022. likums / LV, 115, 15.06.2022. / Stājas spēkā 01.07.2022.
05.04.2023. likums / LV, 75, 18.04.2023. / Stājas spēkā 19.04.2023.
22.06.2023. likums / LV, 125, 30.06.2023. / Stājas spēkā 01.08.2023.
16.10.2025. likums / LV, 205, 23.10.2025. / Stājas spēkā 01.01.2026.
24.09.2026. likums / LV, 193, 07.10.2026. / Stājas spēkā 21.10.2026.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

Valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku

atlīdzības likums

I nodaļa
Vispārīgie noteikumi

1.pants. Likuma mērķis

Šā likuma mērķis ir panākt, ka valsts un pašvaldību institūcijās amatpersonu (darbinieku) atlīdzības noteikšanā tiek ievēroti līdzvērtīgi nosacījumi.

2.pants. Likuma darbība

(1) Likums, ievērojot šā panta otrajā, trešajā, ceturtajā un piektajā daļā noteikto, attiecas uz šādu valsts un pašvaldību institūciju amatpersonām (darbiniekiem):

1) Ministru kabinets;

2) Saeima, tai skaitā Saeimas Administrācija un citas Saeimas struktūrvienības;

3) Valsts prezidenta kanceleja;

4) Valsts kontrole;

5) Tiesībsarga birojs;

6) Centrālā vēlēšanu komisija;

7) *(izslēgts ar 16.11.2021. likumu)*;

8) Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija;

9) Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome;

10) Augstākās izglītības padome;

11) Finanšu izlūkošanas dienests;

12) tiešās pārvaldes iestādes;

13) pastarpinātās pārvaldes iestādes;

14) pašvaldības;

15) valsts dibinātas augstskolas;

16) valsts vai valsts dibinātu augstskolu zinātniskie institūti (turpmāk — zinātniskie institūti);

17) plānošanas reģioni;

18) publiskie nodibinājumi;

19) *(izslēgts no 01.01.2023. ar 09.12.2021. likumu. Sk. Pārejas noteikumu 55. punktu)*;

20) tiesu iestādes;

21) prokuratūra;

22) *(izslēgts ar 20.09.2018. likumu)*;

23) Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome.

(2) Likums attiecas arī uz tām amatpersonām (darbiniekiem), kas neatkarīgi no nodarbinātības šā panta pirmajā daļā minētajās institūcijās ir:

1) *(izslēgts ar 16.12.2010. likumu)*;

2) *(izslēgts ar 16.12.2010. likumu)*;

3) ostu valžu locekļi;

4) ārstniecības personas, kuras nodarbinātas valsts vai pašvaldību institūcijās, valsts un pašvaldību kapitālsabiedrībās vai publiski privātās kapitālsabiedrībās, kas noslēgušas līgumu par sniedzamo veselības aprūpes pakalpojumu, un kuras sniedz no valsts vai pašvaldības budžeta apmaksātos veselības aprūpes pakalpojumus, minētajās iestādēs nodarbinātie medicīnas asistenti vai ārstniecības personas, kas sniedz no pašvaldību budžetiem apmaksātos veselības aprūpes pakalpojumus pašvaldību izglītības iestādēs, valsts tiešās pārvaldes iestādēs nodarbinātās ārstniecības personas, kuru tiešo pienākumu izpilde saistīta ar ārstniecības personas profesionālo darbību profesijas vai specialitātes ietvaros, vai Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta neatliekamās medicīniskās palīdzības brigādes operatīvā medicīniskā transportlīdzekļa vadītāji.

(3) Uz Valsts prezidentu attiecas tikai šā likuma 3. panta astotā un devītā daļa, 4.^{3} pants, 19. panta 2.^{2}, 2.^{3} un ceturtā daļa, 22. pants, 37. panta 5.^{1} daļa un 38. pants. Uz pedagogiem atbilstoši pedagogu amatu sarakstam, zinātnisko institūtu akadēmiskajos amatos nodarbinātajiem, ostu pārvaldniekiem un citiem ostu darbiniekiem attiecas tikai šā likuma 3.panta astotā un devītā daļa. Citas šā likuma normas minētajām amatpersonām (darbiniekiem) piemēro likumos noteiktajos gadījumos un apjomā.

(4) Likums neattiecas uz Latvijas Bankas amatpersonām (darbiniekiem), tomēr šī institūcija nodrošina, ka informācija par tās amatpersonu (darbinieku) atlīdzības noteikšanas kritērijiem un darba samaksas apmēru sadalījumā pa amatu grupām normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā tiek publiskota Latvijas Bankas mājaslapā internetā. Latvijas Banka, ņemot vērā valsts ekonomiskās attīstības ciklu, ievēro arī solidaritātes principu un ekonomiskās izaugsmes laikā atlīdzību var pārskatīt, to paaugstinot, bet recesijas laikā atlīdzību samazina solidāri ar citām valsts institūcijām.

(4^{1}) Uz valsts vai pašvaldības kapitālsabiedrībām, publiski privātajām kapitālsabiedrībām un kapitālsabiedrībām, kurās valsts, pašvaldības vai publiski privātajai kapitālsabiedrībai pieder visas kapitāla daļas, izņemot šā panta otrās daļas 4.punktā minētās kapitālsabiedrības, attiecas tikai šī daļa. Citas šā likuma normas attiecībā uz minētajām kapitālsabiedrībām piemēro citos likumos noteiktajos gadījumos un apjomā. Informācija par šīm kapitālsabiedrībām, izņemot kredītiestādes, amatpersonu (darbinieku) atlīdzības noteikšanas kritērijiem un darba samaksas apmēru sadalījumā pa amatu grupām normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā tiek publiskota attiecīgās kapitālsabiedrības vai kapitāla daļu turētāja mājaslapā internetā, ja pastāv vismaz viens no šādiem nosacījumiem:

1) kapitālsabiedrība saņem valsts budžeta līdzekļus, valsts budžeta dotāciju vai samaksu par sniegto pakalpojumu valsts deleģēto funkciju veikšanai vai valsts pasūtījuma (sabiedriskā vai nacionālā pasūtījuma) īstenošanai vai kompensāciju par zaudējumiem, sniedzot universālo pakalpojumu, izņemot Eiropas Savienības politiku instrumentu un pārējo ārvalstu finanšu palīdzību;

2) kapitālsabiedrība nesaņem valsts budžeta līdzekļus, bet pilda tai deleģētos valsts pārvaldes uzdevumus vai tās darbība ir saistīta ar maksājumu valsts budžetā administrēšanu;

3) kapitālsabiedrība pilda tai ar likumu uzdotās funkcijas pārvaldīt un apsaimniekot valsts īpašumu vai organizēt valsts īpašuma privatizāciju;

4) kapitālsabiedrība saņem pašvaldību budžetu līdzekļus, pašvaldību budžetu dotāciju, samaksu par sniegto pakalpojumu pašvaldības vai tai deleģēto valsts pārvaldes uzdevumu veikšanai vai kapitālsabiedrībai pašvaldība ir palielinājusi šīs kapitālsabiedrības pamatkapitālu vai sniegusi galvojumu tās aizņēmumam, izņemot Eiropas Savienības politiku instrumentu un pārējo ārvalstu finanšu palīdzību;

5) kapitālsabiedrība izveidota, lai piedalītos pašvaldības autonomo funkciju pildīšanā.

(4[2]) Šā panta 4.[1] daļā noteiktie pienākumi attiecas arī uz biedrībām un nodibinājumiem, kuri nodrošina valsts pasūtījuma (sabiedriskā vai nacionālā pasūtījuma) īstenošanu un no kuru finansējuma resursiem vairāk nekā 50 procentus veido valsts budžeta finansējums, kas nav Eiropas Savienības politiku instrumentu un pārējo ārvalstu finanšu palīdzības līdzekļi.

(5) Likums neattiecas uz zemessargiem, Eiropas Elektronisko sakaru regulatoru iestādes atbalsta aģentūras Atbalsta sekretariāta darbiniekiem, Eiropas Savienības struktūrfondu 3.mērķa "Eiropas teritoriālā sadarbība" programmu apvienoto tehnisko sekretariātu darbiniekiem un Baltijas jūras reģiona valstu telpiskās plānošanas iniciatīvas VASAB sekretariāta darbiniekiem, kā arī uz ieslodzījuma vietās nodarbinātiem notiesātajiem, un uz darbiniekiem, kuri nodarbināti Latvijas Republikas diplomātiskajās un konsulārajās pārstāvniecībās ārvalstīs un kuri nav nodokļu maksātāji Latvijas Republikā.

(6) Par valsts vai pašvaldības institūcijas amatpersonām (darbiniekiem) šā likuma izpratnē uzskatāmas personas, kuras minētas šā panta otrajā daļā vai ir nodarbinātas šā panta pirmajā daļā minētajās institūcijās, pamatojoties uz darba līgumu, kuras pilda valsts dienestu, kuras ir ievēlētas, apstiprinātas vai ieceltas amatā vai citādi pilda noteiktus amata (dienesta, darba) pienākumus valsts vai pašvaldības institūcijā. Šā likuma normas, kas attiecas uz valsts un pašvaldību institūcijām, piemērojamas arī kapitālsabiedrībām, ciktāl tajās nodarbinātas šā panta otrajā daļā minētās personas.

(7) Amatpersonām (darbiniekiem) piemērojamas darba tiesiskās attiecības, amata tiesiskās attiecības vai dienesta gaitu regulējošu normatīvo aktu normas tiktāl, ciktāl to nenosaka šis likums.

(8) Ja amatpersona (darbinieks) valsts vai pašvaldības institūcijā (pie viena darba devēja) vienlaikus pilda arī šā panta trešajā vai piektajā daļā minēto darbinieku pienākumus, tai piemērojamas šā likuma normas, kas regulē atlīdzības izmaksas nosacījumus amatu (darbu) savienošanas vai papildu darba gadījumā, tai skaitā 4.[1] pants, 5.panta trešā un ceturtā daļa, 14.panta pirmā daļa. Ja šādai amatpersonai (darbiniekam) ir tiesības uz atšķirīga ilguma ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu vai papildatvaļinājumu, tiek nodrošināta iespēja izmantot ilgāko atvaļinājumu, taču par ilgākā atvaļinājuma daļu izmaksā tikai to vidējo izpeļņu, kas nopelnīta amatā (darbā), kurš dod tiesības uz ilgāku atvaļinājumu, nekā noteikts šajā likumā. Ja amata (dienesta, darba) tiesiskās attiecības tiek izbeigtas, neizmantoto atvaļinājumu atlīdzina naudā atbilstoši neizmantotā atvaļinājuma ilgumam amatā, kurā amatpersona (darbinieks) piešķirto atvaļinājumu nav izmantojusi, aprēķinot izmaksājamo samaksu no vidējās izpeļņas, kas nopelnīta šajā amatā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 14.01.2010., 15.04.2010., 14.10.2010., 16.12.2010., 16.06.2011., 15.11.2012., 23.11.2016., 20.04.2017., 23.11.2017., 20.09.2018., 10.12.2020., 17.12.2020., 16.11.2021., 09.12.2021. un 16.10.2025. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2026.)

II nodaļa
Atlīdzības sistēma

3.pants. Atlīdzība

(1) Valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu (darbinieku) atlīdzību šā likuma izpratnē veido darba samaksa, sociālās garantijas un atvaļinājumi. Darba samaksa šā likuma izpratnē ir mēnešalga, piemaksas, prēmijas un naudas balvas. Sociālās garantijas šā likuma izpratnē ir pabalsti, kompensācijas, apdrošināšana un šajā likumā noteikto izdevumu segšana.

(2) Valsts vai pašvaldības institūcija, izstrādājot normatīvos aktus un darba koplīgumus, par atlīdzību konsultējas ar amatpersonu (darbinieku) pārstāvjiem atbilstoši darba tiesiskās attiecības, amata tiesiskās attiecības vai dienesta gaitu regulējošiem normatīvajiem aktiem.

(3) Valsts vai pašvaldības institūcija neizmaksā un iekšējos normatīvajos aktos, pašvaldības saistošajos noteikumos, darba koplīgumos un darba līgumos amatpersonai (darbiniekam) neparedz citādu atlīdzību kā tā, kas noteikta šajā likumā, izņemot šajā pantā paredzētos gadījumus.

(4) Valsts vai pašvaldības institūcija tai piešķirto finanšu līdzekļu ietvaros iekšējos normatīvajos aktos, pašvaldības saistošajos noteikumos, darba koplīgumos vai darba līgumos amatpersonām (darbiniekiem) var paredzēt tikai šādus ar papildu atlīdzību saistītus pasākumus:

1) darba dienas ilguma saīsināšanu vairāk par vienu stundu pirms svētku dienām;

2) vienu apmaksātu brīvdienu pirmajā skolas dienā sakarā ar bērna skolas gaitu uzsākšanu 1. — 4.klasē;

3) ne vairāk kā trīs apmaksātas brīvdienas sakarā ar stāšanos laulībā;

4) vienu apmaksātu brīvdienu izlaiduma dienā, amatpersonai (darbiniekam) vai tās bērnam absolvējot izglītības iestādi;

5) naudas balvu, kas kalendāra gada ietvaros nepārsniedz amatpersonai (darbiniekam) noteiktās mēnešalgas apmēru, sakarā ar amatpersonai (darbiniekam) vai valsts vai pašvaldības institūcijai svarīgu sasniegumu (notikumu), ņemot vērā amatpersonas (darbinieka) ieguldījumu attiecīgās institūcijas mērķu sasniegšanā;

6) *(izslēgts ar 16.06.2011. likumu)*;

7) pabalstu 750 *euro* apmērā reizi kalendāra gadā amatpersonai (darbiniekam) par katru apgādībā esošu bērnu ar invaliditāti līdz 18 gadu vecumam;

8) pabalstu līdz 50 procentiem no mēnešalgas vienu reizi kalendāra gadā, aizejot ikgadējā apmaksātajā atvaļinājumā, ņemot vērā valsts vai pašvaldības institūcijas noteiktos kritērijus, kā arī to, ka atvaļinājuma pabalsts netiek pārcelts uz nākamo kalendāra gadu un, izbeidzot amata (dienesta, darba) attiecības, tas netiek atlīdzināts gadījumā, kad kārtējais atvaļinājums nav izmantots;

9) atlīdzību par laiku, kuru amatpersona (darbinieks) nepavada darba vietā vai citā institūcijas norādītajā vietā un kuru amatpersona (darbinieks) izmanto pēc saviem ieskatiem, bet pēc attiecīga pieprasījuma ierodas norādītajā vietā un nekavējoties uzsāk pienākumu pildīšanu.

(4^1) Tiesnešiem ir tiesības uz šā panta ceturtās daļas 2., 3. un 4.punktā minētajām papildu brīvdienām. Šā panta ceturtās daļas 3.punktā minētajā gadījumā piešķiramas trīs brīvdienas. Brīvdienas uz iesnieguma pamata piešķir kompetentā valsts institūcijas amatpersona. Šā likuma 3.panta ceturtās daļas 7. un 8.punktā minētos pabalstus attiecīgā tiesu līmeņa tiesnešiem izmaksā vienādā (fiksētā) apmērā, kuru kompetentā valsts institūcijas amatpersona nosaka (aprēķina), ņemot vērā pabalstu izmaksai pieejamos finanšu līdzekļus un tiesnešu skaitu.

(4^2) Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonām ar speciālajām dienesta pakāpēm šā panta ceturtās daļas 9. punktā minēto atlīdzību par vienu stundu nosaka 25 procentu apmērā no Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm zemākās mēnešalgu grupas minimālajai mēnešalgai atbilstošās stundas algas likmes.

(4^3) Prokuroriem šā panta ceturtās daļas 5. punktā minēto naudas balvu neizmaksā.

(5) Šā panta trešā daļa neattiecas uz gadījumiem, kad:

1) Latvijas Zinātņu akadēmija, valsts dibināta augstskola vai zinātniskais institūts vai to izveidotas iestādes atlīdzību amatpersonām (darbiniekiem) izmaksā no līdzekļiem, kas iegūti par zinātniskās darbības veikšanu, vai atlīdzība (izņemot prēmijas un sociālās garantijas) netiek izmaksāta par valsts budžeta līdzekļiem;

2) valsts un pašvaldību kapitālsabiedrībās vai publiski privātās kapitālsabiedrībās, kas noslēgušas līgumu par sniedzamo veselības aprūpes pakalpojumu, nodarbinātajām ārstniecības personām, kuras sniedz no valsts vai pašvaldības budžeta apmaksātos veselības aprūpes pakalpojumus, vai medicīnas asistentiem atlīdzība netiek izmaksāta par valsts vai pašvaldības budžeta līdzekļiem;

3) pašvaldība izmanto tai šajā likumā paredzēto iespēju pašai lemt par attiecīgās atlīdzības daļas piešķiršanu, apmēru vai izmaksu;

4) pašvaldība vai plānošanas reģions šajā likumā minētajās institūcijās nodarbinātai amatpersonai (darbiniekam) noteikto atlīdzību nosaka mazākā apmērā vai nolemj attiecīgu atlīdzības sastāvdaļu nepiemērot. Šis punkts neattiecas uz šajā likumā noteiktajām vispārējām piemaksām, ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu un atlaišanas pabalstu;

5) ievērojot šajā likumā noteiktos ierobežojumus:

a) likumā noteiktajos gadījumos izmaksā slimības naudu,

b) likumā noteiktajos gadījumos izmaksā atlīdzību par laiku, kad darbinieks neveic darbu vai nepilda amatu

(dienestu) attaisnojošu iemeslu dēļ,

c) atlīdzina izdevumus, kas nepieciešami amata (dienesta, darba) veikšanai,

d) likumā noteiktajos gadījumos sedz izdevumus sakarā ar amatpersonas (darbinieka) nosūtīšanu veikt veselības pārbaudi,

e) likumā vai Ministru kabineta noteikumos paredzētajos gadījumos izmaksā atlīdzību, lai varētu ievērot darba aizsardzības prasības vai veikt darba aizsardzības pasākumus,

f) likumā noteiktajos gadījumos izmaksā iepriekšējo darba samaksu vai vidējo izpeļņu saistībā ar darba līguma grozījumiem,

g) likumā noteiktajos gadījumos izmaksā atlīdzību par darba piespiedu kavējumu vai mazāk apmaksāta darba veikšanu;

6) *(izslēgts ar 30.11.2015. likumu)*;

7) valsts vai pašvaldības institūcija no līdzekļiem, kas iegūti no sadarbības līgumiem ar Eiropas Savienības vai tās dalībvalsts institūcijām, kā arī no starptautiskās sadarbības vai pakalpojumu līgumiem (valsts vai pašvaldības institūcijas un cita ārvalsts vai starptautiskā tiesību subjekta noslēgts līgums), lai īstenotu kādu projektu (aktivitāti), maksā par paveikto darbu tām amatpersonām (darbiniekiem), kuras ir tieši iesaistītas attiecīgo sadarbības vai pakalpojumu līgumu izpildē;

7^1) *(izslēgts ar 13.12.2012. likumu)*;

7^2) *(izslēgts ar 13.12.2012. likumu)*;

8) likumā un Ministru kabineta noteikumos paredzētajos gadījumos un noteiktajā apmērā nosaka atlīdzību Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu amatpersonām ar speciālajām dienesta pakāpēm, valsts drošības iestāžu amatpersonām, civilajiem ekspertiem un karavīriem, kas piedalās starptautiskajās misijās un operācijās;

9) saskaņā ar Ministru kabineta noteikumiem nosaka atlīdzību pašvaldības īpašuma privatizācijas komisijas locekļiem;

10) izmaksā atlīdzību par piedalīšanos attīstības sadarbības projektu īstenošanā saskaņā ar Starptautiskās palīdzības likumu.

(6) Šā panta ceturtajā un piektajā daļā minētajos gadījumos valsts vai pašvaldības institūcija pati nosaka minētās atlīdzības daļas izmaksāšanas nosacījumus un kārtību, ciktāl tas nav pretrunā ar ārējiem normatīvajiem aktiem. Šā panta piektās daļas 7.punktā paredzēto atlīdzību var noteikt, paredzot piemaksu par papildu darbu, sadalot amata (dienesta, darba) pienākumu veikšanu saskaņā ar šā likuma $4.^1$ pantu un nosakot atbilstošu atlīdzību vai saskaņā ar publiskos iepirkumus regulējošiem normatīvajiem aktiem slēdzot uzņēmuma līgumu ar personu, kas nav amata (dienesta, darba) attiecībās attiecīgajā institūcijā. Ja amatpersonai (darbiniekam) tiek noteikta piemaksa par papildu darbu, tad var neievērot šā likuma 14.panta pirmajā daļā noteikto piemaksas apmēru. Ja amatpersona (darbinieks) ar iestādes vadītāja rīkojumu ir nosūtīta darbā ārvalstī, lai nodrošinātu sadarbības vai pakalpojumu līguma īstenošanu, institūcija amatpersonas (darbinieka) prombūtnes laikā saglabā tās amatu (darba vietu), bet atlīdzību šajā laikposmā maksā saskaņā ar sadarbības vai pakalpojumu līguma nosacījumiem, un tās noteikšanā var neievērot šajā likumā noteiktos atlīdzības ierobežojumus.

(6^1) Pašvaldības domes deputāts, kurš neieņem algotu amatu domē, saņem mēnešalgu atbilstoši šā likuma 5.pantam, un viņam ir tiesības tikai uz šā likuma 27., 29., 32. un 33.pantā noteiktajām kompensācijām un 37., 38.pantā noteikto apdrošināšanu.

(6^2) Pašvaldības domes deputātam, kurš ieņem algotu amatu domē, kā arī šā likuma 6.pantā minētajām amatpersonām nav tiesību uz šā likuma 14.panta ceturtajā, $5.^1$ un sestajā daļā noteiktajām vispārējām piemaksām. Šā likuma 6.panta pirmajā daļā un otrās daļas 1., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14. un 15. punktā minētajām amatpersonām nav tiesību arī uz šā likuma 14.panta pirmajā daļā noteiktajām vispārējām piemaksām, izņemot Ministru kabineta locekļus.

(6^3) Ja tas ir lietderīgi un tam ir pieejami finanšu līdzekļi, amatpersonai (darbiniekam), kurš attiecīgajā valsts vai pašvaldības institūcijā netiek nodarbināts pastāvīgi, bet tiek iecelts, ievēlēts vai apstiprināts amatā (piemēram, komisijās, konsultatīvajās padomēs, darba grupās) konkrētu pienākumu pildīšanai un par šo pienākumu pildīšanu nestājas darba tiesiskajās vai dienesta attiecībās, var noteikt mēnešalgu proporcionāli nostrādātajam laikam. Šādai amatpersonai (darbiniekam) var atlīdzināt ar komandējumu saistītus izdevumus, bet tai nav tiesību uz citu šajā likumā noteikto atlīdzību, un tās mēnešalgas apmērs mēnesī nedrīkst pārsniegt vidējās darba samaksas apmēru, kas noapaļots pilnos *euro*, izņemot vēlēšanu komisiju un vēlēšanu iecirkņu komisiju locekļus, kuriem atlīdzību izmaksā un ēdināšanas izdevumus kompensē likumā un Ministru kabineta noteikumos paredzētajā kārtībā. Attiecīgajā valsts vai pašvaldības institūcijā pastāvīgi nodarbināta amatpersona (darbinieks), ja likums tai atļauj amatu savienošanu, ja savienojamā amata pienākumi neietilpst tās pastāvīgā amata (dienesta, darba) pienākumos un šīs daļas pirmajā teikumā noteiktajos amatos tā tiek iecelta, ievēlēta vai apstiprināta kā privātpersona vai organizācijas pārstāvis, ir tiesīga saņemt abas mēnešalgas, neievērojot šā likuma 14.panta pirmajā daļā noteiktos ierobežojumus.

(6^4) Laikā, kad diplomāts, diplomātiskā un konsulārā dienesta amatpersona (darbinieks), specializētais atašejs, sakaru virsnieks, karavīrs, tiešās pārvaldes iestādes amatpersona (darbinieks) vai valsts drošības iestādes amatpersona (darbinieks) pilda dienestu (darbu) ārvalstīs tādā starptautiskajā organizācijā, kuras dalībvalsts ir Latvijas Republika vai ar kuru sadarbojas Latvijas Republika, vai šādas starptautiskās organizācijas dalībvalsts institūcijā, nosūtītājiestāde attiecīgajai personai izmaksā tikai to atlīdzības daļu, kuru nesedz starptautiskā organizācija vai tās dalībvalsts institūcija. Ja tas ir abpusēji izdevīgi, valsts institūcija un amatpersona (darbinieks) var vienoties, ka valsts institūcija neizmaksā arī to atlīdzības daļu, kuru nesedz starptautiskā organizācija vai tās dalībvalsts institūcija.

(6^5) Šā likuma $6.^1$ un $6.^2$ pantā minētajām amatpersonām nav tiesību uz šā likuma 14.panta ceturtajā, $5.^1$ un sestajā daļā noteiktajām vispārējām piemaksām.

(6^6) Šā likuma $5.^1$ pantā minētajām amatpersonām nav tiesību uz šā likuma 14.panta pirmajā, ceturtajā, $5.^1$ un sestajā daļā noteiktajām vispārējām piemaksām un 16., 19., 20., 26., 27., 29., 30., 31. un 33.pantā noteikto atlīdzību, bet attiecībā uz atvaļinājumiem ir tiesības vienīgi uz šā likuma 40.panta piektajā daļā un 43.panta ceturtajā daļā minētajiem atvaļinājumiem.

(6^7) Valsts vai pašvaldības institūcijas vadītājs nodrošina, ka šā likuma 3. panta ceturtās daļas 5. punktā, 14. panta divpadsmitajā un $12.^1$ daļā un 16. panta trešajā daļā noteiktā atlīdzība netiek izmaksāta par to pašu sasniegumu, notikumu vai paveikto darbu.

(7) Valsts un pašvaldību institūcijas pārskata amatpersonām (darbiniekiem) noteikto atlīdzību, ņemot vērā valsts ekonomisko attīstību, solidaritātes principu, kā arī izvērtējot ekonomisko situāciju valstī (iekšzemes kopprodukta izmaiņas, produktivitātes izmaiņas, inflācija, deflācija) un citus pamatotus kritērijus.

(7^1) Ministru kabinets ne retāk kā reizi četros gados izvērtē valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku, kā arī tiesnešu un prokuroru atlīdzības sistēmu un, ja nepieciešams, iesniedz Saeimai priekšlikumus tās pilnveidošanai.

(8) Ministru kabinets nosaka valsts tiešās pārvaldes iestāžu amatpersonu (darbinieku) atlīdzības un personu uzskaites sistēmu (datubāzi), kā arī citu valsts un pašvaldību institūciju un šā likuma 2.panta otrās daļas 4.punktā minēto kapitālsabiedrību amatpersonu (darbinieku) atlīdzības uzskaites sistēmu (datubāzi).

(9) Valsts vai pašvaldības institūcija tās mājaslapā internetā normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā publisko informāciju par:

1) amatpersonu (darbinieku) atlīdzības noteikšanas kritērijiem un darba samaksas apmēru sadalījumā pa amatu grupām;

2) šā likuma 15. panta vienpadsmitajā daļā minētajām speciālajām piemaksām, norādot to apmēru un būtisko funkciju vai stratēģiski svarīgo mērķi, kura ietvaros šī piemaksa noteikta.

(9^1) Papildus šā panta devītajā daļā noteiktajam cita informācija par amatpersonai (darbiniekam) izmaksāto darba samaksas apmēru ir pieejama valsts un pašvaldības institūcijas mājaslapā internetā Ministru kabineta noteiktajā apjomā. Lai aizsargātu amatpersonu (darbinieku) tiesības uz privāto dzīvi vai valsts drošību, Ministru kabinets ir arī tiesīgs noteikt informāciju par izmaksāto darba samaksas apmēru un attiecīgo amatpersonu (darbinieku), kura valsts un pašvaldības institūcijas mājaslapā internetā netiek publiskota.

(9^2) Lai nodrošinātu Satversmes 100. pantā nostiprināto cilvēktiesību uz vārda brīvību, tai skaitā informācijas

atklātību, ievērošanu un efektīvu īstenošanu iespējami ērti privātpersonām, visu valsts un pašvaldību strādājošo atlīdzība ir pilnīgi atklāta sabiedrībai šādā kārtībā:

1) *(atzīts par spēkā neesošu no tā spēkā stāšanās brīža ar Satversmes tiesas 06.03.2019. spriedumu)*;

2) *(atzīts par spēkā neesošu no tā spēkā stāšanās brīža ar Satversmes tiesas 06.03.2019. spriedumu)*;

3) Ministru kabinets nosaka tādas valsts pārvaldes iestādes, kā arī to amatpersonas un darbiniekus, kuru atalgojums un naudas summas, kas viņiem pienākas, nav publicējamas valsts drošības apsvērumu dēļ, kā arī gala termiņu, kura notecējuma beigās šī informācija kļūst atklāti vispārpieejama Latvijas Nacionālajā arhīvā.

(10) Informācija par Saeimas deputātam izmaksājamo atlīdzību (mēnešalga un kompensācijas) ir publiski pieejama ikvienam.

(11) Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā tiek publicēta šā likuma 2.panta ceturtajā, 4.^{1} un 4.^{2} daļā, kā arī 3.panta devītajā daļā noteiktā informācija, kā arī šā panta 9.^{1} daļā minētās informācijas apjomu un tās publiskošanas kārtību.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 10.12.2009., 14.01.2010., 15.04.2010., 10.06.2010., 14.10.2010., 16.12.2010., 16.06.2011., 15.12.2011., 13.12.2012., 15.11.2012., 19.09.2013., 30.11.2015., 23.11.2016., 20.04.2017., 23.11.2017., 20.09.2018., 06.12.2018. likumu, Satversmes tiesas 06.03.2019. spriedumu, 14.11.2019., 17.12.2020., 16.09.2021., 16.11.2021. un 05.05.2022. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2022. Ceturtās daļas 7. punkta jaunā redakcija un grozījums 6.^{2} daļā stājas spēkā 01.01.2023. Sk. pārejas noteikumu 53. punktu)

3.^{1} pants. Vidējā izpeļņa

(1) Visos gadījumos, kad amatpersonai (darbiniekam) izmaksājama vidējā izpeļņa, tā aprēķināma no darba samaksas par pēdējiem sešiem kalendāra mēnešiem. Ja amatpersona (darbinieks) pēc iecelšanas amatā (pieņemšanas dienestā, darbā) ir pildījusi amata (dienesta, darba) pienākumus mazāk par sešiem mēnešiem, vidējo izpeļņu aprēķina no darba samaksas par periodu, kurā amatpersona (darbinieks) ir pildījusi amata (dienesta, darba) pienākumus. Ja amatpersona (darbinieks) ir nodarbināta mazāk par sešiem mēnešiem pēc vismaz 12 mēnešu ilgas attaisnotas prombūtnes, vidējo izpeļņu aprēķina no darba samaksas par periodu, kurā amatpersona (darbinieks) ir pildījusi amata (dienesta, darba) pienākumus.

(2) Stundas vidējo izpeļņu aprēķina, pēdējo sešu kalendāra mēnešu darba samaksas kopsummu dalot ar šajā periodā nostrādāto stundu skaitu.

(3) Dienas vidējo izpeļņu aprēķina, pēdējo sešu kalendāra mēnešu darba samaksas kopsummu dalot ar šajā periodā nostrādāto dienu skaitu. Ja amatpersonai (darbiniekam) ir noteikts summētais darba laiks, dienas vidējo izpeļņu aprēķina, stundas vidējo izpeļņu reizinot ar vidējo nostrādāto stundu skaitu darba dienā, kuru aprēķina, pēdējo sešu mēnešu nostrādāto stundu skaitu dalot ar kalendāra darba dienu skaitu (izņemot attaisnotu prombūtni) pēdējo sešu mēnešu laikā.

(4) Mēneša vidējo izpeļņu aprēķina, dienas vidējo izpeļņu reizinot ar mēneša vidējo darba dienu skaitu pēdējos sešos kalendāra mēnešos (saskaitot darba dienas pēdējos sešos kalendāra mēnešos un šo kopsummu dalot ar seši).

(5) Ja pēdējo sešu vai vairāk mēnešu laikā amatpersona (darbinieks) nav pildījusi amata (dienesta, darba) pienākumus un tai nav izmaksāta darba samaksa, vidējo izpeļņu aprēķina no darba samaksas par amata (dienesta, darba) pienākumu izpildi sešos kalendāra mēnešos pirms šā perioda. Ja amatpersona (darbinieks) pirms attaisnotās prombūtnes perioda sākuma ir strādājusi mazāk par sešiem mēnešiem, vidējo izpeļņu aprēķina no darba samaksas par periodu, kurā amatpersona (darbinieks) ir strādājusi.

(6) *(Izslēgta ar 17.12.2014. likumu)*

(7) Nostrādāto dienu skaitā neietilpst pārejošas darbnespējas dienas, atvaļinājuma dienas, dienas, kad amatpersona (darbinieks) nav pildījusi amata (dienesta, darba) pienākumus šā likuma 3.panta ceturtās daļas 2., 3. un 4.punktā, 26.panta pirmajā daļā, Darba likuma 74.panta pirmajā un sestajā daļā vai citos ārējos normatīvajos aktos noteiktos attaisnotas prombūtnes gadījumos, kā arī gadījumos, kas minēti šā likuma 3.panta 4.^{2} daļā un piektās daļas 7.punktā. Darba samaksā, no kuras aprēķina vidējo izpeļņu, neieskaita darba devēja izmaksāto slimības naudu, atvaļinājuma apmaksu, atlīdzību šā likuma 3.panta ceturtās daļas 2., 3., 4., 7. un 8.punktā, 4.^{2} daļā, piektās daļas 7.punktā, 26.panta pirmajā daļā, Darba likuma 74.panta pirmajā un sestajā daļā minētajos gadījumos vai citos ārējos normatīvajos aktos noteiktos attaisnotas prombūtnes gadījumos.

(8) Izmaksājamo vidējo izpeļņu aprēķina, dienas (stundas, mēneša) vidējo izpeļņu reizinot ar to dienu (stundu, mēnešu) skaitu, par kurām amatpersonai (darbiniekam) izmaksājama vidējā izpeļņa.

(9) Par ikgadējā apmaksātā atvaļinājuma vai apmaksātā papildatvaļinājuma laiku izmaksājamo samaksu aprēķina, dienas vai stundas vidējo izpeļņu reizinot ar darba dienu vai stundu skaitu atvaļinājuma laikā.

(10) Visos gadījumos, kad amatpersonai (darbiniekam) aprēķinātā mēneša vidējā izpeļņa par amata (dienesta, darba) pienākumu pildīšanu normāla darba laika ietvaros ir mazāka nekā spēkā esošā minimālā mēneša darba alga, aprēķināto mēneša vidējo izpeļņu pielīdzina minimālajai mēneša darba algai.

(14.10.2010. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 16.06.2011., 13.12.2012., 15.11.2012., 06.11.2013., 17.12.2014., 30.11.2015. un 23.11.2016. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2017.)

3.[2] pants. Papildu brīvdienu apmaksas kārtība

(1) Ja saskaņā ar Darba likuma 74.pantu vai šā likuma 3.panta ceturto daļu amatpersonai (darbiniekam) piešķir apmaksātu papildu brīvdienu (atpūtas dienu), amatpersonai (darbiniekam) saglabā mēnešalgu un uzturdevas kompensāciju, kā arī piemaksas, izņemot šā likuma 14.panta trešajā daļā minētās piemaksas. Darbiniekam, kuram noteikta akorda alga, izmaksā vidējo izpeļņu.

(2) Karavīram, kurš ārstniecības iestādē nodod asinis vai ne ilgāk kā divas darba dienas nepilda dienesta pienākumus sakarā ar laulātā, vecāku, bērna vai cita tuva ģimenes locekļa nāvi, attiecīgajos gadījumos piemēro Darba likuma normas, ievērojot noteikumu, ka viņam izmaksā mēnešalgu, izsniedz karavīra uzturdevu vai izmaksā tās kompensāciju, izmaksā kompensāciju par dzīvojamās telpas īri un komunālajiem maksājumiem, kā arī piemaksas, izņemot šā likuma 14. panta trešajā daļā minētās piemaksas.

(16.06.2011. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.12.2011., 19.05.2022. un 16.10.2025. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2026.)

III nodaļa
Mēnešalga

4.pants. Mēnešalgas apmēra noteikšanas vispārīgie principi sadalījumā pa amatu grupām

(1) Valsts institūcijas amatpersonām (darbiniekiem) mēnešalgas apmēru nosaka tādējādi, lai mēnešalga nepārsniegtu Ministru prezidentam noteikto mēnešalgu, izņemot šā panta septītajā, astotajā, devītajā, desmitajā, vienpadsmitajā, trīspadsmitajā un četrpadsmitajā daļā, kā arī šā likuma 5.[1] pantā minēto gadījumu. Pašvaldības institūcijas amatpersonām (darbiniekiem) mēnešalgas apmēru nosaka tādējādi, lai mēnešalga nepārsniegtu šajā likumā pašvaldības domes priekšsēdētājam noteikto maksimālo mēnešalgu.

(1[1]) Amatpersonām (darbiniekiem), izņemot šā likuma 5., 5.[1], 6., 6.[1], 6.[2] un 13. pantā minētās amatpersonas (darbiniekus) un fiziskā darba veicējus, vai konkrētiem amatiem noteiktajai mēnešalgai var piemērot tirgus koeficientu, nodrošinot, ka ar šo koeficientu reizinātais mēnešalgas apmērs nepārsniedz Ministru prezidentam noteikto mēnešalgu. Šādu amatpersonu (darbinieku) īpatsvars nedrīkst pārsniegt 15 procentus no valsts vai pašvaldības institūcijā nodarbināto amatpersonu (darbinieku) skaita, bet institūcijās, kuras nodrošina pakalpojumu sniegšanu valsts un pašvaldību institūcijām pārresoru līmenī, šādu amatpersonu (darbinieku) īpatsvars nedrīkst pārsniegt 30 procentus. Ja konkrētiem amatiem, izņemot Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm amatus, un amatpersonām (darbiniekiem) noteiktajai mēnešalgai piemērots tirgus koeficients, valsts vai pašvaldības institūcija ne retāk kā reizi divos gados to pārskata, izvērtējot šā koeficienta piemērošanas nepieciešamību un pamatojumu. Ministru kabinets nosaka profesijas un specifiskās jomas, kurām piemērojams tirgus koeficients. Tirgus koeficientu nosaka robežās no 1,1 līdz 1,5.

(2) Šajā likumā paredzētajos gadījumos amatpersonām (darbiniekiem) mēnešalgu, noapaļojot līdz pilniem *euro*, nosaka, bāzes mēnešalgas apmēram piemērojot attiecīgu koeficientu. Bāzes mēnešalgas apmēru nosaka šādi:

1) saskaita Centrālās statistikas pārvaldes oficiālajā statistikas paziņojumā publicēto valstī strādājošo aizpagājušā gada mēneša vidējās darba samaksas apmēra pieaugumu procentos pret iepriekšējo gadu ar aizpagājušā gada inflāciju procentos pret iepriekšējo gadu un attiecīgo summu dala ar divi;

2) indeksē kārtējā gada bāzes mēnešalgu ar skaitli, kas iegūts saskaņā ar šīs daļas 1. punktu.

(2[1]) Valsts kanceleja nākamā gada bāzes mēnešalgas apmēru, finanšu un apdrošināšanas jomas bāzes mēnešalgas apmēru un elektronisko sakaru un enerģētikas nozares bāzes mēnešalgas apmēru publicē Valsts kancelejas tīmekļvietnē līdz kārtējā gada 1. maijam.

(3) Valsts tiešās pārvaldes iestādes amatpersonām (darbiniekiem) mēnešalgas apmēru nosaka, klasificējot amatus atbilstoši Ministru kabineta noteiktajam valsts un pašvaldību institūciju amatu katalogam un ņemot vērā amatam atbilstošo mēnešalgu grupu.

(4) Centrālās vēlēšanu komisijas, Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes, Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes, tiesu un prokuratūras, Valsts prezidenta kancelejas, Saeimas Administrācijas un citu Saeimas struktūrvienību, Valsts kontroles, Tiesībsarga biroja, publisko nodibinājumu, pašvaldību, Latvijas Zinātņu akadēmijas, Augstākās izglītības padomes, plānošanas reģionu, pastarpinātās pārvaldes iestāžu amatpersonām (darbiniekiem), valsts dibinātu augstskolu vispārējam personālam, kas neieņem pedagogu amatu sarakstā noteiktos amatus, un zinātniskajos institūtos nodarbinātajiem, kas neieņem akadēmiskos amatus, mēnešalgas apmēru nosaka, ņemot vērā amata vērtību (atbildības līmeni un sarežģītību), kā arī konkrētās amatpersonas (darbinieka) individuālās kvalifikācijas un prasmju novērtējumu.

(4[1]) Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonām ar speciālajām dienesta pakāpēm mēnešalgas apmēru nosaka, klasificējot amatus atbilstoši Ministru kabineta noteiktajam Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm amatu katalogam un ņemot vērā amatam atbilstošo mēnešalgu grupu.

(5) Karavīriem mēnešalgas apmēru nosaka atbilstoši dienesta pakāpei un izdienai.

(6) Pašvaldību iestādēs, valsts iestādēs, valsts un pašvaldību kapitālsabiedrībās vai publiski privātās kapitālsabiedrībās, kas noslēgušas līgumu par sniedzamo veselības aprūpes pakalpojumu, nodarbinātajām ārstniecības personām, kuras sniedz no valsts vai pašvaldības budžeta apmaksātos veselības aprūpes pakalpojumus, medicīnas asistentiem, ārstniecības personām, kas sniedz no pašvaldību budžetiem apmaksātos veselības aprūpes pakalpojumus pašvaldību izglītības iestādēs, kā arī valsts tiešās pārvaldes iestādēs nodarbinātajām ārstniecības personām, kuru tiešo pienākumu izpilde saistīta ar ārstniecības personas profesionālo darbību profesijas vai specialitātes ietvaros, un Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta neatliekamās medicīniskās palīdzības brigādes operatīvā medicīniskā transportlīdzekļa vadītāju mēnešalgas apmēru nosaka atbilstoši amata novērtējumam.

(7) Ostas valdes locekļiem mēnešalgas apmēru nosaka atbilstoši ostu iedalījumam.

(8) To valsts aģentūras "Civilās aviācijas aģentūra" un Valsts dzelzceļa tehniskās inspekcijas amatpersonu (darbinieku) mēnešalgu, kura netiek noteikta saskaņā ar šā panta trešo daļu un šā likuma 7. un 7.[1] pantu, nosaka tādējādi, lai varētu nodrošināt Eiropas Savienības un Starptautiskās civilās aviācijas organizācijas prasību izpildi.

(9) Tiesneša mēnešalgu nosaka, to piesaistot bāzes mēnešalgai ar attiecīgu koeficientu. Prokurora mēnešalgu nosaka, to piesaistot rajona (pilsētas) prokurora mēnešalgai ar attiecīgu koeficientu.

(10) Finanšu izlūkošanas dienesta amatpersonu (darbinieku) mēnešalgu nosaka, ņemot vērā finanšu un apdrošināšanas jomas bāzes mēnešalgas apmēru, kuru aprēķina šādi:

1) saskaita Centrālās statistikas pārvaldes oficiālajā statistikas paziņojumā publicēto finanšu un apdrošināšanas jomā strādājošo aizpagājušā gada mēneša vidējās darba samaksas apmēra pieaugumu procentos pret iepriekšējo gadu ar aizpagājušā gada inflāciju procentos pret iepriekšējo gadu un attiecīgo summu dala ar divi;

2) indeksē kārtējā gada bāzes mēnešalgu ar skaitli, kas iegūts saskaņā ar šīs daļas 1. punktu.

(11) Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas amatpersonu (darbinieku) mēnešalgu nosaka, ņemot vērā elektronisko sakaru un enerģētikas nozares bāzes mēnešalgas apmēru, kuru aprēķina šādi:

1) saskaita Centrālās statistikas pārvaldes oficiālajā statistikas paziņojumā publicēto elektronisko sakaru un enerģētikas nozarē strādājošo aizpagājušā gada mēneša vidējās darba samaksas apmēra pieaugumu procentos pret iepriekšējo gadu ar aizpagājušā gada inflāciju procentos pret iepriekšējo gadu un attiecīgo summu dala ar divi;

2) indeksē kārtējā gada bāzes mēnešalgu ar skaitli, kas iegūts saskaņā ar šīs daļas 1. punktu.

(12) Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu amatpersonām ar speciālajām dienesta pakāpēm, kurām noteikts pienākums veikt izmeklēšanu īpaši sarežģītās, smagu vai sevišķi smagu starpreģionāla vai starptautiska rakstura noziegumu lietās, kā arī Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja un Nodokļu un muitas policijas amatpersonām, kuras ir iesaistītas izmeklēšanas darbību veikšanā minētā veida lietās, var noteikt mēnešalgu līdz 95 procentiem no rajona (pilsētas) prokurora mēnešalgas.

(13) Konkurences padomes amatpersonu (darbinieku) mēnešalgu nosaka, ņemot vērā bāzes mēnešalgas apmēru.

(14) Datu valsts inspekcijas amatpersonu (darbinieku) mēnešalgu nosaka, ņemot vērā bāzes mēnešalgas apmēru.

(15) *(Izslēgta no 01.01.2023. ar 09.12.2021. likumu. Sk. Pārejas noteikumu 55. punktu)*

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.04.2010., 14.10.2010., 16.12.2010., 16.06.2011., 13.12.2012., 28.02.2013., 19.09.2013., 12.12.2013., 23.11.2016., 20.04.2017., Satversmes tiesas 26.10.2017. spriedumu, 23.11.2017., 20.09.2018., 06.12.2018., 10.12.2020., 17.12.2020., 23.11.2020., 16.11.2021., 09.12.2021., 19.05.2022. un 16.10.2025. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2026.)

4.[1] pants. Mēnešalgas noteikšanas īpatnības nepilna darba laika gadījumā

Ja amatpersona (darbinieks) vienā valsts vai pašvaldības institūcijā ir nodarbināta vairākos amatos, kuriem ir noteikti atšķirīgi pienākumi, un katrā amatā uz nepilnu laiku, bet kopumā nepārsniedzot normālo darba laiku, tai saskaņā ar šo likumu un citiem normatīvajiem aktiem mēnešalgu nosaka atsevišķi par katru amatu atbilstoši nostrādātajam laikam. Šādai amatpersonai (darbiniekam) ir tiesības arī uz likumā noteikto virsstundu apmaksu. Nodarbinātības ierobežojumus vairākās valsts vai pašvaldības institūcijās nosaka citi likumi, bet citu papildu pienākumu apmaksas ierobežojumus nosaka šā likuma 14.pants.

(15.04.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.04.2010.)

4.[2] pants. Mēnešalgas pārskatīšana

Amatpersonai (darbiniekam) mēnešalgu pārskata saskaņā ar šo likumu un citiem normatīvajiem aktiem, ņemot vērā arī izmaiņas normatīvajos aktos vai Ministru kabineta apstiprinātajā profesiju vai specifisko jomu sarakstā, kam piemērojams tirgus koeficients, atalgojumam apstiprināto finanšu līdzekļu apmēru, amatu klasificēšanas rezultātus un individuālās kvalifikācijas, kompetenču un darba snieguma līmeni.

(16.11.2021. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2022.)

4.[3] pants. Valsts prezidenta mēnešalga

(1) Valsts prezidentam mēnešalgu nosaka, bāzes mēnešalgas apmēram (4. panta otrā daļa) piemērojot koeficientu 7,00.

(2) Valsts prezidentam sedz reprezentācijas izdevumus 20 procentu apmērā no noteiktās mēnešalgas. Ja Valsts prezidentam ir laulātais, papildus sedz reprezentācijas izdevumus 20 procentu apmērā no amatpersonai noteiktās mēnešalgas.

(16.11.2021. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2022. Pants stājas spēkā 01.01.2023. Sk. pārejas noteikumu 53. punktu)

5.pants. Pašvaldības domes deputātu mēnešalga

(1) Pašvaldības domes deputātu mēnešalga nedrīkst pārsniegt bāzes mēnešalgas apmēru (4. panta otrā daļa), kam piemērots šāds koeficients:

1) galvaspilsētas domes priekšsēdētājam — līdz 6,00;

2) galvaspilsētas domes priekšsēdētāja vietniekam, valstspilsētas domes un novada domes priekšsēdētājam, ja attiecīgās pašvaldības administratīvajā teritorijā iedzīvotāju skaits pārsniedz 20 000, — līdz 5,2;

3) valstspilsētas domes un novada domes priekšsēdētājam, ja attiecīgās pašvaldības administratīvajā teritorijā iedzīvotāju skaits nepārsniedz 20 000, — līdz 4,2;

4) valstspilsētas domes un novada domes priekšsēdētāja vietniekam, ja attiecīgās pašvaldības administratīvajā teritorijā iedzīvotāju skaits pārsniedz 20 000, — līdz 4,0;

5) valstspilsētas domes un novada domes priekšsēdētāja vietniekam, ja attiecīgās pašvaldības administratīvajā teritorijā iedzīvotāju skaits nepārsniedz 20 000, — līdz 3,7;

6) galvaspilsētas domes komitejas priekšsēdētājam — līdz 3,1;

7) galvaspilsētas domes komitejas priekšsēdētāja vietniekam, valstspilsētas domes un novada domes komitejas priekšsēdētājam — līdz 2,8;

8) valstspilsētas domes un novada domes komitejas priekšsēdētāja vietniekam — līdz 2,5;

9) galvaspilsētas domes deputātam — līdz 1,7;

10) valstspilsētas domes un novada domes deputātam, ja attiecīgās pašvaldības administratīvajā teritorijā iedzīvotāju skaits pārsniedz 20 000, — līdz 1,6;

11) valstspilsētas domes un novada domes deputātam, ja attiecīgās pašvaldības administratīvajā teritorijā iedzīvotāju skaits nepārsniedz 20 000, — līdz 1,5.

(2) Šā panta pirmajā daļā minēto iedzīvotāju skaitu nosaka atbilstoši aktuālajiem Fizisko personu reģistra datiem vēlēšanu dienā. Pašvaldības dome reglamentē šā panta pirmajā daļā minētās mēnešalgas noteikšanas kārtību un apmēru, nepārsniedzot šā panta pirmajā daļā norādītos ierobežojumus.

(3) Pašvaldības domes deputāts, kurš neieņem algotu amatu domē, par deputāta pienākumu pildīšanu domē un citos amatos saņem atbilstoši šā panta pirmajai un otrajai daļai noteikto mēnešalgu. Šāds deputāts par citu amata (darba) pienākumu pildīšanu pašvaldībā saņem mēnešalgu atbilstoši attiecīgajiem amata (darba) pienākumiem.

(4) Pašvaldības domes deputāts, kurš ieņem algotu amatu domē un vienlaikus pilda citus amata (darba) pienākumus, kas uzskatāmi par papildu darbu pašvaldībā, saņem pēc izvēles attiecīgi vienu no mēnešalgām un piemaksu pie mēnešalgas atbilstoši šā likuma 14.panta noteikumiem.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.04.2010., 19.09.2013., 20.04.2017., 06.12.2018. un 16.11.2021. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2022)

5.[1] pants. Saeimas deputāta mēnešalga

(1) Saeimas priekšsēdētājam mēnešalgu nosaka, bāzes mēnešalgas apmēram (4. panta otrā daļa) piemērojot koeficientu 7,00.

(2) Saeimas deputāta mēnešalgu nosaka, bāzes mēnešalgas apmēram (4. panta otrā daļa) piemērojot koeficientu 3,5.

(3) Deputātiem, kuri pilda kādu no šajā daļā minētajiem amatiem, papildus šā panta otrajā daļā noteiktajam izmaksā arī mēnešalgas daļu par attiecīgo amatu pildīšanu. To nosaka, bāzes mēnešalgas apmēram (4. panta otrā daļa) piemērojot šādu koeficientu:

1) Saeimas priekšsēdētāja biedram — 2,5;

2) Saeimas sekretāram — 2,5;

3) Saeimas sekretāra biedram — 2,5;

4) Saeimas komisijas priekšsēdētājam — 2;

5) Saeimas frakcijas priekšsēdētājam — 2;

6) Saeimas komisijas priekšsēdētāja biedram — 1,5;

7) Saeimas frakcijas priekšsēdētāja biedram — 1;

8) Saeimas komisijas sekretāram — 0,5;

9) Saeimas apakškomisijas priekšsēdētājam — 0,5;

10) Saeimas apakškomisijas sekretāram — 0,3.

(4) Ja šā panta trešās daļas 1., 2. vai 3. punktā minētā amatpersona papildus pilda kādu no šā panta trešās daļas 4., 5., 6., 7., 8., 9. vai 10. punktā minētajiem amatiem, kopējais bāzes mēnešalgas apmēram (4. panta otrā daļa) piemērojamais koeficients nedrīkst pārsniegt 6,2. Ja Saeimas deputāts pilda vairākus no šā panta trešās daļas 4., 5., 6., 7., 8., 9. vai 10. punktā minētajiem amatiem, kopējais bāzes mēnešalgas apmēram (4. panta otrā daļa) piemērojamais koeficients nedrīkst pārsniegt 6,0.

(5) Saeimas priekšsēdētājam sedz reprezentācijas izdevumus 20 procentu apmērā no noteiktās mēnešalgas.

(16.11.2021. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2022. Panta jaunā redakcija stājas spēkā 01.01.2023. Sk. pārejas noteikumu 53. punktu)

6. pants. Saeimas ievēlēto, apstiprināto un iecelto amatpersonu mēnešalga

(1) Ministru kabineta locekļiem un parlamentārajiem sekretāriem mēnešalgu nosaka, bāzes mēnešalgas apmēram (4. panta otrā daļa) piemērojot šādu koeficientu:

1) Ministru prezidentam — 7,00;

2) Ministru prezidenta biedram — 6,2;

3) ministram, īpašu uzdevumu ministram — 6,2;

4) parlamentārajam sekretāram — 5,5.

(2) Saeimas ievēlētajām, apstiprinātajām un ieceltajām amatpersonām — valsts kontrolierim un Valsts kontroles padomes locekļiem, tiesībsargam, Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja priekšniekam, Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes priekšsēdētājam un locekļiem, Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes priekšsēdētājam un locekļiem, Centrālās vēlēšanu komisijas priekšsēdētājam, viņa vietniekam, komisijas sekretāram un locekļiem, Augstākās izglītības padomes priekšsēdētājam — mēnešalgu nosaka, bāzes mēnešalgas apmēram (4. panta otrā daļa) piemērojot šādu koeficientu:

1) valsts kontrolierim — 6,2;

2) Valsts kontroles padomes loceklim — 5,00;

3) tiesībsargam — 6,2;

4) Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja priekšniekam — 5,5;

5) Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes priekšsēdētājam — 4,48;

6) Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes priekšsēdētāja vietniekam — 4,34;

7) Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes loceklim — 4,2;

8) Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes priekšsēdētājam — 4,48;

9) Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes loceklim — 4,2;

10) Centrālās vēlēšanu komisijas priekšsēdētājam — 3,32;

11) Centrālās vēlēšanu komisijas priekšsēdētāja vietniekam — 2,82;

12) Centrālās vēlēšanu komisijas sekretāram — 2,82;

13) Centrālās vēlēšanu komisijas loceklim — 2,12;

14) Augstākās izglītības padomes priekšsēdētājam — 2,33;

15) Augstākās izglītības padomes loceklim — 0,22.

(3) Šā panta otrās daļas 13. punktā minētā amatpersona mēnešalgu saņem proporcionāli nostrādātajam laikam.

(4) Ministru kabineta loceklis saņem piemaksu 30 procentu apmērā no viņam noteiktās mēnešalgas, ja papildus saviem tiešajiem amata pienākumiem aizvieto prombūtnē esošu Ministru kabineta locekli, kā arī aizvieto Ministru kabineta locekli, kurš beidzis pildīt savus pienākumus, pirms cita persona apstiprināta attiecīgā Ministru kabineta locekļa amatā.

(5) Ministru prezidentam un ministram sedz reprezentācijas izdevumus 20 procentu apmērā no amatpersonai noteiktās mēnešalgas.

(16.11.2021. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2022. Panta jaunā redakcija stājas spēkā 01.01.2023. Sk. pārejas noteikumu 53. punktu)

6.[1] pants. Tiesneša mēnešalga

(1) *(Atzīta par spēkā neesošu no 01.01.2019. ar Satversmes tiesas 26.10.2017. spriedumu)*

(1[1]) *(Izslēgta no 01.01.2023. ar 16.11.2021. likumu)*

(2) Tiesnešu mēnešalgu nosaka, bāzes mēnešalgas apmēram (4. panta otrā daļa) piemērojot šādu koeficientu:

1) rajona (pilsētas) tiesas tiesnesim — 3,2;

2) rajona (pilsētas) tiesas priekšsēdētāja vietniekam un rajona (pilsētas) tiesas tiesu nama priekšsēdētājam — 3,52;

3) rajona (pilsētas) tiesas priekšsēdētājam — 3,84;

4) apgabaltiesas tiesnesim — 3,84;

5) apgabaltiesas priekšsēdētāja vietniekam un kolēģijas priekšsēdētājam, kā arī apgabaltiesas tiesu nama priekšsēdētājam — 4,09;

6) apgabaltiesas priekšsēdētājam — 4,32;

7) Augstākās tiesas tiesnesim — 5,00;

8) Augstākās tiesas departamenta priekšsēdētājam — 5,3;

9) Augstākās tiesas priekšsēdētājam — 7,00;

10) Satversmes tiesas tiesnesim — 5,76;

11) Satversmes tiesas priekšsēdētāja vietniekam — 6,00;

12) Satversmes tiesas priekšsēdētājam — 7,00.

(3) Tiesnesis, kuru normatīvajos aktos noteiktajos gadījumos pārceļ augstāka līmeņa tiesneša amatā vai kurš aizstāj augstāka līmeņa tiesnesi, saņem aizstājamā tiesneša mēnešalgu un izdienas piemaksu, kas viņam noteikta pirms pārcelšanas vai augstāka līmeņa tiesneša aizstāšanas. Tiesnesis, kuru normatīvajos aktos noteiktajos gadījumos pārceļ zemāka līmeņa tiesneša amatā vai kurš aizstāj zemāka līmeņa tiesnesi vai pāriet zemāka līmeņa tiesneša amatā, saņem mēnešalgu un izdienas piemaksu, kas viņam noteikta pirms pārcelšanas, zemāka līmeņa tiesneša aizstāšanas vai pāriešanas zemāka līmeņa tiesneša amatā.

(4) Ja apgabaltiesas tiesnesis normatīvajos aktos noteiktajos gadījumos aizstāj Augstākās tiesas tiesnesi, šā panta trešajā daļā minētā atlīdzība par tiesneša aizstāšanu izmaksājama no Augstākajai tiesai piešķirtajiem valsts budžeta līdzekļiem.

(5) Tiesnesis, kas ar viņa piekrišanu un tiesas priekšsēdētāja atļauju uz noteiktu laiku norīkots darbā citā tiesā (arī augstākas instances tiesā), Tieslietu ministrijā, Tiesu administrācijā vai starptautiskajā organizācijā, saņem tiesneša mēnešalgu un izdienas piemaksu, ja vien institūcija, uz kuru tiesnesis norīkots, nav pārņēmusi saistības maksāt viņam atlīdzību.

(6) *(Izslēgta ar 16.11.2021. likumu)*

(7) Satversmes tiesas priekšsēdētājam un Augstākās tiesas priekšsēdētājam sedz reprezentācijas izdevumus 10 procentu apmērā no amatpersonai noteiktās mēnešalgas.

(16.12.2010. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 16.06.2011., 28.02.2013., 12.12.2013. likumu, Satversmes tiesas 26.10.2017. spriedumu, 06.12.2018., 17.12.2020. un 16.11.2021. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2022. Grozījums par 1.[1] daļas izslēgšanu, otrās daļas jaunā redakcijā un septītā daļa stājas spēkā 01.01.2023. Sk. pārejas noteikumu 53. punktu)

6.[2] pants. Prokurora mēnešalga

(1) *(Izslēgta no 01.01.2023. ar 16.11.2021. likumu)*

(2) Prokuroru mēnešalgu nosaka, bāzes mēnešalgas apmēram (4. panta otrā daļa) piemērojot šādu koeficientu:

1) rajona (pilsētas) prokuroram — 3,05;

2) rajona (pilsētas) prokuratūras virsprokurora vietniekam — 3,26;

3) rajona (pilsētas) prokuratūras virsprokuroram — 3,53;

4) tiesu apgabala prokuroram — 3,35;

5) tiesu apgabala virsprokurora vietniekam — 3,56;

6) tiesu apgabala virsprokuroram — 3,77;

7) Ģenerālprokuratūras prokuroram — 3,77;

8) Ģenerālprokuratūras nodaļas virsprokuroram — 4,4;

9) Ģenerālprokuratūras departamenta virsprokuroram — 4,7;

10) ģenerālprokuroram — 6,7.

(3) Prokurora amata kandidāts stažēšanās laikā saņem mēnešalgu 80 procentu apmērā no rajona (pilsētas) prokurora mēnešalgas.

(06.12.2018. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.12.2020. un 16.11.2021. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2022. Grozījums par pirmās daļas izslēgšana un otrās daļas jaunā redakcija stājas spēkā 01.01.2023. Sk. pārejas noteikumu 53. punktu)

6.[3] pants. Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu ombuda mēnešalga

Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu ombuda mēnešalgu nosaka, bāzes mēnešalgas apmēram (4. panta otrā daļa) piemērojot koeficientu 2,78.

(10.12.2020. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 17.12.2020.)

7.pants. Valsts un pašvaldību institūciju amatu katalogs un mēnešalgu grupas

(1) Valsts un pašvaldību institūciju amatu katalogs ir šajās institūcijās noteikto amatu funkciju sistematizēts apkopojums. Amatiem atbilstošās funkcijas sakārto funkcionālajās grupās — amatu saimēs.

(2) Amatu saime aptver amatu pamatfunkcijas, proti, līdzīgus darba uzdevumus un pamatpienākumus. Amatu saimē amatus sadala pa līmeņiem, kas raksturo galvenās atšķirības starp vienas saimes amatiem, ņemot vērā pienākumu sarežģītību, atbildību un vadības funkcijas. Amatu katalogs ietver amatu saimju un apakšsaimju aprakstu, amatu saimju un apakšsaimju līmeņu raksturojumu un sadalījumu pa mēnešalgu grupām, kā arī attiecīgajiem amatiem atbilstošo pamatpienākumu aprakstu.

(3) Ministru kabinets nosaka:

1) valsts un pašvaldību institūciju amatu katalogu;

2) vienotu amatu klasifikācijas sistēmu un amatu klasificēšanas kārtību valsts un pašvaldību institūcijās, kā arī amatu klasificēšanas rezultātu uzraudzības sistēmu un par attiecīgo darbību veikšanu atbildīgo institūciju. Atbildīgā institūcija, konstatējot pārkāpumus valsts institūcijas amatu klasificēšanas rezultātos, ir tiesīga uzdot valsts institūcijai grozīt un precizēt amatu klasifikāciju. Pašvaldībā par amatu klasificēšanas rezultātu atbilstības uzraudzību atbildīgo institūciju un tās pilnvaras nosaka pašvaldības nolikums.

(4) Valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu (darbinieku) amatu saimes un to līmeņus sadala mēnešalgu grupās (zemākajā mēnešalgu grupā ir amati, kuru pildītāji veic fizisku darbu, bet augstākajās mēnešalgu grupās — vadītāju amati), ņemot vērā amatā veicamo pienākumu sarežģītību, atbildību, vadības funkcijas un amata pienākumu izpildei nepieciešamo izglītību un profesionālo pieredzi. Attiecīgās mēnešalgu grupas mēnešalgu intervālus, kas izteikti kā koeficienti pret bāzes mēnešalgu (4. panta otrā daļa), nosaka šā likuma 3. pielikums.

(5) Šā panta un šā likuma pielikumu noteikumus nepiemēro pilnībā vai daļēji, ja saskaņā ar šo likumu ir paredzēta īpaša mēnešalgas noteikšanas kārtība.

(14.10.2010. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 16.12.2010., 16.06.2011., 30.11.2015. un 16.11.2021. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2022.)

7.[1] pants. Valsts tiešās pārvaldes iestāžu amatpersonu (darbinieku) mēnešalga

(1) Valsts tiešās pārvaldes iestāžu amatpersonu (darbinieku) mēnešalgas apmēru un tās noteikšanas kārtību, ņemot vērā amatam atbilstošo mēnešalgu grupu, reglamentē Ministru kabinets. Amatam atbilstošo mēnešalgu grupu nosaka, pamatojoties uz amatu saimi un līmeni. Amatu saimi un līmeni nosaka atbilstoši Ministru kabineta noteiktajam valsts un pašvaldību institūciju amatu katalogam.

(2) *(Izslēgta no 01.02.2013. ar 15.11.2012. likumu)*

(3) Ja Diplomātiskā un konsulārā dienesta likuma 15. panta trešajā daļā minētais diplomāts, sākot pildīt diplomāta pienākumus, saņem slimības pabalstu un tā apmērs ir mazāks par diplomāta mēnešalgu, jo valsts apdrošināšanas obligātās iemaksas par diplomātu veiktas minimālā apmērā, viņam no atalgojumam piešķirtajiem līdzekļiem kompensē šo starpību, bet ne ilgāk par četriem mēnešiem.

(14.10.2010. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.11.2012. un 19.05.2022. likumu, kas stājas spēkā 13.06.2022.)

7.[2] pants. Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm amatu katalogs un mēnešalgu grupas

(1) Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm amatu katalogs ir Iekšlietu ministrijas sistēmas iestādēs un Ieslodzījuma vietu pārvaldē noteikto amatu funkciju sistematizēts apkopojums. Amatiem atbilstošās funkcijas sakārto funkcionālajās grupās — amatu saimēs un apakšsaimēs.

(2) Amatu saime aptver amatu pamatfunkcijas, proti, līdzīgus darba uzdevumus un pamatpienākumus. Amatu saimē amatus sadala pa līmeņiem, kas raksturo galvenās atšķirības starp vienas saimes amatiem, ņemot vērā veicamos amata pienākumus, nepieciešamo izglītības līmeni un amatam noteikto augstāko speciālo dienesta pakāpi.

(3) Amatu katalogs ietver amatu saimju un apakšsaimju aprakstu, amatu saimju un apakšsaimju līmeņu raksturojumu, izglītības tematisko jomu, amata nosaukumu, attiecīgajam amatam atbilstošo pamatpienākumu aprakstu, kā arī amatam atbilstošo augstāko speciālo dienesta pakāpi un nepieciešamo izglītības līmeni.

(4) Amatu saimes un to līmeņus sadala pa mēnešalgu grupām, ņemot vērā amatam nepieciešamo profesionālo pieredzi un izglītības līmeni, darba raksturojumu (darba un domāšanas sarežģītību, sadarbību un vadību), atbildību par darba norisi, rezultātiem un lēmumiem.

(5) Ministru kabinets nosaka:

1) Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm amatu katalogu;

2) vienotu amatu klasifikācijas sistēmu un amatu klasificēšanas kārtību Iekšlietu ministrijas sistēmas iestādēs un Ieslodzījuma vietu pārvaldē, kā arī amatu klasificēšanas rezultātu uzraudzības sistēmu;

3) amatu saimēm un to līmeņiem atbilstošās mēnešalgu grupas, kā arī mēnešalgu grupām atbilstošās minimālās un maksimālās mēnešalgas.

(23.11.2016. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.09.2018. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2019.)

8.pants. Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm mēnešalga

(1) Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm mēnešalgas apmēra noteikšanas kārtību, ņemot vērā amatam atbilstošo mēnešalgu grupu, nosaka Ministru kabinets. Amatam atbilstošo mēnešalgu grupu nosaka, pamatojoties uz amatu saimi un līmeni. Amatu saimi un līmeni nosaka atbilstoši Ministru kabineta noteiktajam Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm amatu katalogam.

(2) *(Izslēgta ar 15.11.2012. likumu)*

(3) Iekšlietu ministrijas sistēmas iestādes vai Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonai ar speciālo dienesta pakāpi, kura valsts un dienesta interesēs uz noteiktu laiku iecelta darbinieka vai valsts civildienesta ierēdņa amatā, mēnešalgu nosaka atbilstoši attiecīgajam ierēdņa vai darbinieka amatam, bet tās apmērs nedrīkst būt mazāks par iepriekš noteiktās mēnešalgas apmēru.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 16.06.2011., 15.11.2012., 23.11.2016. un 20.09.2018. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2019.)

9.pants. Karavīru un militāro darbinieku mēnešalga

(1) Karavīru, tai skaitā profesionālu sportistu, mēnešalgas apmēru un noteikšanas kārtību, ņemot vērā dienesta pakāpi un izdienu, reglamentē Ministru kabinets.

(1^1) Militārajiem darbiniekiem mēnešalgas apmēru nosaka kā valsts tiešās pārvaldes iestāžu amatpersonām (darbiniekiem).

(2) Karavīrs, kas iecelts augstākai dienesta pakāpei atbilstošā amatā, tā pildīšanas laikā saņem piemaksu mēnešalgu starpības apmērā. Karavīrs, kas iecelts zemākai dienesta pakāpei atbilstošā amatā, tā pildīšanas laikā saņem mēnešalgu atbilstoši savai dienesta pakāpei.

(3) Karavīrs, kas uz noteiktu laiku valsts interesēs iecelts valsts civildienesta ierēdņa amatā vai citā amatā, tā pildīšanas laikā saņem karavīram noteikto mēnešalgu un karavīram noteiktos pabalstus un kompensācijas.

(4) Ja karavīrs saņem slimības pabalstu un tā apmērs ir mazāks par karavīra mēnešalgu, viņam no atalgojumam piešķirtajiem līdzekļiem kompensē šo starpību. Ja Militārā dienesta likuma 30. panta otrajā daļā minētais karavīrs slimības pabalstu nesaņem, jo par viņu nav veiktas valsts apdrošināšanas obligātās iemaksas, tad viņam slimības laikā, bet ne ilgāk par četriem mēnešiem, ja slimība vai ievainojums (trauma) nav gūti, pildot dienesta pienākumus, izmaksā karavīra mēnešalgu.

(5) No amata atstādināts karavīrs saņem mēnešalgu un karavīra uzturdevu vai tās kompensāciju. Par laiku, kad karavīrs bez attaisnojoša iemesla atstājis Nacionālo bruņoto spēku vienību vai dienesta vietu vai bez attaisnojoša iemesla nav ieradies noteiktā laikā dienesta vietā, kā arī par patvaļīgā prombūtnē pavadīto laiku karavīrs nesaņem mēnešalgu, piemaksas, karavīra uzturdevu vai tās kompensāciju un kompensāciju dzīvojamās telpas īres izdevumu un komunālo maksājumu segšanai, un šo laiku neieskaita viņa izdienas stāžā.

(5^1) Par laiku, kad karavīram piemērots drošības līdzeklis, kas saistīts ar brīvības atņemšanu, karavīrs nesaņem mēnešalgu, piemaksas, karavīra uzturdevu vai tās kompensāciju un kompensāciju dzīvojamās telpas īres izdevumu un komunālo maksājumu segšanai. Šo laiku neieskaita izdienas stāžā, ja karavīrs netiek attaisnots. Ja kriminālprocesu izbeidz ar reabilitējošu lēmumu vai stājas spēkā attaisnojošs spriedums krimināllietā, karavīram izmaksā ieturēto atlīdzību.

(5^2) No amata atstādināts militārais darbinieks saņem mēnešalgu un karavīra uzturdevu vai tās kompensāciju. Par laiku, kad militārais darbinieks bez attaisnojoša iemesla atstājis darba vietu vai bez attaisnojoša iemesla nav ieradies noteiktā laikā darba vietā, militārais darbinieks nesaņem mēnešalgu, piemaksas, karavīra uzturdevu vai tās kompensāciju, un šo laiku neieskaita viņa darba stāžā.

(5^3) Par laiku, kad militārajam darbiniekam piemērots drošības līdzeklis, kas saistīts ar brīvības atņemšanu, militārais darbinieks nesaņem mēnešalgu un piemaksas, karavīra uzturdevu vai tās kompensāciju. Šo laiku neieskaita darba stāžā, ja militārais darbinieks netiek attaisnots. Ja kriminālprocesu izbeidz ar reabilitējošu lēmumu vai stājas spēkā attaisnojošs spriedums krimināllietā, militārajam darbiniekam izmaksā ieturēto atlīdzību.

(6) *(Izslēgta no 01.01.2012. ar 16.06.2011. likumu)*

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 14.01.2010., 14.10.2010., 16.06.2011., 15.12.2011., 17.12.2020., 19.05.2022., 05.04.2023. un 16.10.2025. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2026.)

10.pants. Valsts drošības iestāžu amatpersonu (darbinieku) mēnešalga

Valsts drošības iestāžu amatpersonu (darbinieku) mēnešalgas apmēru un noteikšanas kārtību reglamentē Ministru kabinets.

11. pants. Citu valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu (darbinieku) mēnešalga

(1) Centrālās vēlēšanu komisijas, Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes, Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes, tiesu (izņemot Satversmes tiesu un Augstāko tiesu) un prokuratūras, publisko nodibinājumu, zinātnisko institūtu, Latvijas Zinātņu akadēmijas, Augstākās izglītības padomes, pašvaldību, plānošanas reģionu un pastarpinātās pārvaldes iestāžu amatpersonām (darbiniekiem) mēnešalgu nosaka, ņemot vērā amata vērtību (atbildības līmeni un sarežģītību) un konkrētās amatpersonas (darbinieka) individuālās kvalifikācijas, kompetenču un darba snieguma līmeni, kā arī tiešās pārvaldes iestāžu amatpersonu (darbinieku) līdzīgas atbildības un sarežģītības amatiem noteiktās mēnešalgas, nepārsniedzot attiecīgajam amatam šā likuma 3. pielikumā noteikto mēnešalgu grupas intervāla maksimumu. Amatus klasificē atbilstoši Ministru kabineta noteiktajam valsts un pašvaldību institūciju amatu katalogam, amatu saimi un līmeni nosaka, kā arī klasificēšanas rezultātus apstiprina šo institūciju darbību regulējošos normatīvajos aktos noteiktās amatpersonas (institūcijas).

(2) Satversmes tiesas, Augstākās tiesas, Valsts prezidenta kancelejas, Saeimas Administrācijas un citu Saeimas struktūrvienību amatpersonām (darbiniekiem), Valsts kontroles, Tiesībsarga biroja, valsts dibinātu augstskolu vispārējam augstskolas personālam, kas neieņem pedagogu amatu sarakstā noteiktos amatus, un zinātniskajos institūtos nodarbinātajiem, kas neieņem akadēmiskos amatus, mēnešalgu nosaka šo institūciju darbību regulējošos normatīvajos aktos noteiktās amatpersonas (institūcijas), ņemot vērā amata vērtību (atbildības līmeni un sarežģītību) un konkrētās amatpersonas (darbinieka) individuālās kvalifikācijas, kompetenču un darba snieguma līmeni, kā arī tiešās pārvaldes iestāžu amatpersonu (darbinieku) līdzīgas atbildības un sarežģītības amatiem noteiktās mēnešalgas, nepārsniedzot attiecīgajam amatam šā likuma 3. pielikumā noteikto mēnešalgu grupas intervāla maksimumu.

(16.11.2021. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2022.)

12. pants. Ārstniecības personu, medicīnas asistentu, valsts tiešās pārvaldes iestādēs nodarbināto ārstniecības personu, kuru tiešo pienākumu izpilde saistīta ar ārstniecības personas profesionālo darbību profesijas vai specialitātes ietvaros, un Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta neatliekamās medicīniskās palīdzības brigādes operatīvā medicīniskā transportlīdzekļa vadītāju mēnešalga

Pašvaldību iestādēs, valsts iestādēs, valsts un pašvaldību kapitālsabiedrībās vai publiski privātās kapitālsabiedrībās nodarbinātajām ārstniecības personām, kuras sniedz no valsts vai pašvaldības budžeta apmaksātos veselības aprūpes pakalpojumus, medicīnas asistentiem, ārstniecības personām, kas sniedz no pašvaldību budžetiem apmaksātos veselības aprūpes pakalpojumus pašvaldību izglītības iestādēs, kā arī valsts tiešās pārvaldes iestādēs nodarbinātajām ārstniecības personām, kuru tiešo pienākumu izpilde saistīta ar ārstniecības personas profesionālo darbību profesijas vai specialitātes ietvaros, un Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta neatliekamās medicīniskās palīdzības brigādes operatīvā medicīniskā transportlīdzekļa vadītāju

zemākās mēnešalgas nosaka Ministru kabinets.

(17.12.2020. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 16.10.2025. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2026.)

13.pants. Ostas valdes locekļu mēnešalga

Ostas valdes locekļu mēnešalgas apmēru un noteikšanas kārtību atbilstoši ostu iedalījumam reglamentē Ministru kabinets.

13.[1] pants. Valsts aģentūras "Civilās aviācijas aģentūra" un Valsts dzelzceļa tehniskās inspekcijas amatpersonu (darbinieku) mēnešalga

Valsts aģentūras "Civilās aviācijas aģentūra" un Valsts dzelzceļa tehniskās inspekcijas amatpersonu (darbinieku) mēnešalgas apmēru un noteikšanas kārtību, nodrošinot Eiropas Savienības un Starptautiskās civilās aviācijas organizācijas prasību izpildi, nosaka Ministru kabinets.

(19.05.2022. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.06.2022.)

13.[2] pants. Finanšu un kapitāla tirgus komisijas amatpersonu (darbinieku) mēnešalga

(Izslēgts no 01.01.2023. ar 09.12.2021. likumu, kas stājas spēkā 04.01.2022. Sk. pārejas noteikumu 55. punktu)

13.[3] pants. Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas amatpersonu (darbinieku) mēnešalga

Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas amatpersonu (darbinieku) mēnešalgu šīs institūcijas reglamentētajā kārtībā nosaka, ņemot vērā amata vērtību (atbildības līmeni un sarežģītību), konkrētās amatpersonas (darbinieka) individuālās kvalifikācijas, kompetenču un darba snieguma līmeni, kā arī elektronisko sakaru un enerģētikas nozares bāzes mēnešalgas apmēru (4. panta vienpadsmitā daļa). Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas amatpersonu (darbinieku) mēnešalga nedrīkst pārsniegt elektronisko sakaru un enerģētikas nozares bāzes mēnešalgas apmēru (4. panta vienpadsmitā daļa), kam piemērots koeficients 4,05 un kas noapaļots pilnos *euro*.

(13.12.2012. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 19.09.2013., 23.11.2017., 06.12.2018. un 16.11.2021. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2022.)

13.[4] pants. Valsts ieņēmumu dienesta amatpersonu (darbinieku) mēnešalga

(Izslēgts ar 16.11.2021. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2022.)

13.[5] pants. Konkurences padomes amatpersonu (darbinieku) mēnešalga

Konkurences padomes amatpersonu (darbinieku) mēnešalgu šīs institūcijas reglamentētajā kārtībā nosaka, ņemot vērā amata vērtību (atbildības līmeni un sarežģītību), konkrētās amatpersonas (darbinieka) individuālās kvalifikācijas, kompetenču un darba snieguma līmeni, kā arī bāzes mēnešalgas apmēru (4. panta otrā daļa). Konkurences padomes amatpersonu (darbinieku) mēnešalga nedrīkst pārsniegt bāzes mēnešalgas apmēru (4. panta otrā daļa), kam piemērots koeficients 4,05 un kas noapaļots pilnos *euro*.

(23.11.2017. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 06.12.2018. un 16.11.2021. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2022.)

13.[6] pants. Finanšu izlūkošanas dienesta amatpersonu (darbinieku) mēnešalga

Finanšu izlūkošanas dienesta amatpersonu (darbinieku) mēnešalgu šīs institūcijas reglamentētajā kārtībā nosaka, ņemot vērā amata vērtību (atbildības līmeni un sarežģītību), konkrētās amatpersonas (darbinieka) individuālās kvalifikācijas, kompetenču un darba snieguma līmeni, kā arī finanšu un apdrošināšanas jomas bāzes mēnešalgas apmēru (4. panta desmitā daļa). Finanšu izlūkošanas dienesta amatpersonu (darbinieku) mēnešalga nedrīkst pārsniegt finanšu un apdrošināšanas jomas bāzes mēnešalgas apmēru (4. panta desmitā daļa), kam piemērots koeficients 4,95 un kas noapaļots pilnos *euro*.

(19.05.2022. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 16.11.2021. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2022.)

13.[7] pants. Datu valsts inspekcijas direktora un amatpersonu (darbinieku) mēnešalga

(1) Datu valsts inspekcijas direktoram mēnešalgu nosaka, bāzes mēnešalgas apmēram (4. panta otrā daļa) piemērojot koeficientu 4,05.

(2) Datu valsts inspekcijas amatpersonu (darbinieku) mēnešalgu šīs institūcijas reglamentētajā kārtībā nosaka, ņemot vērā amata vērtību (atbildības līmeni un sarežģītību), konkrētās amatpersonas (darbinieka) individuālās kvalifikācijas, kompetenču un darba snieguma līmeni, kā arī bāzes mēnešalgas apmēru (4. panta otrā daļa). Datu valsts inspekcijas amatpersonu (darbinieku) mēnešalga nedrīkst pārsniegt bāzes mēnešalgas apmēru (4. panta otrā daļa), kam piemērots koeficients 4,05 un kas noapaļots pilnos e*uro*.

(20.09.2018. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 06.12.2018., 14.11.2019. un 16.11.2021. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2022.)

13.[8] pants. Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja amatpersonu (darbinieku) mēnešalga

(Izslēgts ar 16.11.2021. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2022.)

IV nodaļa
Piemaksas

14.pants. Vispārējās piemaksas

(1) Amatpersona (darbinieks) saņem piemaksu ne vairāk kā 30 procentu apmērā no tai noteiktās mēnešalgas, ja papildus saviem tiešajiem amata (darba, dienesta) pienākumiem aizvieto prombūtnē esošu amatpersonu (darbinieku), vai pilda vēl citus pienākumus. Par prombūtnē esošas ārstniecības personas, kā arī vakanta ārstniecības personas amata pienākumu pildīšanu ārstniecības persona saņem piemaksu, kas nav lielāka par 50 procentiem no tai noteiktās mēnešalgas. Iekšlietu ministrijas sistēmas iestādes vai Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersona ar speciālo dienesta pakāpi saņem piemaksu par papildu pedagoģisko darbu izglītības iestādē, kurā attiecīgā amatpersona ieņem amatu, ja šīs amatpersonas amata pienākumos neietilpst pedagoģiskā darba veikšana, un šī piemaksa nedrīkst būt lielāka par 50 procentiem no attiecīgajam pedagoga amatam noteiktās mēnešalgas, ievērojot to, ka pedagoģiskā darba apjoms gadā nedrīkst pārsniegt 50 procentus no normatīvajos aktos par pedagogu darba samaksu attiecīgajam pedagoga amatam noteiktās vienai darba likmei atbilstošās darba slodzes (stundās). Karavīrs saņem piemaksu par pedagoģisko darbu militārajā izglītības iestādē vai Nacionālo bruņoto spēku vienībā, kuras uzdevumos ietilpst pieaugušo izglītības programmu īstenošana, ja viņa amata pienākumos neietilpst pedagoģiskā darba veikšana, un šī piemaksa nedrīkst būt lielāka par 50 procentiem no karavīram noteiktās mēnešalgas. Prokurors saņem piemaksu ne vairāk kā 30 procentu apmērā no viņam noteiktās mēnešalgas, ja papildus saviem tiešajiem amata pienākumiem pilda vēl citus pienākumus. Piemaksas apmēru, tās noteikšanas pamatojumu, kā arī laikposmu, uz kuru nosakāma piemaksa, reglamentē attiecīgās valsts vai pašvaldības institūcijas kompetentā amatpersona (institūcija).

(1[1]) Tiesnesis, kurš ievēlēts Tieslietu padomē, Tiesnešu disciplinārkolēģijā, Disciplinārtiesā, Tiesnešu ētikas komisijā vai Tiesnešu kvalifikācijas kolēģijā, saņem piemaksu trīs procentu apmērā no rajona (pilsētas) tiesas tiesnesim noteiktās mēnešalgas par katru apmeklēto attiecīgās tiesnešu pašpārvaldes institūcijas sēdi. Tieslietu padomes priekšsēdētājs, Tiesnešu disciplinārkolēģijas priekšsēdētājs, Disciplinārtiesas priekšsēdētājs, Tiesnešu ētikas komisijas priekšsēdētājs un Tiesnešu kvalifikācijas kolēģijas priekšsēdētājs saņem piemaksu piecu procentu apmērā no rajona (pilsētas) tiesas tiesnesim noteiktās mēnešalgas par katru apmeklēto attiecīgās tiesnešu pašpārvaldes institūcijas sēdi.

(2) *(Izslēgta ar 16.11.2021. likumu)*

(3) Piemaksu par prombūtnē esošas amatpersonas (darbinieka) aizvietošanu vai vakanta amata (dienesta, darba) pienākumu pildīšanu var noteikt ne vairāk kā divām amatpersonām (darbiniekiem). Prokurors, ja viņš stažējas augstāka līmeņa prokurora amatā, kurā ieceltais prokurors ir prombūtnē vai kurš ir vakants, var saņemt šā panta pirmajā daļā noteikto piemaksu.

(3[1]) Tiesnesis saņem piemaksu mēnešalgas starpības apmērā par tiesas priekšsēdētāja aizstāšanu, ja tiesas priekšsēdētāja vietnieks nav iecelts vai arī ir iecelts, bet atrodas pagaidu prombūtnē. Tiesnesis saņem piemaksu mēnešalgas starpības apmērā par tiesu nama priekšsēdētāja, apgabaltiesas priekšsēdētāja vietnieka, Augstākās tiesas departamenta priekšsēdētāja aizstāšanu pagaidu prombūtnes laikā.

(4) Amatpersonas (darbinieki), izņemot karavīrus un militāros darbiniekus, saņem piemaksu par nakts darbu 50 procentu apmērā no tām noteiktās stundas algas likmes.

(5) Ārstniecības persona un medicīnas asistents par darbu neatliekamās medicīniskās palīdzības sniegšanā, ārstniecības persona, kura strādā dzemdību vai jaundzimušo nodaļā, kā arī neatliekamās medicīniskās palīdzības operatīvā medicīniskā transportlīdzekļa vadītājs saņem piemaksu par nakts darbu 75 procentu apmērā no attiecīgajam darbiniekam noteiktās stundas algas likmes.

(5[1]) Amatpersonas (darbinieki), izņemot karavīrus un militāros darbiniekus, saņem piemaksu par darbu (dienesta pienākumu pildīšanu) svētku dienās 100 procentu apmērā no tām noteiktās stundas algas likmes.

(6) Amatpersonas (darbinieki), izņemot karavīrus un militāros darbiniekus, ievērojot šajā pantā minētos nosacījumus, saņem piemaksu par virsstundu darbu 100 procentu apmērā no tām noteiktās stundas algas likmes, vai arī tām kompensē virsstundu darbu, piešķirot apmaksātu atpūtas laiku atbilstoši nostrādāto virsstundu skaitam.

(7) Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonām ar speciālajām dienesta pakāpēm dienesta pienākumu pildīšanu virs noteiktā dienesta pienākumu izpildes laika kompensē, piešķirot atpūtas laiku, kura ilgums atbilst dienesta pienākumu pildīšanai virs noteiktā dienesta pienākumu izpildes laika.

(7[1]) Ja Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonām ar speciālajām dienesta pakāpēm dienesta pienākumu pildīšanu virs noteiktā dienesta pienākumu izpildes laika nav iespējams kompensēt, piešķirot atpūtas laiku saskaņā ar šā panta septīto daļu, jo tas var apdraudēt attiecīgās Iekšlietu ministrijas sistēmas iestādes vai Ieslodzījuma vietu pārvaldes spēju nodrošināt dienesta uzdevumu izpildi, iestādes vadītājs vai viņa pilnvarota amatpersona var lemt par attiecīgā dienesta pienākumu izpildes laika apmaksu. Šādā gadījumā samaksu par dienesta pienākumu pildīšanu virs noteiktā dienesta pienākumu izpildes laika, kuru nav iespējams kompensēt, piešķirot atpūtas laiku, nosaka (ņemot vērā virsstundu skaitu) atbilstoši amatpersonai noteiktajai stundas algas likmei, kā arī nosaka piemaksu 100 procentu apmērā no tai noteiktās stundas algas likmes.

(7[2]) *(Izslēgta ar 16.09.2021. likumu)*

(8) Amatpersonai (darbiniekam), kam noteikts normālais nedēļas darba laiks, virsstundu darbu apmaksā vai ar apmaksātu atpūtas laiku kompensē par katru kalendāra mēnesi saskaņā ar darba laika uzskaites datiem.

(9) Amatpersonai (darbiniekam), kam noteikts summētais darba laiks, tā atskaites periods ir četri mēneši, ja normatīvajos aktos vai darba koplīgumā nav noteikts cits atskaites periods.Apmaksā vai ar apmaksātu atpūtas laiku kompensē virsstundas, kas četru kalendāra mēnešu laikā vai normatīvajos aktos vai darba koplīgumā noteiktajā atskaites periodā nostrādātas virs normālā darba laika stundu kopsummas. Normālā darba laika stundu kopsummā neieskaita laiku, kad darbs nav veikts attaisnojošu iemeslu dēļ.

(9[1]) Lai virsstundu darbu kompensētu ar atpūtas laiku citā nedēļas dienā ne vēlāk kā gada laikā no šā panta astotajā daļā vai devītās daļas pirmajā teikumā minētā brīža, valsts vai pašvaldības institūcija un amatpersona (darbinieks), vienojoties par virsstundu darba veikšanu vai tam piekrītot, vienojas arī par atpūtas laika piešķiršanas nosacījumiem.

(10) Iekšlietu ministrijas sistēmas iestādes vai Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonai ar speciālo dienesta pakāpi par dienesta pienākumu pildīšanu virs noteiktā dienesta pienākumu izpildes laika nosaka samaksu (ņemot vērā virsstundu skaitu) atbilstoši tai noteiktajai stundas algas likmei, kā arī nosaka piemaksu 100 procentu apmērā no tai noteiktās stundas algas likmes, ja amatpersonu iesaista dienesta pienākumu pildīšanā virs noteiktā dienesta pienākumu izpildes laika:

1) lai nodrošinātu īpaši nozīmīgus valsts pasākumus, novērstu katastrofu un dabas stihiju sekas, nodrošinātu sabiedrisko kārtību un drošību vai veiktu citus ārkārtas uzdevumus, un šim mērķim saskaņā ar īpašu Ministru kabineta lēmumu ir piešķirti vai gadskārtējā valsts budžeta likumā ir paredzēti valsts budžeta līdzekļi;

2) lai nodrošinātu sabiedrisko kārtību un drošību sabiedriski nozīmīgos publiskos sporta vai kultūras pasākumos, ja samaksu veic no iestādes ieņēmumiem par sniegtajiem maksas pakalpojumiem;

3) *(izslēgts ar 16.10.2025. likumu);*

4) lai nodrošinātu nepārtrauktu vai steidzamu, iepriekš neparedzētu uzdevumu veikšanu, ja amatpersonu iesaista dienesta pienākumu pildīšanā saskaņā ar iestādes vadītāja vai viņa pilnvarotas amatpersonas lēmumu.

(10[1]) *(Izslēgta ar 23.11.2016. likumu)*

(11) Šā panta ceturtajā, piektajā, 5.[1], sestajā, 7.[1] un desmitajā daļā minēto stundas algas likmi aprēķina, dalot attiecīgajai amatpersonai (darbiniekam) noteikto mēnešalgas apmēru ar attiecīgo darba stundu skaitu konkrētajā mēnesī, bet, ja amatpersonai (darbiniekam) ir noteikts summētais darba laiks, stundas algas likmi aprēķina, dalot attiecīgajai amatpersonai (darbiniekam) noteikto mēnešalgas apmēru ar attiecīgā kalendāra gada vidējo darba stundu skaitu mēnesī.

(12) Amatpersonai (darbiniekam) (izņemot šā likuma 5., 5.[1], 6., 6.[1], 6.[2] un 13. pantā minētās amatpersonas (darbiniekus) un fiziskā darba veicējus) var noteikt piemaksu par nozīmīgu ieguldījumu attiecīgās institūcijas stratēģisko mērķu sasniegšanā. Piemaksas apmērs mēnesī nedrīkst pārsniegt 30 procentus no amatpersonai (darbiniekam) noteiktās mēnešalgas.

(12[1]) Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu amatpersonai ar speciālo dienesta pakāpi, Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja amatpersonai, Nodokļu un muitas policijas amatpersonai, kura ir iesaistīta izmeklēšanas darbību veikšanā, kā arī prokuroram var noteikt piemaksu par procesuālo darbību veikšanu liela apjoma vai juridiski sarežģītās smagu vai sevišķi smagu noziegumu lietās. Piemaksas apmērs mēnesī nedrīkst pārsniegt 30 procentus no amatpersonai noteiktās mēnešalgas.

(12[2]) Šā panta divpadsmitajā un 12.[1] daļā minēto piemaksu regulāri — ne retāk kā reizi gadā — pārskata, izvērtējot tās nepieciešamību un pamatojumu. Valsts un pašvaldības institūcija piemaksu nosaka tādējādi, lai amatpersonas (darbinieka) mēnešalga kopā ar piemaksu nepārsniegtu Ministru prezidentam noteikto mēnešalgu.

(13) Ja amatpersona (darbinieks) saņem vienu vai vairākas šā panta pirmajā, divpadsmitajā vai 12.[1] daļā minētās piemaksas, to kopsumma nedrīkst pārsniegt 30 procentus no mēnešalgas, izņemot ārstniecības personu, kurai piemaksu kopsumma nedrīkst pārsniegt 50 procentus no mēnešalgas, kā arī karavīru un amatpersonu ar speciālo dienesta pakāpi, kura saņem piemaksu par papildu pedagoģisko darbu un kurai piemaksu kopsumma nedrīkst pārsniegt amatpersonai noteikto mēnešalgu. Piemaksu kopsumma kopā ar mēnešalgu nedrīkst pārsniegt Ministru prezidentam noteikto mēnešalgu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 10.12.2009., 14.01.2010., 15.04.2010., 14.10.2010., 16.12.2010., 16.06.2011., 15.11.2012., 28.02.2013., 06.11.2013., 12.12.2013., 30.10.2014., 23.11.2016., 20.04.2017., 06.12.2018., Satversmes tiesas 02.05.2019. spriedumu, 17.12.2020., 23.11.2020., 16.09.2021., 16.11.2021., Satversmes tiesas 02.12.2021. spriedumu, 05.05.2022. un 16.10.2025. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2026.)

15.pants. Speciālās piemaksas

(1) Amatpersona (darbinieks) saņem speciālās piemaksas par darbu (dienestu), kas saistīts ar īpašu risku, par nosacījumiem, kas saistīti ar amata (dienesta, darba) specifiku, par diplomātisko rangu, izdienu un speciālo dienesta pakāpi. Speciālās piemaksas, to apmērus un piešķiršanas un izmaksas kārtību reglamentē Ministru kabinets.

(2) Par īpašu risku šā likuma izpratnē uzskatāms amats (dienests, darbs), kas saskaņā ar darba vides risku novērtējumu ir saistīts ar tik lielā mērā paaugstinātu psiholoģisko vai fizisko slodzi vai risku darbinieka drošībai un veselībai, ka to nevar novērst vai samazināt līdz pieļaujamam līmenim ar darba aizsardzības pasākumiem.

(3) Pašvaldības amatpersonai (darbiniekam) speciālās piemaksas par darbu, kas saistīts ar īpašu risku, un par nosacījumiem, kuri saistīti ar amata (darba) specifiku, kā arī to amatpersonu (darbinieku) sarakstu, kurām šādas piemaksas pienākas, un šo piemaksu apmēru nosaka attiecīgās pašvaldības dome. Piemaksu apmērs nedrīkst pārsniegt tiešās pārvaldes iestāžu amatpersonām (darbiniekiem) Ministru kabineta noteikto speciālo piemaksu apmēru.

(4) Ja tiesnesis tiesneša profesionālās darbības kārtējā novērtēšanā saņēmis pozitīvu atzinumu, tiesnesim, izņemot Satversmes tiesas tiesnesi un Augstākās tiesas tiesnesi, nosaka izdienas piemaksu pie mēnešalgas šādā apmērā:

1) pēc sešiem amatā nostrādātiem gadiem — 5 procenti no mēnešalgas;

2) pēc 10 amatā nostrādātiem gadiem — 10 procenti no mēnešalgas.

(5) Ja prokurors, izņemot ģenerālprokuroru, prokurora profesionālās darbības kārtējā novērtēšanā saņēmis pozitīvu atzinumu, prokuroram nosaka izdienas piemaksu pie mēnešalgas šādā apmērā:

1) pēc sešiem amatā nostrādātiem gadiem — 5 procenti no mēnešalgas;

2) pēc 10 amatā nostrādātiem gadiem — 10 procenti no mēnešalgas.

(6) Augstākās tiesas priekšsēdētājs vai viņa īpaši pilnvaroti Augstākās tiesas tiesneši par vienu dežūras dienu saņem piemaksu triju procentu apmērā no šā likuma 6.[1] panta otrās daļas 1. punktā noteiktās tiesneša mēnešalgas par Operatīvās darbības likuma 7.panta ceturtajā daļā paredzēto sevišķā veidā veicamo operatīvās darbības pasākumu un Kredītiestāžu likuma 63.panta pirmās daļas 6. un 7.punktā paredzēto kredītiestāžu rīcībā esošo neizpaužamo ziņu pieprasījumu akceptēšanu.

(7) *(Izslēgta ar 16.06.2011. likumu)*

(8) Prokurors par vienu dežūras dienu saņem piemaksu ģenerālprokurora noteiktajā kārtībā un apmērā, bet ne vairāk kā trīs procentus no šā likuma 6.[2] panta otrās daļas 1.punktā noteiktās prokurora mēnešalgas, vai arī prokuroram tiek piešķirts apmaksāts atpūtas laiks citā nedēļas dienā.

(9) Tiesnesis par darbu nedēļas atpūtas laikā vai svētku dienā saskaņā ar izmeklēšanas tiesnešu darba grafiku saņem piemaksu triju procentu apmērā no šā likuma 6.[1] panta otrās daļas 1. punktā noteiktās tiesneša mēnešalgas vai arī viņam tiek piešķirts apmaksāts atpūtas laiks citā nedēļas dienā.

(10) *(Izslēgta no 01.01.2023. ar 16.11.2021. likumu)*

(11) *(Izslēgta ar 16.11.2021. likumu)*

(12) Ja Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja amatpersona, izņemot Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja priekšnieku, ikgadējā darbības un tās rezultātu novērtēšanā saņēmusi pozitīvu novērtējumu, tai nosaka izdienas piemaksu pie mēnešalgas šādā apmērā:

1) pēc sešiem Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojā nostrādātiem gadiem — 5 procenti no mēnešalgas;

2) pēc 10 Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojā nostrādātiem gadiem — 10 procenti no mēnešalgas.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.04.2010., 16.12.2010., 16.06.2011., 15.12.2011., 28.02.2013., 30.10.2014., 15.09.2016., 20.09.2018., 06.12.2018., 17.12.2020., 23.11.2020. un 16.11.2021. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2022. Grozījumi ceturtā, sestā, astotā, devītā un divpadsmitā daļā, kā arī grozījums par desmitās daļas svītrošanu stājas spēkā 01.01.2023. Sk. pārejas noteikumu 53. punktu)

V nodaļa
Prēmijas

16.pants. Prēmijas

(1) Amatpersonas (darbiniekus) var prēmēt šā panta otrajā un trešajā daļā noteiktajos gadījumos un kārtībā. Šā panta otrajā daļā paredzētā prēmija neattiecas uz šā likuma 5., 6., 6.[1], 6.[2], 8., 9 . u n 13.pantā minētajām amatpersonām. Prēmiju izmaksai kalendāra gada laikā var izmantot ne vairāk kā desmit procentus no atalgojumam piešķirto līdzekļu apjoma.

(2) Amatpersonai (darbiniekam) saskaņā ar ikgadējo darbības un tās rezultātu novērtējumu reizi gadā var izmaksāt prēmiju, kuras apmērs nedrīkst pārsniegt 75 procentus no mēnešalgas. Valsts tiešās pārvaldes iestādēm prēmijas apmēru un izmaksas kārtību nosaka Ministru kabinets, bet citām valsts vai pašvaldības institūcijām — šo institūciju darbību regulējošos normatīvajos aktos noteiktās amatpersonas (institūcijas).

(3) Amatpersonu (darbinieku) atbilstoši valsts vai pašvaldības institūcijām noteiktajai prēmēšanas kārtībai un kritērijiem var prēmēt par drošsirdīgu un pašaizliedzīgu rīcību, veicot amata (darba, dienesta) pienākumus, kā arī par tāda valsts drošības apdraudējuma vai nozieguma novēršanu vai atklāšanu, kas radījis vai varēja radīt būtisku kaitējumu. Prēmiju kopējais apmērs attiecīgajai amatpersonai (darbiniekam), izņemot Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonas ar speciālajām dienesta pakāpēm, valsts drošības iestāžu amatpersonas un Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja amatpersonas, kalendāra gada laikā nedrīkst pārsniegt 120 procentus no mēnešalgas, bet ikreizējās prēmijas apmērs — 60 procentus no mēnešalgas. Par vienu un to pašu gadījumu nedrīkst izmaksāt vairākas prēmijas.

(4) Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonai ar speciālo dienesta pakāpi, valsts drošības iestādes amatpersonai un Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja amatpersonai šā panta trešajā daļā minēto prēmiju kopējais apmērs kalendāra gada laikā nedrīkst pārsniegt divas mēnešalgas, bet ikreizējās prēmijas apmērs nedrīkst pārsniegt 120 procentus no mēnešalgas.

(16.06.2011. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 23.11.2016., 20.09.2018. un 23.11.2020. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2021.)

VI nodaļa
Pabalsti

17.pants. Atlaišanas vai atvaļināšanas pabalsts

(1) Amatpersonām (darbiniekiem), izņemot karavīrus, ar kurām tiek izbeigtas amata (dienesta, darba) attiecības sakarā ar institūcijas vai amata likvidāciju, amatpersonu (darbinieku) skaita samazināšanu, amatam (dienestam, darbam) noteiktajām prasībām neatbilstošu veselības stāvokli (ieskaitot pārejošu darbnespēju), noteikta vecuma sasniegšanu, pēc kura nav pieļaujama atrašanās dienestā, sakarā ar izdienas pensijas saņemšanai noteiktā izdienas stāža sasniegšanu, kā arī gadījumā, kad tiek atjaunota amatā (dienestā, darbā) amatpersona (darbinieks), kura iepriekš veica attiecīgos amata (dienesta, darba) pienākumus, izmaksā atlaišanas vai atvaļināšanas pabalstu šādā apmērā:

1) viena mēneša vidējās izpeļņas apmērā, ja amatpersona (darbinieks) valsts vai pašvaldības institūcijās bijusi nepārtraukti nodarbināta mazāk nekā piecus gadus;

2) divu mēnešu vidējās izpeļņas apmērā, ja amatpersona (darbinieks) valsts vai pašvaldības institūcijās bijusi nepārtraukti nodarbināta piecus līdz 10 gadus;

3) triju mēnešu vidējās izpeļņas apmērā, ja amatpersona (darbinieks) valsts vai pašvaldības institūcijās bijusi nepārtraukti nodarbināta 10 līdz 20 gadus;

4) četru mēnešu vidējās izpeļņas apmērā, ja amatpersona (darbinieks) valsts vai pašvaldības institūcijās bijusi nepārtraukti nodarbināta vairāk nekā 20 gadus.

(1^1) Atlaišanas pabalstu amatpersonai (darbiniekam), kuru nodarbina saskaņā ar Darba likumu, izmaksā šā panta pirmās daļas 1., 2., 3. vai 4.punktā noteiktajā apmērā un ievērojot šā panta otrās un ceturtās daļas noteikumus, ja darba līgums tiek uzteikts šā panta pirmajā daļā minētajos gadījumos vai pamatojoties uz Darba likuma 100.panta piekto daļu, 101.panta pirmās daļas 6. vai 11.punktu.

(1^2) *(Izslēgta no 01.01.2023. ar 09.12.2021. likumu. Sk. Pārejas noteikumu 55. punktu)*

(2) Amatpersonas (darbinieka) nodarbinātību uzskata par nepārtrauktu arī tad, ja laiks no amata (dienesta, darba) tiesisko attiecību izbeigšanas valsts vai pašvaldības institūcijā līdz to atsākšanai tajā pašā vai citā valsts vai pašvaldības institūcijā nav ilgāks par diviem gadiem. Pārtraukuma laiku neieskaita šā panta pirmajā daļā noteiktajā nostrādātajā laikā.

(3) Ja amatpersonai (darbiniekam), kuru atbrīvo no amata (dienesta, darba), pamatojoties uz šā panta pirmajā daļā minēto, piedāvā nodibināt vai turpināt amata (dienesta, darba) pienākumu izpildi tajā pašā vai citā institūcijā un ja amatpersona (darbinieks) šim piedāvājumam piekrīt, atlaišanas vai atvaļināšanas pabalstu tai neizmaksā.

(4) Ja amatpersona (darbinieks), kurai izmaksāts atlaišanas vai atvaļināšanas pabalsts, atjaunojas amatā (dienestā, darbā) un amata (dienesta, darba) tiesiskās attiecības ar to tiek atkārtoti izbeigtas, tai neizmaksā atlaišanas vai atvaļināšanas pabalstu par to nostrādāto laiku, par kuru pabalsts jau izmaksāts.

(5) Atvaļinot karavīru no aktīvā dienesta, viņam izmaksā atvaļināšanas pabalstu, ja atvaļināšana notiek:

1) aktīvajam dienestam noteiktā maksimālā vecuma sasniegšanas dēļ, izbeidzot profesionālā dienesta līgumu pirms termiņa veselības stāvokļa dēļ (trauma, invaliditāte vai slimība, kas iegūta dienesta laikā, pildot dienesta pienākumus) vai vienības (apakšvienības) likvidēšanas (reorganizēšanas, karavīru skaita samazināšanas) dēļ un viņam nepiedāvā citu amatu, kā arī profesionālā dienesta līguma termiņam beidzoties pirms aktīvajam dienestam noteiktā maksimālā vecuma sasniegšanas, — pēdējā mēneša mēnešalgas un piemaksu apmērā;

2) izbeidzot profesionālā dienesta līgumu pirms termiņa vienības (apakšvienības) likvidēšanas (reorganizēšanas, karavīru skaita samazināšanas) dēļ, un karavīrs atsakās no piedāvātā amata, — pēdējo divu nedēļu mēnešalgas apmērā.

(6) Atvaļinot karavīru no aktīvā dienesta citu iemeslu dēļ, viņam izmaksā mēnešalgu un piemaksas līdz atvaļināšanas dienai.

(7) Karavīram, kurš pirms atvaļināšanās no aktīvā dienesta piedalījies starptautiskajā operācijā, piedalījies Nacionālās drošības likuma 11. panta piektajā daļā minētajā speciālajā operācijā ārvalstīs vai bijis iesaistīts ātrās reaģēšanas spēkos ārpus Latvijas teritorijas, šā panta piektās daļas 1.punktā paredzēto atvaļināšanas pabalstu izmaksā, ņemot vērā pēdējā mēneša mēnešalgu un piemaksas, kādas viņam bija noteiktas pamatdienesta vietā Latvijā.

(8) *(Izslēgta ar 16.06.2011. likumu)*

(9) Atlaišanas pabalstu vienas mēnešalgas apmērā izmaksā:

1) *(izslēgts ar 16.11.2021. likumu)*;

2) Ministru kabineta loceklim vai parlamentārajam sekretāram pēc tam, kad viņš beidzis pildīt amata pienākumus. Pabalstu izmaksā mēneša laikā no dienas, kad attiecīgā amatpersona beigusi pildīt amata pienākumus, ja šī amatpersona sniegusi apliecinājumu, ka uz to neattiecas šajā punktā minētie pabalsta izmaksas ierobežojumi. Pabalstu neizmaksā, ja Ministru kabineta loceklis vai parlamentārais sekretārs amata zaudēšanas brīdī ir Saeimas deputāts, kā arī tad, ja Ministru kabineta loceklis vai parlamentārais sekretārs mēneša laikā no dienas, kad beidzis pildīt amata pienākumus, apstiprināts par Ministru kabineta locekli, iecelts parlamentārā sekretāra amatā vai iestājies Saeimas sastāvā. Pabalstu Ministru kabineta loceklim vai parlamentārajam sekretāram neizmaksā arī tad, ja viņš pēc atbrīvošanas no Ministru kabineta locekļa vai parlamentārā sekretāra amata turpina pildīt Valsts prezidenta padomnieka, Ministru kabineta locekļa konsultatīvās amatpersonas vai darbinieka pienākumus vai uzsāk to pildīšanu mēneša laikā no dienas, kad beidzis pildīt Ministru kabineta locekļa vai parlamentārā sekretāra amata pienākumus;

3) Ministru kabineta locekļa konsultatīvajai amatpersonai vai darbiniekam, izbeidzoties darba līgumam, kas noslēgts uz Ministru kabineta locekļa pilnvaru laiku. Pabalstu izmaksā mēneša laikā no darba līguma izbeigšanās dienas, ja attiecīgā amatpersona vai darbinieks sniedzis apliecinājumu, ka uz to neattiecas šajā punktā minētie pabalsta izmaksas ierobežojumi. Ja Ministru kabineta locekļa konsultatīvā amatpersona vai darbinieks turpina veikt tā paša vai cita Ministru kabineta locekļa konsultatīvās amatpersonas vai darbinieka, Valsts prezidenta padomnieka, Ministru kabineta locekļa, parlamentārā sekretāra vai Saeimas deputāta pienākumus vai uzsāk to pildīšanu mēneša laikā no darba līguma izbeigšanās dienas, atlaišanas pabalstu neizmaksā;

3^1) Valsts prezidenta padomniekam, Valsts prezidenta kancelejas vadītājam un viņa vietniekam, izbeidzoties darba līgumam, kas noslēgts uz Valsts prezidenta pilnvaru laiku. Pabalstu izmaksā, ja šī amatpersona sniegusi apliecinājumu, ka uz to neattiecas šajā punktā minētie pabalsta izmaksas ierobežojumi. Ja Valsts prezidenta padomnieks, Valsts prezidenta kancelejas vadītājs vai viņa vietnieks turpina veikt tos pašus pienākumus tā paša vai nākamā Valsts prezidenta pilnvaru laikā, veic Ministru kabineta locekļa konsultatīvās amatpersonas (darbinieka), Ministru kabineta locekļa, parlamentārā sekretāra vai Saeimas deputāta, valsts vai pašvaldības institūcijas amatpersonas (darbinieka) pienākumus vai uzsāk to pildīšanu mēneša laikā no darba līguma izbeigšanās dienas, atlaišanas pabalstu neizmaksā;

3^2) Satversmes tiesas tiesneša palīgam, izbeidzoties darba līgumam, kas noslēgts uz Satversmes tiesas tiesneša pilnvaru laiku, un Satversmes tiesas priekšsēdētāja padomniekam un palīgam, izbeidzoties darba līgumam, kas noslēgts uz Satversmes tiesas priekšsēdētāja pilnvaru laiku. Pabalstu izmaksā, ja šī amatpersona sniegusi apliecinājumu, ka uz to neattiecas šajā punktā minētie pabalsta izmaksas ierobežojumi. Ja Satversmes tiesas tiesneša palīgs, Satversmes tiesas priekšsēdētāja padomnieks vai palīgs turpina veikt tos pašus pienākumus tā paša vai cita Satversmes tiesas tiesneša vai Satversmes tiesas priekšsēdētāja pilnvaru laikā, veic valsts vai pašvaldības institūcijas amatpersonas (darbinieka) pienākumus vai uzsāk to pildīšanu mēneša laikā no darba līguma izbeigšanās dienas, atlaišanas pabalstu neizmaksā;

3^3) Saeimas Administrācijas ģenerālsekretāram un Prezidija locekļa biroja vadītājam, padomniekam un konsultantam, izbeidzoties darba līgumam, kas noslēgts uz Saeimas Prezidija locekļa pilnvaru laiku. Pabalstu izmaksā mēneša laikā no darba līguma izbeigšanās dienas, ja šī amatpersona sniegusi apliecinājumu, ka uz to neattiecas šajā punktā minētie pabalsta izmaksas ierobežojumi. Ja Saeimas Administrācijas ģenerālsekretārs, Prezidija locekļa biroja vadītājs, padomnieks vai konsultants turpina veikt tos pašus pienākumus vai sāk pildīt Saeimas Administrācijas ģenerālsekretāra, Saeimas Prezidija locekļa biroja vadītāja, padomnieka vai

konsultanta pienākumus, Saeimas frakcijas darbinieka, Saeimas deputāta palīga pienākumus tās pašas vai nākamās Saeimas pilnvaru laikā, citas valsts vai pašvaldības institūcijas amatpersonas (darbinieka) pienākumus vai uzsāk to pildīšanu mēneša laikā no darba līguma izbeigšanās dienas, atlaišanas pabalstu neizmaksā;

4) pašvaldības domes deputātam, kurš ir atbrīvots no iepriekšējā amata (dienesta, darba) sakarā ar ievēlēšanu algotā amatā domē, pēc tam, kad viņš līdz ar deputāta pilnvaru izbeigšanos ir beidzis pildīt šā amata pienākumus un viņu divu nedēļu laikā nevar nodrošināt ar iepriekšējo vai līdzvērtīgu darbu. Šāds pabalsts izmaksājams arī pašvaldības domes deputātam, ja viņu atbrīvo no amata sakarā ar tādu domes lēmumu, kas nav pamatots ar likumā vai pašvaldības nolikumā noteikto pienākumu, attiecīgās pašvaldības domes lēmumu, tiesas spriedumu nepildīšanu, likumu vai Ministru kabineta noteikumu neievērošanu;

5) ostas valdes loceklim, ja viņš atsaukts no amata, izņemot gadījumus, kad atsaukšana pamatota ar pilnvaru pārkāpšanu, pienākumu nepildīšanu vai nepienācīgu pildīšanu, tādējādi nodarot būtisku kaitējumu ostai;

6) tiesnesim, tam atstājot amatu veselības stāvokļa dēļ;

7) prokuroram, tam atstājot amatu sakarā ar prokuratūras iestādes vai prokurora amata likvidāciju, prokuroru skaita samazināšanu vai veselības stāvokļa dēļ;

8) *(izslēgts no 01.01.2023. ar 09.12.2021. likumu. Sk. Pārejas noteikumu 55. punktu)*.

(10) Ja persona amata zaudēšanas brīdī vienlaikus ir parlamentārais sekretārs un Ministru kabineta locekļa konsultatīvā amatpersona vai darbinieks, tā saņem atlaišanas pabalstu tās mēnešalgas apmērā, kuru izvēlējusies saņemt, pildot minētos amata (darba) pienākumus.

(11) Saeimas deputāts, kura mandāts izbeidzas līdz ar attiecīgās Saeimas pilnvarām, ja viņš nav ievēlēts nākamajā Saeimā, saņem vienreizēju pabalstu triju mēnešalgu apmērā. Pabalstu pilnā apmērā nevar saņemt Saeimas deputāts, kurš iestājies Saeimas sastāvā Saeimas kārtības ruļļa 6.pantā noteiktajā kārtībā triju mēnešu laikā pēc deputāta pilnvaru izbeigšanās. Šādā gadījumā pabalsts Saeimas deputātam tiek izmaksāts apmērā, kas ir proporcionāls laikam, kas pagājis no dienas, kad viņa mandāts izbeidzies, līdz dienai, kad viņš iestājies jaunās Saeimas sastāvā. Pabalsts Saeimas deputātam tiek izmaksāts pa daļām — ne vairāk kā vienas mēnešalgas apmērā mēnesī. Pabalsta izmaksu izbeidz ar tā mēneša pirmo dienu, kas seko mēnesim, kad Saeimas deputāts atkārtoti iestājies Saeimas sastāvā. Ja deputātam izmaksāts pabalsts, tad attiecīgus ieturējumus veic no šā deputāta mēnešalgas.

(12) Saeimas deputāts, kura mandāts izbeidzas sakarā ar to, ka tiek atjaunots mandāts Saeimas deputātam, kurš to nolicis uz Ministru prezidenta, Ministru prezidenta biedra vai ministra amata pildīšanas laiku vai uz grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma, atvaļinājuma adoptētājam, kā arī bērna kopšanas atvaļinājuma laiku, saņem vienreizēju pabalstu triju mēnešalgu apmērā.

(12^1) Atlaišanas pabalstu triju mēnešalgu apmērā izmaksā:

1) Satversmes tiesas tiesnesim, Augstākās tiesas priekšsēdētājam, ģenerālprokuroram, valsts kontrolierim, Valsts kontroles padomes loceklim, Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas priekšsēdētājam, Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas padomes loceklim, tiesībsargam, Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes priekšsēdētājam, vietniekam vai padomes loceklim, Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes priekšsēdētājam vai loceklim, Centrālās vēlēšanu komisijas priekšsēdētājam, vietniekam vai komisijas sekretāram, Augstākās izglītības padomes priekšsēdētājam, Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja priekšniekam, Satversmes aizsardzības biroja direktoram un Finanšu izlūkošanas dienesta priekšniekam, tam atstājot amatu pēc pilnvaru termiņa beigām, ar nosacījumu, ka tas nav atkārtoti ievēlēts, apstiprināts vai iecelts šajā pašā amatā;

2) Ministru kabineta ieceltai vai apstiprinātai vai ministra ieceltai amatpersonai, tai atstājot amatu sakarā ar termiņa izbeigšanos, ar nosacījumu, ka tā nav atkārtoti apstiprināta vai iecelta šajā pašā amatā vai pārcelta citā amatā;

3) Ministru kabineta ieceltai vai apstiprinātai vai ministra ieceltai amatpersonai, ja tā izbeidz civildienesta attiecības, pamatojoties uz savstarpēju vienošanos ar attiecīgo Ministru kabineta locekli;

4) pašvaldības izpilddirektoram, atstājot amatu sakarā ar pilnvaru termiņa izbeigšanos, ar nosacījumu, ka tam nav pagarināts pilnvaru termiņš vai piedāvāts cits amats pašvaldības administrācijā.

(13) Atlaišanas pabalstu neizmaksā, izbeidzot amata (dienesta, darba) tiesiskās attiecības pēc amatpersonas (darbinieka) iniciatīvas, izņemot Darba likuma 100.panta piektajā daļā un Darba aizsardzības likuma 19.pantā noteikto gadījumu.

(14) Izbeidzot amata (dienesta, darba) tiesiskās attiecības pēc savstarpējas vienošanās, atlaišanas pabalstu var izmaksāt viena mēneša vidējās izpeļņas apmērā, ja atlaišanas pabalsta izmaksa nav noteikta citās šā panta daļās vai šajā likumā nav noteikts, ka attiecīgajā jautājumā piemērojams cits likums.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 10.12.2009., 15.04.2010., 14.10.2010., 16.12.2010., 16.06.2011., 15.12.2011., 12.12.2013., 30.10.2014., 16.11.2021., 09.12.2021., 02.06.2022., 05.04.2023. un 16.10.2025. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2026.)

18.pants. Atvaļinājuma pabalsts

(Izslēgts no 01.01.2012. ar 16.06.2011. likumu, kas stājas spēkā 01.08.2011. Sk. pārejas noteikumu 18.punktu)

19.pants. Amatpersonu (darbinieku), izņemot karavīrus, ievainojuma, sakropļojuma vai citāda veselības bojājuma gadījumā vai nāves gadījumā izmaksājamais pabalsts

(1) Amatpersonu (darbinieku), izņemot karavīrus, nāves gadījumā ģimenes loceklis vai persona, kura uzņēmusies amatpersonas (darbinieka) apbedīšanu, saņem vienreizēju pabalstu amatpersonai (darbiniekam) noteiktās mēnešalgas apmērā. Šā pabalsta piešķiršanas kārtību nosaka Ministru kabinets.

(2) Ārvalstīs dienējoša diplomāta, diplomātiskā un konsulārā dienesta amatpersonas (darbinieka) nāves gadījumā viņa ģimene papildus šā panta pirmajā daļā noteiktajam pabalstam saņem vienreizēju pabalstu, kas ir vienāds ar 10 mēnešu algas pabalstiem par dienestu ārvalstīs.

(2^1) Iekšlietu ministrijas sistēmas iestādes un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonas ar speciālo dienesta pakāpi, valsts drošības iestādes un Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja amatpersonas nāves gadījumā, izņemot šā panta ceturtajā daļā minēto gadījumu, tās laulātais un lejupējie, bet, ja lejupējo nav, tad tuvākās pakāpes augšupējie radinieki papildus šā panta pirmajā daļā noteiktajam pabalstam saņem vienreizēju pabalstu 12 mēnešalgu apmērā, bet ne mazāku kā 10 000 *euro*, ja viņi sešu mēnešu laikā pēc amatpersonas nāves iesniedz institūcijai, kurā attiecīgā amatpersona ir veikusi dienesta pienākumus, iesniegumu par pabalsta vai tā daļas piešķiršanu. Iesniegumu var iesniegt gada laikā pēc amatpersonas nāves, ja sešu mēnešu laikā pēc tās ir iesniegta rakstveida informācija par objektīviem apstākļiem, kas liedza iesniegt attiecīgo iesniegumu sešu mēnešu laikā.

(2^2) Ja amatpersonas (darbinieki), izņemot karavīrus, pildot ar dzīvības vai veselības apdraudējumu (risku) saistītus amata (dienesta, darba) pienākumus, vai militārie darbinieki, pildot amata pienākumus militāro mācību laikā, ir cietuši nelaimes gadījumā un guvuši ievainojumu vai sakropļojumu vai šo amatpersonu (darbinieku) veselībai nodarīts citāds kaitējums (izņemot arodslimību) un 12 mēnešu laikā pēc nelaimes gadījuma Veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu valsts komisija tām ir noteikusi invaliditāti uz laiku, ne mazāku par vienu gadu, kuras cēlonis ir aktā par nelaimes gadījumu darbā minētais nelaimes gadījums, izmaksā vienreizēju pabalstu:

1) I grupas invalīdam — 71 145 *euro*;

2) II grupas invalīdam — 35 573 *euro*;

3) III grupas invalīdam — 14 229 *euro*.

(2^3) Ja amatpersonas (darbinieki), izņemot karavīrus, pildot ar dzīvības vai veselības apdraudējumu (risku) saistītus amata (dienesta, darba) pienākumus, vai militārie darbinieki, pildot amata pienākumus militāro mācību laikā, ir cietuši nelaimes gadījumā un guvuši ievainojumu vai sakropļojumu vai šo amatpersonu (darbinieku) veselībai nodarīts citāds kaitējums (izņemot arodslimību), bet tām nav noteikta invaliditāte, izmaksā vienreizēju pabalstu:

1) smaga veselības bojājuma gadījumā — 10 000 *euro*;

2) vidēji smaga veselības bojājuma gadījumā — 5000 *euro*;

3) viegla veselības bojājuma gadījumā — 200 *euro*.

(2^4) Iekšlietu ministrijas sistēmas iestādes un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersona ar speciālo dienesta pakāpi, valsts drošības iestādes un Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja amatpersona saņem vienreizēju

pabalstu 50 procentu apmērā no šā panta $2.^2$ vai $2.^3$ daļā noteiktā pabalsta, ja tā cietusi nelaimes gadījumā, bet nav pildījusi ar dzīvības vai veselības apdraudējumu (risku) saistītus dienesta (amata) pienākumus un guvusi:

1) ievainojumu vai sakropļojumu un 12 mēnešu laikā pēc nelaimes gadījuma Veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu valsts komisija tai noteikusi uz laiku, ne mazāku par vienu gadu, invaliditāti, kuras cēlonis ir saistīts ar nelaimes gadījumu;

2) smagu, vidēju vai vieglu veselības bojājumu un ne vēlāk kā piecu dienu laikā pēc nelaimes gadījuma iestājusies ar to saistīta pārejoša darba (dienesta) nespēja, kura ilgst vairāk par sešām dienām.

(2^5) Iekšlietu ministrijas sistēmas iestādes un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonai ar speciālo dienesta pakāpi, valsts drošības iestādes un Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja amatpersonai šā panta $2.^4$ daļā minēto pabalstu neizmaksā šādos gadījumos:

1) amatpersona piecu dienu laikā pēc nelaimes gadījuma nav vērsusies ārstniecības iestādē, lai konstatētu veselības bojājumu (izņemot gadījumu, kad nelaimes gadījums ir fiksēts aktā par nelaimes gadījumu darbā);

2) nelaimes gadījums noticis laikā, kad amatpersona atradusies cita darba devēja rīcībā, un nav bijis saistīts ar dienesta (amata) pienākumu izpildi.

(3) Šā panta $2.^1$, $2.^2$, $2.^3$ un $2.^4$ daļā minēto pabalstu piešķiršanas un izmaksas kārtību, kā arī veselības bojājumus, sakarā ar kuriem izmaksā šā panta $2.^2$, $2.^3$ un $2.^4$ daļā minētos pabalstus, un gadījumus, kuros izmaksā šā panta $2.^2$ un $2.^3$ daļā minētos pabalstus, nosaka Ministru kabinets.

(4) Ja amatpersonu (darbinieku), izņemot karavīrus, amata (dienesta, darba) pienākumi ir saistīti ar dzīvības vai veselības apdraudējumu (risku) un tās gājušas bojā vai mirušas gada laikā pēc nelaimes gadījuma tajā gūto veselības bojājumu dēļ vai militārie darbinieki gājuši bojā, pildot amata pienākumus militāro mācību laikā, vai miruši gada laikā pēc militārajās mācībās notikušā nelaimes gadījuma tajā gūto veselības bojājumu dēļ, šīs amatpersonas (darbinieki) tiek apbedītas par valsts budžeta līdzekļiem un to laulātajiem un lejupējiem, bet, ja lejupējo nav, tad tuvākās pakāpes augšupējiem radiniekiem izmaksā vienreizēju pabalstu 100 000 *euro* apmērā, ja viņi sešu mēnešu laikā pēc amatpersonas nāves iesniedz institūcijai, kurā attiecīgā amatpersona ir veikusi dienesta pienākumus, iesniegumu par pabalsta vai tā daļas piešķiršanu. Iesniegumu var iesniegt gada laikā pēc amatpersonas nāves, ja sešu mēnešu laikā pēc tās ir iesniegta rakstveida informācija par objektīviem apstākļiem, kas liedza iesniegt attiecīgo iesniegumu sešu mēnešu laikā. Šā pabalsta piešķiršanas un izmaksas kārtību, kā arī apbedīšanas izdevumu apmēru un segšanas kārtību nosaka Ministru kabinets.

(4^1) Šā panta ceturtajā daļā minētais attiecas arī uz amatpersonu (darbinieku), kas, pildot amata (dienesta, darba) pienākumus komandējumā starptautiskas operācijas rajonā, gājusi bojā vai guvusi ievainojumu (sakropļojumu, kontūziju), kura rezultātā gada laikā mirusi. Šī daļa neattiecas uz karavīriem. Šī daļa attiecībā uz pabalstu sakarā ar nāvi gada laikā pēc ievainojuma gūšanas piemērojama arī pēc amata (dienesta, darba) attiecību izbeigšanās.

(5) *(Izslēgta ar 06.11.2013. likumu)*

(6) Attiecībā uz pašvaldības amatpersonām (darbiniekiem) šajā pantā noteikto pabalstu apmērus un piešķiršanas kārtību, kā arī apbedīšanas izdevumu apmēru un segšanas kārtību nosaka attiecīgās pašvaldības dome. Pašvaldības dome, izvērtējot pašvaldībai pieejamos finanšu līdzekļus un apsverot to izlietošanas lietderību, var noteikt, ka šā panta trešajā un ceturtajā daļā minētie pabalsti tiek izmaksāti nevis no pašvaldības budžeta, bet gan kā apdrošināšanas atlīdzība. Šādā gadījumā pašvaldība veic attiecīgo pašvaldības amatpersonu (darbinieku) dzīvības apdrošināšanu vai apdrošināšanu pret nelaimes gadījumiem.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 10.12.2009., 15.04.2010., 14.10.2010., 16.06.2011., 15.12.2011., 13.12.2012., 19.09.2013., 06.11.2013., 19.12.2013., 20.09.2018., 19.05.2022. un 24.09.2026. likumu, kas stājas spēkā 21.10.2026.)

20.pants. Pabalsts sakarā ar ģimenes locekļa vai apgādājamā nāvi

Amatpersonai (darbiniekam) izmaksā pabalstu sakarā ar ģimenes locekļa (laulātā, bērna, mazbērna, vecāku, vecvecāku, adoptētāja vai adoptētā, brāļa, māsas, pusbrāļa vai pusmāsas) vai apgādājamā nāvi ne vairāk kā vienas minimālās mēneša darba algas apmērā. Šā pabalsta piešķiršanas kārtību nosaka Ministru kabinets.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.04.2010. un 16.11.2021. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2022.)

21.pants. Karavīra ievainojuma, sakropļojuma vai citāda veselības bojājuma vai nāves gadījumā izmaksājamie pabalsti

(1) Ja karavīram aktīvā dienesta laikā vai gada laikā pēc atvaļināšanas no aktīvā dienesta noteikta invaliditāte, dienesta laikā pildot dienesta pienākumus, gūta ievainojuma (sakropļojuma, kontūzijas) dēļ vai tādas slimības dēļ, kuras cēlonis saistīts ar militārā dienesta izpildi, viņam izmaksā vienreizēju pabalstu:

1) I grupas invalīdam — 71 145 *euro*;

2) II grupas invalīdam — 35 573 *euro*;

3) III grupas invalīdam — 14 229 *euro*.

(2) Karavīram, kurš aktīvā dienesta laikā, pildot dienesta pienākumus, guvis veselības bojājumus, bet kuram nav noteikta invaliditāte, izmaksā vienreizēju pabalstu:

1) smaga veselības bojājuma gadījumā — 10 000 *euro*;

2) vidēji smaga veselības bojājuma gadījumā — 5000 *euro*;

3) viegla veselības bojājuma gadījumā, ja pārejošā darba (dienesta) nespēja ilgst vairāk par sešām dienām:

a) un tas gūts individuālos sporta treniņos vai treniņnodarbībās, — 50 *euro*,

b) un tas gūts sporta pasākumos (sacensībās, čempionātā, spartakiādē, sporta spēlēs), — 100 *euro*,

c) pārējos gadījumos, — 200 *euro*.

(3) Karavīram, kurš, pildot militāro dienestu, ir saslimis, pēc ārstēšanās atzīts par turpmākajam aktīvajam dienestam nederīgu un tāpēc pirms dienesta (līguma) termiņa beigām atvaļināts no profesionālā dienesta, izmaksā vienreizēju pabalstu triju mēnešalgu apmērā.

(4) Bojā gājušo aktīvā dienesta karavīru laulātajiem un lejupējiem, bet, ja lejupējo nav, tad tuvākās pakāpes augšupējiem radiniekiem izmaksā pabalstu 100 000 *euro* apmērā, ja:

1) rezerves karavīrs vai rezervists gājis bojā aktīvā dienesta laikā, pildot dienesta pienākumus;

2) karavīrs gājis bojā, Nacionālo bruņoto spēku kontingenta sastāvā saskaņā ar starptautiskās organizācijas apstiprinātu mandātu piedaloties starptautiskajā operācijā vai starptautiskajā operācijā, kurā dalība noteikta ar Saeimas lēmumu, vai pildot ar komandiera (priekšnieka) pavēli noteiktus uzdevumus, kas saistīti ar ieroču vai bruņojuma pielietošanu un paredz reālu karavīra veselības un dzīvības apdraudējumu;

3) karavīrs gājis bojā, pildot dienesta pienākumus, vai gada laikā pēc atvaļināšanas no aktīvā dienesta miris ievainojuma (sakropļojuma, kontūzijas) vai tādas slimības dēļ, kuras cēlonis saistīts ar militārā dienesta izpildi.

(5) Ja karavīrs gājis bojā aktīvā dienesta laikā, pildot dienesta pienākumus, vai gada laikā pēc atvaļināšanas no aktīvā dienesta miris ievainojuma (sakropļojuma, kontūzijas) vai tādas slimības dēļ, kuras cēlonis saistīts ar militārā dienesta izpildi, Aizsardzības ministrija sedz viņa ģimenes locekļiem (laulātajam, bērniem, vecākiem) nepieciešamo medicīniskās rehabilitācijas pakalpojumu kursa izdevumus.

(6) Ja aktīvā dienesta karavīrs, pildot dienesta pienākumus, guvis ievainojumu (sakropļojumu, kontūziju) vai tādu slimību, kuras cēlonis saistīts ar militārā dienesta izpildi, un tiek ārstēts ārpus Latvijas robežām, Aizsardzības ministrija sedz viņa ģimenes locekļu (laulātā, bērnu, vecāku, bet ne vairāk kā divu personu) ceļa (uz ārstēšanas vietu un no tās) izdevumus un viesnīcas (naktsmītnes) izdevumus. Ministru kabinets nosaka viesnīcas (naktsmītnes) izdevumu limitus.

(7) Ja karavīrs aktīvā dienesta laikā neuzmanības dēļ gājis bojā vai guvis veselības bojājumu un kļuvis par invalīdu, bet bojāejas vai veselības bojājuma cēlonis nav saistīts ar tiešo dienesta pienākumu pildīšanu vai viņa ļaunprātīgu vai nepiedienīgu rīcību, viņam vai viņa laulātajiem un lejupējiem, bet, ja lejupējo nav, tad tuvākās pakāpes augšupējiem radiniekiem var izmaksāt daļu no šajā pantā noteiktā pabalsta, kura apmēru katrā atsevišķajā gadījumā nosaka aizsardzības ministrs.

(8) Šajā pantā noteiktie pabalsti nav izmaksājami Latvijas teritorijā notiekošas karadarbības laikā.

(9) Kārtību, kādā izmeklējami un uzskaitāmi nelaimes gadījumi, kuros cietuši karavīri dienesta laikā, nosaka Ministru kabinets.

(10) Ja karavīrs, piedaloties starptautiskajā operācijā, ir saslimis, šā panta trešajā daļā minēto pabalstu izmaksā, ņemot vērā mēnešalgu, kāda viņam bija noteikta pamatdienesta vietā Latvijā pirms nosūtīšanas uz starptautisko operāciju.

(11) Karavīru, kas gājis bojā vai miris dienesta laikā, pildot dienesta pienākumus vai ar militāro dienestu saistītu iemeslu dēļ, apbedī par valsts līdzekļiem. Šādā gadījumā tiek uzstādīts pēc aizsardzības ministra apstiprināta parauga izveidots karavīra kapa piemineklis. Ja tiek uzstādīts citāds, nevis karavīra kapa piemineklis, Aizsardzības ministrija sedz to izdevumu daļu, kura atbilst karavīra kapa pieminekļa vērtībai. Ar karavīra apbedīšanu un karavīra kapa pieminekļa uzstādīšanu saistīto izdevumu veidus un apmēru nosaka Ministru kabinets.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 16.06.2011., 13.12.2012., 19.09.2013., 06.11.2013., 19.12.2013. un 16.10.2025. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2026.)

22.pants. Amatpersonas (darbinieka) ievainojuma, sakropļojuma vai citāda ar dalību starptautiskajā operācijā saistīta vai komandējumā uz starptautiskās operācijas rajonu gūta veselības bojājuma gadījumā izmaksājamais pabalsts

(1) Amatpersonai (darbiniekam), kura piedalās starptautiskajā operācijā vai nosūtīta komandējumā uz starptautiskās operācijas rajonu un, pildot amata (dienesta, darba) pienākumus, cietusi nelaimes gadījumā un guvusi sakropļojumu vai citādu veselības bojājumu, bet kurai nav noteikta invaliditāte, izmaksā vienreizēju pabalstu:

1) smaga veselības bojājuma gadījumā — 10 000 *euro*;

2) vidēji smaga veselības bojājuma gadījumā — 5000 *euro*;

3) viegla veselības bojājuma gadījumā — 200 *euro*.

(2) Amatpersonai (darbiniekam), kura piedalās starptautiskajā operācijā vai nosūtīta komandējumā uz starptautiskās operācijas rajonu, pildot amata (dienesta, darba) pienākumus, cietusi nelaimes gadījumā un guvusi sakropļojumu vai citādu veselības bojājumu un kurai noteikta invaliditāte, izmaksā vienreizēju pabalstu:

1) I grupas invalīdam — 71 145 *euro*;

2) II grupas invalīdam — 35 573 *euro*;

3) III grupas invalīdam — 14 229 *euro*.

(3) Šā panta otrā daļa piemērojama arī tad, ja invaliditāte tiek noteikta gada laikā no nelaimes gadījuma un amata (dienesta, darba) attiecības jau ir izbeigušās.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 16.06.2011., 19.09.2013., 06.11.2013. un 19.12.2013. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2014.)

23.pants. Pabalstu izmaksas ierobežojumi un nosacījumi

(1) Šā likuma 19.panta 2.^{1}, 2.^{2}, 2.^{3}, 2.^{4} un ceturtajā daļā, 21. un 22.pantā minētos pabalstus neizmaksā, ja konstatē, ka nelaimes gadījuma cēlonis ir pašnāvība vai tās mēģinājums, alkohola vai citu apreibinošu līdzekļu lietošana, normatīvo aktu pārkāpumi vai nepiedienīga rīcība. Lemjot, vai attiecīgo pabalstu izmaksai piemērot šajā daļā minētos ierobežojumus, valsts vai pašvaldības institūcija izvērtē nelaimes gadījuma apstākļus, tai skaitā to, vai konkrētajos apstākļos ir konstatējama rīcība galējās nepieciešamības vai citos attaisnojošos apstākļos.

(1^{1}) Ja nelaimes gadījuma cēlonis ir normatīvo aktu pārkāpumi, aizsardzības ministrs var lemt par daļas no šā likuma 21. panta ceturtajā daļā minētā pabalsta izmaksu bojā gājušā karavīra laulātajam un lejupējiem radiniekiem, bet, ja lejupējo radinieku nav, — tuvākās pakāpes augšupējiem radiniekiem.

(2) Ministru kabinets var lemt par šā likuma 19.panta 2.^{1} un ceturtajā daļā, kā arī 21.panta ceturtajā un septītajā daļā minētā pabalsta izmaksu bojā gājušās amatpersonas tuviniekiem, ja šai amatpersonai nav laulātā, lejupējo un

tuvākās pakāpes augšupējo radinieku.

(3) Lēmumu par šā likuma 19. panta 2.[1] un ceturtajā daļā noteiktā pabalsta piešķiršanu pieņem mēneša laikā pēc tam, kad beidzies šā likuma 19. panta 2.[1] un ceturtajā daļā noteiktais iesnieguma iesniegšanas termiņš.

(4) Lēmumu par šā likuma 19. panta 2.[2], 2.[3] un 2.[4] daļā noteiktā pabalsta piešķiršanu Iekšlietu ministrijas sistēmas iestādes un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonai ar speciālo dienesta pakāpi, valsts drošības iestādes vai Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja amatpersonai, vai militārajam darbiniekam pieņem viena mēneša laikā pēc tam, kad saņemts attiecīgs iesniegums, izvērtēti nelaimes gadījuma apstākļi un saņemts atzinums vai izziņa par veselības bojājumu smaguma pakāpi vai Veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu valsts komisijas lēmums par piešķirto invaliditātes grupu.

(19.12.2013. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 16.10.2025. un 24.09.2026. likumu, kas stājas spēkā 21.10.2026.)

24.pants. Pārcelšanās pabalsts

(1) Ja karavīrs — uzsākot profesionālo dienestu vai dienesta interesēs — tiek pārvietots uz citu Latvijas Republikas administratīvo teritoriju un tādēļ maina dzīvesvietu, viņš saņem vienreizēju pabalstu vienas mēnešalgas apmērā un 50 procentu apmērā no viņam noteiktās mēnešalgas par katru ģimenes locekli, kas pārceļas uz jauno dzīvesvietu kopā ar viņu. Šā pabalsta piešķiršanas un izmaksas kārtību nosaka Ministru kabinets.

(2) Ja Iekšlietu ministrijas sistēmas iestādes vai Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersona ar speciālo dienesta pakāpi vai valsts drošības iestādes amatpersona dienesta interesēs tiek pārcelta amatā uz citu Latvijas Republikas administratīvo teritoriju un maina dzīvesvietu, tā saņem vienreizēju pabalstu jaunajā amatā noteiktās mēnešalgas apmērā un 50 procentu apmērā no jaunās mēnešalgas par katru ģimenes locekli, kas pārceļas kopā ar amatpersonu un pastāvīgi uzturēsies attiecīgajā dzīvesvietā. Šā pabalsta piešķiršanas un izmaksas kārtību nosaka Ministru kabinets.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 14.01.2010., 15.04.2010., 14.10.2010., 16.06.2011., 20.09.2018. un 19.05.2022. likumu, kas stājas spēkā 13.06.2022.)

25.pants. Izdienas pabalsts

(1) Karavīrs ik pēc pieciem profesionālā dienesta gadiem saņem vienreizēju pabalstu pēdējo triju mēnešu mēnešalgu un piemaksu apmērā, kāds viņam noteikts pamatdienesta vietā Latvijā, ja profesionālā dienesta līgums ir pagarināts un, sasniedzot piecu gadu izdienu, atlikušais profesionālā dienesta līguma termiņš nav īsāks par vienu gadu. Ja, sasniedzot piecu gadu izdienu, atlikušais profesionālā dienesta līguma termiņš ir īsāks par vienu gadu, karavīrs izdienas pabalstu saņem tikai pēc profesionālā dienesta līguma pagarināšanas uz aizsardzības ministra noteikto laiku vai līdz militārajam dienestam noteiktā maksimālā vecuma sasniegšanai, ja laiks līdz tā sasniegšanai nav īsāks par vienu gadu.

(1[1]) Izdienas pabalstu saņem arī karavīrs, kurš saskaņā ar Militārā dienesta likuma 30. panta otro daļu atbrīvots no amata.

(2) Ja profesionālā dienesta līguma termiņš ir garāks par pieciem gadiem, izdienas pabalstu izmaksā ik pēc pieciem nodienētiem profesionālā dienesta gadiem, ja, sasniedzot piecu gadu izdienu, atlikušais profesionālā dienesta līguma termiņš nav īsāks par vienu gadu.

(2[1]) Ja karavīrs tiek atvaļināts, izbeidzot profesionālā dienesta līgumu pirms termiņa veselības stāvokļa dēļ vai dienestam rezervē noteiktā maksimālā vecuma sasniegšanas dēļ, pabalsts tiek izmaksāts proporcionāli nodienētajam laikam.

(3) Ja karavīrs pēc atvaļināšanas no profesionālā dienesta no jauna iestājas profesionālajā dienestā, izdienas laiku izdienas pabalsta saņemšanai aprēķina no jauna saskaņā ar spēkā esošo profesionālā dienesta līgumu.

(3[1]) Ja karavīrs gada laikā pēc atvaļināšanas no valsts aizsardzības dienesta iestājas profesionālajā dienestā, izdienas laikā izdienas pabalsta saņemšanai ieskaita valsts aizsardzības dienestā pavadīto laiku.

(4) Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersona ar speciālo dienesta pakāpi pēc katriem pieciem nepārtrauktas izdienas gadiem Iekšlietu ministrijas sistēmā vai Ieslodzījuma vietu pārvaldē saņem vienreizēju pabalstu triju mēnešalgu apmērā atbilstoši pēdējam amatam.

(5) *(Izslēgta ar 23.11.2020. likumu)*

(15.11.2012. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 06.11.2013., 20.09.2018., 23.11.2020., 05.04.2023., 16.10.2025. un 24.09.2026. likumu, kas stājas spēkā 21.10.2026.)

VII nodaļa
Kompensācijas, mācību izdevumu segšana un apdrošināšana

26.pants. Kompensācija mācību izdevumu segšanai

(1) Amatpersonām (darbiniekiem) var kompensēt mācību izdevumus, ja tās pēc institūcijas iniciatīvas vai savstarpējas vienošanās sekmīgi mācās valsts akreditētā augstākās izglītības iestādē vai ārvalsts mācību iestādē, kuras izdotie diplomi tiek atzīti Latvijā, lai iegūtu amata (dienesta) pienākumu izpildei nepieciešamās speciālās zināšanas. Amatpersonām (darbiniekiem) mācību izdevumu segšanai izmaksājamās kompensācijas apmēru nosaka institūcijas vadītājs. Ja izglītības iegūšana prasa amata (dienesta, darba) pienākumu pilnīgu vai daļēju pārtraukšanu uz laiku, valsts vai pašvaldības institūcija un amatpersona (darbinieks), vienojoties par mācību maksas kompensācijas piešķiršanu, vienojas arī par mēnešalgas saglabāšanu un tās nosacījumiem.

(2) Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā amatpersonai (darbiniekam) kompensē mācību izdevumus, šo izdevumu kompensēšanas un atmaksāšanas nosacījumus, kā arī gadījumus, kad amatpersona (darbinieks) neatmaksā ar mācību maksas kompensēšanu saistītos izdevumus.

(3) Pašvaldību amatpersonām (darbiniekiem) mācību izdevumu segšanai izmaksājamās kompensācijas apmēru, tās piešķiršanas kārtību, kritērijus, atmaksāšanas nosacījumus un kārtību, kā arī gadījumus, kad šādus izdevumus neatmaksā, nosaka attiecīgās pašvaldības dome.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.04.2010. un 20.04.2017. likumu, kas stājas spēkā 24.05.2017.)

27.pants. Kvalifikācijas paaugstināšanas izdevumu segšana

(1) Valsts vai pašvaldības institūcija izvērtē amatpersonas (darbinieka) kvalifikācijas paaugstināšanas nepieciešamību un nodrošina tai iespēju paaugstināt kvalifikāciju, kompensējot vai sedzot mācību izdevumus un saglabājot mēnešalgu, uzturdevas kompensāciju un piemaksas, izņemot šā likuma 14.panta trešajā daļā minēto piemaksu.

(2) Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā amatpersonu (darbinieku) nosūta paaugstināt kvalifikāciju mācību kursos, un ar amatpersonas (darbinieka) kvalifikācijas paaugstināšanu saistīto izdevumu segšanas un atmaksāšanas nosacījumus un kārtību, kā arī gadījumus, kad amatpersona (darbinieks) neatmaksā ar tās kvalifikācijas paaugstināšanu saistītos izdevumus.

(3) Pašvaldības dome nosaka kārtību, kādā pašvaldības amatpersonu (darbinieku) nosūta paaugstināt kvalifikāciju mācību kursos, un ar pašvaldības amatpersonas (darbinieka) kvalifikācijas paaugstināšanu saistīto izdevumu segšanas un atmaksāšanas nosacījumus un kārtību, kā arī gadījumus, kad pašvaldības amatpersona (darbinieks) neatmaksā ar tās kvalifikācijas paaugstināšanu saistītos izdevumus.

(4) Amatpersonas (darbinieka) kvalifikācijas celšanas izdevumus Valsts administrācijas skolā sedz normatīvajos aktos noteiktajos gadījumos un apmērā. Uz amatpersonu (darbinieku), kura nodrošina kvalifikācijas celšanas apmācības šajā skolā, attiecībā uz šo apmācību veikšanu nav piemērojami amatu savienošanas ierobežojumi. Valsts vai pašvaldības institūcija, kurā amatpersona (darbinieks) pilda amata (dienesta, darba) pienākumus, apmācību veikšanas laikā, kas sakrīt ar darba laiku, saglabā šā panta pirmajā daļā minēto atlīdzību. Amatpersona (darbinieks), kura nodrošina citu amatpersonu (darbinieku) apmācību veikšanu darba laikā, to saskaņo ar tiešo vadītāju.

(5) Lai nodrošinātu šā panta ceturtajā daļā minēto kvalifikācijas celšanu un profesionālās attīstības un kompetences pilnveides iespējas valsts un pašvaldību institūciju amatpersonām (darbiniekiem) un privātpersonām Valsts administrācijas skolā, kā arī efektīvu mācību procesa pārvaldīšanu un informācijas pieejamību par rīkotajām mācībām, Valsts administrācijas skola uztur valsts informācijas sistēmu — Mācību pārvaldības sistēmu. Tiesības apstrādāt datus šajā sistēmā atbilstoši kompetencei ir valsts un pašvaldību institūcijām un privātpersonām. Mācību pārvaldības sistēmas pārzinis ir Valsts administrācijas skola. Ministru kabinets nosaka minētās sistēmas struktūru, tajā iekļaujamos datus, to glabāšanas termiņus un apstrādes noteikumus, kā arī kārtību, kādā tiek nodrošinātas piekļuves tiesības šai sistēmai.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 10.12.2009., 15.04.2010., 16.06.2011., 30.10.2014. un 16.09.2021. likumu, kas

stājas spēkā 11.10.2021.)

28.pants. Mācību izdevumu segšana

(1) Valsts institūcija var nosūtīt Iekšlietu ministrijas sistēmas iestādes vai Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālo dienesta pakāpi, Nodokļu un muitas policijas amatpersonu, prokuratūrā nodarbinātu amatpersonu (darbinieku), Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja amatpersonu (turpmāk visi kopā — tiesībaizsardzības iestādes amatpersona), valsts drošības iestādes amatpersonu vai karavīru uz izglītības iestādi, lai šīs personas iegūtu attiecīgo pienākumu izpildei nepieciešamo izglītību. Ja tiesībaizsardzības iestādes amatpersona, valsts drošības iestādes amatpersona vai karavīrs minēto izglītību iegūst, pārtraucot amata pienākumu izpildi, tiem šajā laikā saglabā mēnešalgu, piemaksu par speciālo dienesta pakāpi, piemaksu par izdienu, piemaksu par noteiktu funkciju un uzdevumu izpildi, piemaksu par nosacījumiem, kas saistīti ar amata (dienesta, darba) specifiku, un uzturdevas kompensāciju.

(2) Šā panta pirmajā daļā minētajā gadījumā, kā arī tiesībaizsardzības iestāžu amatpersonām, valsts drošības iestāžu amatpersonām un karavīriem, kas mācās Ministru kabineta noteiktajās izglītības iestādēs, mācību izdevumus finansē no valsts budžeta līdzekļiem.

(3) Ministru kabinets reglamentē nosacījumus, ar kādiem un kārtību, kādā tiesībaizsardzības iestādes amatpersona, valsts drošības iestādes amatpersona vai karavīrs tiek nosūtīts uz izglītības iestādi attiecīgu amata pienākumu izpildei nepieciešamās izglītības iegūšanai, kā arī to, kādi izdevumi uzskatāmi par mācību izdevumiem, šo izdevumu segšanas un atmaksāšanas nosacījumus un kārtību, kā arī gadījumus, kad amatpersona vai karavīrs neatmaksā attiecīgos izdevumus.

(4) Ja tiesībaizsardzības iestādes amatpersona šā panta pirmajā daļā minētajā gadījumā izglītību iegūst, nepārtraucot amata pienākumu izpildi, tai kompensē ceļa izdevumus, kas radušies, dodoties uz izglītības iestādi un atgriežoties no tās, un izdevumus par naktsmītni. Kārtību, kādā kompensē ceļa izdevumus un izdevumus par naktsmītni, kā arī kompensējamo izdevumu apmēru nosaka Ministru kabinets.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 14.01.2010., 15.04.2010., 20.09.2018., 22.06.2023. un 16.10.2025. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2026.)

29.pants. Transporta izdevumu kompensācija

(1) Amatpersonai (darbiniekam) Ministru kabineta noteiktajā kārtībā un apmērā kompensē transporta izdevumus, kas radušies sakarā ar nosūtīšanu vai atrašanos komandējumā. Citos gadījumos amatpersonai (darbiniekam) kompensē transporta izdevumus, kas radušies, izmantojot sabiedrisko transportu amata (dienesta, darba) pienākumu izpildei, bet neatlīdzina izdevumus par taksometra izmantošanu. Kārtību un apmēru, kādā amatpersonai (darbiniekam) kompensē sabiedriskā transporta izdevumus, nosaka Ministru kabinets.

(2) Ja amatpersonai (darbiniekam) amata (dienesta, darba) pienākumu izpildei nav iespējams izmantot sabiedrisko transportu vai institūcijas valdījumā esošu transportlīdzekli un tā lieto savā īpašumā vai valdījumā esošu transportlīdzekli, tai izmaksā kompensāciju par transportlīdzekļa nolietojumu un transportlīdzekļa ekspluatācijas izdevumiem. Kompensācijas apmēru (normu) un izmaksas kārtību nosaka Ministru kabinets.

(3) Iekšlietu ministrijas sistēmas iestādes vai Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonai ar speciālo dienesta pakāpi, Valsts ieņēmumu dienesta un Nodokļu un muitas policijas amatpersonai, kuras amata (dienesta) pienākumu izpilde ir saistīta ar jonizējošā starojuma avotiem, lai tā nokļūtu ārstniecības iestādē veselības pārbaudes veikšanai un atgrieztos no tās, kā arī karavīram, rezerves karavīram un rezervistam, kas izmanto sabiedrisko transportu, lai dotos uz ārstēšanās un atveseļošanās vietu un atgrieztos no tās, kompensē sabiedriskā transporta izdevumus. Netiek atlīdzināti izdevumi par taksometra izmantošanu. Transporta izdevumu kompensācijas apmēru un piešķiršanas kārtību nosaka Ministru kabinets.

(4) Iekšlietu ministrijas sistēmas iestādes vai Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersona ar speciālo dienesta pakāpi vai valsts drošības iestādes amatpersona, kuru dienesta interesēs uz noteiktu laiku pārceļ amatā uz citu Latvijas Republikas administratīvo teritoriju, bet kura nemaina dzīvesvietu, saņem kompensāciju ceļa izdevumu segšanai. Ceļa izdevumu kompensācijas apmēru un piešķiršanas kārtību nosaka Ministru kabinets.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.04.2010., 14.10.2010., 16.06.2011., 20.09.2018. un 16.10.2025. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2026.)

30.pants. Ar pārcelšanos saistīto izdevumu kompensācija

(1) Amatpersonai (darbiniekam), kuru pārceļ amatā uz citu Latvijas Republikas administratīvo teritoriju valsts vai dienesta interesēs un kura tādēļ maina dzīvesvietu, tiek kompensēti ar pārcelšanos saistītie izdevumi, pamatojoties uz izdevumus attaisnojošiem dokumentiem, kas ietver transporta izdevumus un izdevumus par amatpersonas (darbinieka) un tās ģimenes locekļu (apgādājamo) īpašumā esošās iedzīves pārvešanu. Šis noteikums neattiecas uz gadījumiem, kad amatpersonu (darbinieku) pārceļ sakarā ar iestādes vai amatpersonas (darbinieka) amata likvidēšanu, amatpersonu (darbinieku) skaita samazināšanu, pēc amatpersonas (darbinieka) paša lūguma vai tiek pieņemts lēmums par amatpersonas (darbinieka) neatbilstību ieņemamam amatam. Ar pārcelšanos saistīto izdevumu kompensācijas apmēru un piešķiršanas kārtību nosaka Ministru kabinets.

(2) Ja Iekšlietu ministrijas sistēmas iestādes vai Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersona ar speciālo dienesta pakāpi, valsts drošības iestādes amatpersona vai karavīrs dienesta interesēs maina dzīvesvietu uz citu Latvijas Republikas administratīvo teritoriju, viņa laulātais pārcelšanās dēļ zaudē darbu un nesaņem bezdarbnieka pabalstu, pensiju vai citus pastāvīgus ienākumus un jaunās dislokācijas vai dienesta vietas apvidū citu darbu nav atradis, tad Iekšlietu ministrijas sistēmas iestādes vai Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonai ar speciālo dienesta pakāpi, valsts drošības iestādes amatpersonai vai karavīram izmaksā ikmēneša kompensāciju 10 procentu apmērā no mēnešalgas. Kompensāciju izmaksā līdz brīdim, kad laulātais sāk saņemt pastāvīgus ienākumus. Kompensācijas piešķiršanas un izmaksas kārtību nosaka Ministru kabinets.

(3) Pašvaldību amatpersonām (darbiniekiem) ar pārcelšanos saistītie izdevumi tiek kompensēti attiecīgās pašvaldības domes noteiktajā kārtībā un apmērā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 14.01.2010., 15.04.2010., 14.10.2010. un 20.09.2018. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2019.)

31.pants. Kompensācija par dzīvojamās telpas īri un komunālajiem maksājumiem

(1) Karavīram, kuram nav piešķirts dienesta dzīvoklis, izmaksā kompensāciju dzīvojamās telpas īres izdevumu un komunālo maksājumu segšanai. Kompensācijas apmēru un piešķiršanas kārtību nosaka Ministru kabinets, un tā nedrīkst pārsniegt 250 *euro* mēnesī.

(2) Amatpersonai (darbiniekam), kura uz noteiktu laiku pārcelta amatā uz citu Latvijas Republikas administratīvo teritoriju, izmaksā kompensāciju par dzīvojamās telpas īri un komunālajiem maksājumiem. Tas neattiecas uz Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonām ar speciālajām dienesta pakāpēm, kuras nosūtītas uz Iekšlietu ministrijas sistēmas vai Ieslodzījuma vietu pārvaldes izglītības iestādi nepieciešamās izglītības iegūšanai. Dzīvojamās telpas īres izdevumu un komunālo maksājumu kompensācijas apmēru un piešķiršanas kārtību nosaka Ministru kabinets, un tā nedrīkst pārsniegt 250 *euro* mēnesī.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 10.12.2009., 14.10.2010., 19.09.2013., 17.12.2020. un 16.11.2021. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2022.)

31.[1] pants. Transporta un dzīvojamās telpas īres (viesnīcas) izdevumu kompensācija Saeimas deputātam

Saeimas deputātam transporta un dzīvojamās telpas īres (viesnīcas) izdevumu kompensāciju izmaksā saskaņā ar Saeimas kārtības rulli, un šīs kompensācijas apmērs mēnesī nedrīkst pārsniegt vidējās darba samaksas apmēru, kas noapaļots pilnos *euro* un kam piemērots koeficients 1.

(16.12.2010. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 16.06.2011. un 19.09.2013. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2014.)

31.[2] pants. Ar dienesta dzīvokļa izmantošanu saistīto izdevumu segšana karavīram

Karavīram, kuram ir piešķirts dienesta dzīvoklis, tiek segti šādi izdevumi:

1) dzīvojamās telpas īres maksa;

2) nekustamā īpašuma nodoklis (ja tāds tiek piemērots);

3) koplietošanas elektroenerģijas izdevumi;

4) siltumenerģijas izdevumi.

(17.12.2020. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 30.12.2020.)

32.pants. Sakaru izdevumu kompensācija

(1) Amatpersonai (darbiniekam), kurai amata (dienesta, darba) pienākumu izpildei tiek piešķirts mobilais tālrunis, valsts vai pašvaldības institūcijas noteiktajā apmērā kompensē sakaru izdevumus. Amatpersonai (darbiniekam), kas amata (dienesta, darba) pienākumu izpildei lieto savā īpašumā esošu mobilo tālruni, sakaru izdevumi tiek kompensēti valsts vai pašvaldības institūcijas noteiktajā kārtībā un apmērā.

(2) Karavīru nodrošina ar dienesta pienākumu izpildei nepieciešamajiem sakaru līdzekļiem aizsardzības ministra noteiktajā kārtībā.

(3) Diplomātiem sakaru izdevumu kompensācijas apmēru nosaka ārlietu ministrs.

(4) Pašvaldību amatpersonām (darbiniekiem) sakaru izdevumi amata (darba) pienākumu veikšanai tiek kompensēti attiecīgās pašvaldības domes noteiktajā kārtībā un apmērā.

33.pants. Zaudējumu vai kaitējuma kompensācija

Ministru kabinets nosaka sakarā ar amatpersonas (darbinieka) dienesta pienākumu izpildi amatpersonas (darbinieka) mantai vai tās ģimenes locekļu (vecāku, vecvecāku, bērna, mazbērna, adoptētā vai adoptētāja, brāļa, māsas, pusbrāļa, pusmāsas vai laulātā) mantai nodarīto zaudējumu vai veselībai nodarītā kaitējuma apmēru un atlīdzināšanas kārtību. Šo kompensāciju izmaksā, ja zaudējumi vai kaitējums radies citas personas rīcības rezultātā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 16.06.2011. un 16.11.2021. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2022.)

34.pants. Dienesta pienākumu izpildei nepieciešamā apģērba iegādes kompensācija

Iekšlietu ministrijas sistēmas iestādes vai Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonai ar speciālo dienesta pakāpi vai karavīram, kam dienesta pienākumi to specifikas dēļ veicami civilajā apģērbā, kompensē dienesta pienākumu izpildei nepieciešamā apģērba iegādi. Kompensācijas apmēru un piešķiršanas kārtību nosaka Ministru kabinets.

35.pants. Uzturdevas kompensācija

(1) Karavīriem un militārajiem darbiniekiem izmaksā uzturdevas kompensāciju. Uzturdevas kompensācijas apmēru un izmaksāšanas kārtību nosaka Ministru kabinets.

(2) *(Izslēgta ar 15.11.2012. likumu)*

(3) Pašvaldības dome var paredzēt uzturdevas kompensāciju pašvaldības policijas darbiniekam, kurš veic likumā "Par policiju" noteiktos pienākumus. Pašvaldības dome nosaka kompensācijas apmēru un izmaksāšanas kārtību.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.04.2010., 15.11.2012. un 19.05.2022. likumu, kas stājas spēkā 13.06.2022.)

36.pants. Pabalsti un kompensācijas par dienestu ārvalstīs

(1) Diplomātam, diplomātiskā un konsulārā dienesta amatpersonai (darbiniekam), specializētajam atašejam, prokuroram, sakaru virsniekam, karavīram, valsts tiešās pārvaldes amatpersonai (darbiniekam) vai valsts drošības iestādes amatpersonai (darbiniekam) laikā, kad tā pilda dienestu ārvalstī, tiek noteikti šādi pabalsti:

1) algas pabalsts par dienestu ārvalstī;

2) pabalsts par laulātā uzturēšanos ārvalstī, ievērojot šā panta $1.^1$ daļas noteikumus;

3) pabalsts par bērnu uzturēšanos ārvalstī;

4) pabalsts mājsaimniecības inventāra iegādei, pārceļoties uz dienesta vietu ārvalstī;

5) pabalsts dienesta vajadzībām izmantojamā transporta izdevumu segšanai.

(1^1) Diplomātam, diplomātiskā un konsulārā dienesta amatpersonai (darbiniekam), specializētajam atašejam, prokuroram, sakaru virsniekam, karavīram, valsts tiešās pārvaldes amatpersonai (darbiniekam) vai valsts drošības

iestādes amatpersonai (darbiniekam) laikā, kad tā pilda dienestu ārvalstī, var noteikt pabalstu par laulātā uzturēšanos ārvalstī, ja laulātais ir nodarbināts algotā darbā. Pabalstu neizmaksā, ja laulātais ir nodarbināts, saglabājot diplomātisko rangu, vai arī nodarbināts Latvijas Republikas diplomātiskajā vai konsulārajā pārstāvniecībā.

(2) Diplomātam, diplomātiskā un konsulārā dienesta amatpersonai (darbiniekam), specializētajam atašejam, prokuroram, sakaru virsniekam, karavīram, valsts tiešās pārvaldes amatpersonai (darbiniekam) vai valsts drošības iestādes amatpersonai (darbiniekam) laikā, kad tā pilda dienestu ārvalstī, tiek kompensēti šādi izdevumi:

1) dzīvokļa īres izdevumi un komunālie maksājumi;

2) ar dzīvokļa īres līguma slēgšanu saistītie izdevumi;

3) ceļa un pārcelšanās izdevumi (arī attiecīgie ģimenes locekļu izdevumi);

4) veselības apdrošināšanas un apdrošināšanas pret nelaimes gadījumiem izdevumi, kā arī transportēšanas izdevumi attiecīgās personas vai tās ģimenes locekļu smagas slimības vai nāves gadījumā;

5) bērnu skolas un pirmsskolas izdevumi;

6) ceļa izdevumi (arī attiecīgie ģimenes locekļu izdevumi), dodoties uz Latviju un atgriežoties dienesta vietā;

7) ceļa izdevumi no pastāvīgās dienesta vietas ārvalstīs un atpakaļ uz dienesta vietu sakarā ar ierašanos uz ģimenes locekļa (laulātā, bērna, mazbērna, vecāku, vecvecāku, adoptētāja vai adoptētā, brāļa, māsas, pusbrāļa vai pusmāsas) vai apgādājamā bērēm.

(3) Šā panta pirmajā un otrajā daļā minēto pabalstu un kompensāciju apmērus un izmaksas kārtību atbilstoši ārvalstī esošās dienesta vietas specifiskajiem apstākļiem nosaka Ministru kabinets.

(4) Pašvaldības dome nosaka amatpersonu (darbinieku) amatus, kuriem tā var piemērot šā panta pirmajā un otrajā daļā minētos pabalstus un kompensācijas pašas noteiktajā apmērā un kārtībā.

(5) Diplomātam, diplomātiskā un konsulārā dienesta amatpersonai (darbiniekam), kā arī karavīram, kuru dienesta vietā apdraud karadarbība, vardarbība, nemieri vai dabas katastrofas, Ārlietu ministrija vai Aizsardzības ministrija var noteikt piemaksu līdz 100 procentiem no to pabalstu apmēra, kuri šim diplomātam, diplomātiskā un konsulārā dienesta amatpersonai (darbiniekam) vai karavīram tiek izmaksāti saskaņā ar šā panta pirmās daļas 1., 2. un 3. punktu, un kompensēt zaudējumus, ko diplomāts, diplomātiskā un konsulārā dienesta amatpersona (darbinieks) vai karavīrs cieta minēto apstākļu dēļ.

(6) Karavīriem un valsts drošības iestāžu amatpersonām (darbiniekiem), kas tiek nosūtītas dienēt Ziemeļatlantijas līguma organizācijā, Eiropas Savienības institūcijās, šo organizāciju dalībvalstu daudznacionālajos štābos un kas, pamatojoties uz iepriekšminēto organizāciju lēmumu, tiek nosūtītas uz starptautiskajām operācijām, saglabājas tiesības, kas noteiktas šā panta pirmajā un otrajā daļā, izņemot tiesības uz algas pabalstu par dienestu ārvalstī. Ja karavīra vai valsts drošības iestādes amatpersonas (darbinieka) ģimenes locekļi uzturas ārvalstī, no kuras karavīru vai valsts drošības iestādes amatpersonu (darbinieku) nosūta uz starptautisko operāciju, karavīrs vai valsts drošības iestādes amatpersona (darbinieks) saņem algas pabalstu par dienestu ārvalstī līdz 50 procentu apmēram. Šā pabalsta noteikšanas kārtību un apmēru nosaka Ministru kabinets.

(7) Karavīram netiek piešķirti pabalsti un netiek kompensēti šā panta pirmajā un otrajā daļā paredzētie izdevumi laikā, kad viņš pilda dienestu ārvalstī, piedaloties starptautiskajā operācijā, militārajās mācībās, manevros vai atrodoties komandējumā, izņemot šā panta $7.^1$ daļā minētos gadījumus.

(7^1) Karavīram, kas nosūtīts mācību komandējumā apgūt augstāko instruktoru un vecāko vai augstāko virsnieku militārās izglītības kursu, kura ilgums pārsniedz 10 mēnešus un kurš iekļauts Nacionālo bruņoto spēku komandiera vai viņa pilnvarotās personas apstiprinātajā militāro kursu sarakstā, tiek piešķirti šā panta pirmās daļas 2. un 3. punktā minētie pabalsti un kompensēti šā panta otrās daļas 3., 4., 5. un 6. punktā minētie izdevumi. Karavīram, kas ir nepilngadīga bērna vienīgais aizbildnis, tiek piešķirts šā panta pirmās daļas 3. punktā minētais pabalsts un kompensēti šā panta otrās daļas 3., 4., 5. un 6. punktā minētie nepilngadīgā bērna izdevumi neatkarīgi no mācību komandējuma ilguma. Šajā daļā minēto pabalstu un kompensāciju apmēru un izmaksas kārtību, ņemot vērā mācību komandējuma vietas specifiskos apstākļus, nosaka Ministru kabinets.

(8) Iekšlietu ministrijas sistēmas iestādes amatpersona, kas saskaņā ar institūcijas vadītāja lēmumu ārvalstī apsargā Latvijas Republikas diplomātisko vai konsulāro pārstāvniecību, saņem algas pabalstu par dienestu ārvalstī un kompensāciju ceļa izdevumu segšanai.

(9) Valsts institūcija sedz šādus ar šā panta astotajā daļā minētās amatpersonas uzturēšanos ārvalstī saistītos izdevumus:

1) ar veselības apdrošināšanu un apdrošināšanu pret nelaimes gadījumiem saistītos izdevumus laikā, kad amatpersona uzturējusies ārvalstī;

2) izdevumus, kas saistīti ar dzīvojamās telpas īri un komunālajiem pakalpojumiem.

(10) Šā panta astotajā un devītajā daļā noteiktā pabalsta, kompensācijas un sedzamo izdevumu apmēru, kā arī kārtību, kādā tiek segti ar Iekšlietu ministrijas sistēmas iestādes amatpersonas uzturēšanos ārvalstī saistītie izdevumi, nosaka Ministru kabinets.

(11) Ministru kabinets nosaka:

1) kārtību, kādā šā panta pirmajā daļā minētās amatpersonas (darbiniekus), izņemot prokuroru, norīko dienestā (darbā) starptautiskajā organizācijā vai tās dalībvalsts institūcijā ārvalstīs, kā arī informāciju, kas sniedzama amatpersonai (darbiniekam);

2) attiecīgās šā panta pirmajā daļā minēto amatpersonu (darbinieku) atlīdzības piešķiršanas kārtību un nosacījumus, ciktāl citos likumos nav noteikts citādi.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 14.10.2010., 16.12.2010., 16.06.2011., 15.11.2012., 06.11.2013., 12.12.2013., 20.09.2018., 19.05.2022., 16.11.2021., 02.06.2022. un 16.10.2025. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2026.)

37.pants. Veselības apdrošināšana un apdrošināšana pret nelaimes gadījumiem

(1) Valsts vai pašvaldības institūcija var apdrošināt amatpersonu (darbinieku) veselību atbilstoši tai piešķirtajiem finanšu līdzekļiem, bet obligāti apdrošina amatpersonu (darbinieku) veselību vai amatpersonas (darbiniekus) apdrošina pret nelaimes gadījumiem šajā likumā noteiktajos gadījumos, ja šīs amatpersonas (darbinieki), veicot amata (dienesta, darba) pienākumus, ir pakļautas reālam dzīvības vai veselības apdraudējumam (riskam). Valsts un pašvaldību institūcijas neapdrošina to amatpersonu (darbinieku) veselību, kurām šajā likumā noteikta apmaksāta veselības aprūpe.

(2) Amatpersonas (darbinieka) veselības apdrošināšanas prēmija nedrīkst pārsniegt normatīvajos aktos par iedzīvotāju ienākuma nodokli noteikto apmēru. Ja apdrošināšanas prēmija pārsniedz minēto apmēru, amatpersona (darbinieks), izņemot šā panta piektajā un $5.^1$ daļā minētās amatpersonas (darbiniekus), sedz prēmiju starpību.

(3) Valsts institūcija apdrošina tiesnešu, prokuroru un to Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja amatpersonu veselību, kuras veic izmeklēšanu un operatīvo darbību, kā arī to tiesu ekspertu veselību, kuri ir pakļauti dzīvības vai veselības apdraudējumam (riskam), piedaloties izmeklēšanas darbībās.

(3^1) Valsts institūcija apdrošina to Valsts meža dienesta amatpersonu (darbinieku) veselību, kuras ir pakļautas dzīvības vai veselības apdraudējumam (riskam), uzraugot meža ugunsdrošību, atklājot, ierobežojot un likvidējot meža ugunsgrēkus, kā arī uzraugot medības un meža izmantošanu reglamentējošu normatīvo aktu ievērošanu.

(3^2) Valsts institūcija apdrošina to Valsts vides dienesta un Dabas aizsardzības pārvaldes valsts vides inspektoru veselību, kuri ir pakļauti dzīvības vai veselības apdraudējumam (riskam), veicot zvejas kontroli, vides aizsardzības un dabas resursu izmantošanas valsts kontroli, valsts nozīmes īpaši aizsargājamo dabas teritoriju, īpaši aizsargājamo sugu un biotopu, mikroliegumu aizsardzības un izmantošanas kontroli, kā arī radiācijas drošības un kodoldrošības uzraudzību un kontroli.

(3^3) Valsts institūcija apdrošina to Valsts ieņēmumu dienesta Muitas pārvaldes amatpersonu (darbinieku) veselību, kuras ir pakļautas reālam dzīvības vai veselības apdraudējumam (riskam), veicot muitas kontroli vai sniedzot atbalstu muitas kontroles veikšanā.

(3^4) Valsts institūcija apdrošina to Nodokļu un muitas policijas amatpersonu (darbinieku) veselību, kuras ir pakļautas reālam dzīvības vai veselības apdraudējumam (riskam), veicot izmeklēšanu, operatīvo darbību un kontroli.

(3^5) Valsts institūcija apdrošina Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta darbinieku, kuri ir iesaistīti neatliekamās medicīniskās palīdzības nodrošināšanā, veselību.

(4) Pašvaldības dome nosaka amatus, kurus ieņemošās amatpersonas (darbinieki) ir pakļautas reālam dzīvības vai veselības apdraudējumam (riskam).

(5) Ārlietu ministrija apdrošina visu diplomātu, diplomātiskā un konsulārā dienesta amatpersonu (darbinieku) veselību, kā arī apdrošina visus diplomātus, diplomātiskā un konsulārā dienesta amatpersonas (darbiniekus) pret nelaimes gadījumiem, ja to dienesta vieta ir ārvalstī. Turklāt Ārlietu ministrija apdrošina to diplomātu, diplomātiskā un konsulārā dienesta amatpersonu (darbinieku) ģimenes locekļu veselību, kuri pārceļas uz attiecīgo dienesta vietu ārvalstī. Apdrošināšanas apmēru nosaka Ārlietu ministrija atbilstoši tai piešķirtajiem finanšu līdzekļiem.

(5^1) Valsts prezidenta kanceleja apdrošina Valsts prezidenta un viņa laulātā veselību. Veselības apdrošināšanas prēmijas apmēru nosaka Valsts prezidenta kanceleja atbilstoši tai piešķirtajiem finanšu līdzekļiem.

(6) Specializēto atašeju veselības apdrošināšanu un apdrošināšanu pret nelaimes gadījumiem nodrošina tā valsts institūcija, kura viņus norīkojusi, atbilstoši tai piešķirtajiem finanšu līdzekļiem.

(7) Valsts institūcija apdrošina to Valsts probācijas dienesta amatpersonu (darbinieku) veselību, kuras ir pakļautas dzīvības vai veselības apdraudējumam (riskam):

1) veicot sociālās uzvedības korekcijas pasākumus soda izciešanas vietās, apmeklējot notiesātos brīvības atņemšanas iestādēs;

2) veicot nosacīti notiesāto personu, pirms termiņa no soda atbrīvoto personu, kā arī to personu uzraudzību, pret kurām izbeigts kriminālprocess, tās nosacīti atbrīvojot no kriminālatbildības, un īstenojot probācijas programmas;

3) organizējot un vadot kriminālsoda — piespiedu darba — izpildi;

4) organizējot audzinoša rakstura piespiedu līdzekļa — sabiedriskā darba — izpildi.

(7^1) Transporta nelaimes gadījumu un incidentu izmeklēšanas birojs apdrošina izmeklētājus pret nelaimes gadījumiem, kas var notikt dienesta pienākumu izpildes laikā civilās aviācijas nelaimes gadījumu un incidentu vietā, dzelzceļa satiksmes negadījumu vietā un jūras negadījumu un incidentu vietā.

(8) Ja šajā likumā noteiktajos gadījumos ir veikta amatpersonu (darbinieku) apdrošināšana pret nelaimes gadījumiem un likums paredz pabalsta izmaksu par to pašu risku, ko sedz apdrošināšana, tad likumā noteiktais pabalsts no valsts budžeta tiek izmaksāts kā starpība starp likumā noteikto pabalsta apmēru un izmaksāto apdrošināšanas atlīdzības apmēru. Pašvaldības amatpersonām (darbiniekiem) šajā daļā noteikto principu piemēro, ja pašvaldības dome nav noteikusi, ka šā likuma 19.pantā minētie pabalsti tiek izmaksāti nevis no pašvaldības budžeta, bet gan kā apdrošināšanas atlīdzība.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 10.12.2009., 14.10.2010., 16.12.2010., 16.06.2011., 15.12.2011., 15.11.2012., 06.11.2013., 30.10.2014., 16.11.2021. un 16.10.2025. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2026.)

38.pants. Ar nosūtīšanu komandējumā saistīta apdrošināšana

Valsts vai pašvaldības institūcija sakarā ar amatpersonas (darbinieka) nosūtīšanu komandējumā likumā un Ministru kabineta noteikumos paredzētajos gadījumos un kārtībā veic amatpersonas (darbinieka) apdrošināšanu un ar šo amatpersonu (darbinieku) saistītu apdrošināšanu vai sedz attiecīgos izdevumus.

39.pants. Apmaksāta veselības aprūpe

(1) Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonām ar speciālajām dienesta pakāpēm, valsts drošības iestāžu amatpersonām (darbiniekiem), karavīriem un valsts aizsardzības dienesta karavīriem ir tiesības saņemt apmaksātu veselības aprūpi. Apmaksātās veselības aprūpes saņemšanas nosacījumus, apmaksājamo pakalpojumu veidus un apmaksas kārtību, kā arī veselības aprūpes pakalpojumus un neapmaksājamos izdevumus nosaka Ministru kabinets.

(2) Atvaļinātajām Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonām ar speciālajām dienesta pakāpēm un atvaļinātajām valsts drošības iestāžu amatpersonām ir tiesības saņemt apmaksātu veselības aprūpi, ja attiecīgā amatpersona ir atvaļināta no dienesta sakarā ar noteiktajām prasībām neatbilstošu veselības stāvokli, kam par iemeslu ir ievainojums vai sakropļojums, vai citāds veselības kaitējums (izņemot

arodslimību), kas gūts ar dienesta pienākumu pildīšanu saistīta nelaimes gadījuma rezultātā. Apmaksātās veselības aprūpes saņemšanas nosacījumus atvaļinātajām Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonām ar speciālajām dienesta pakāpēm un atvaļinātajām valsts drošības iestāžu amatpersonām, apmaksājamo veselības pakalpojumu veidus un apmaksas kārtību, kā arī veselības aprūpes pakalpojumus un izdevumus, kuri netiek apmaksāti, nosaka Ministru kabinets.

(3) Atvaļinātais karavīrs saglabā tiesības saņemt apmaksātu veselības aprūpi saskaņā ar Militārā dienesta likumu un attiecīgiem Ministru kabineta noteikumiem.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 16.06.2011., 19.12.2013., 20.09.2018., 05.04.2023. un 16.10.2025. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2026.)

39.[1] pants. Apmaksāts psiholoģiskā atbalsta kurss

(1) Iekšlietu ministrijas sistēmas iestādes un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersona ar speciālo dienesta pakāpi, kā arī Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta darbinieks, kurš ir iesaistīts neatliekamās medicīniskās palīdzības nodrošināšanā, var saņemt apmaksātu psiholoģiskā atbalsta kursu Iekšlietu ministrijas veselības un sporta centrā.

(2) Iekšlietu ministrijas sistēmas iestādes un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonai ar speciālo dienesta pakāpi, kā arī Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta darbiniekam, kurš ir iesaistīts neatliekamās medicīniskās palīdzības nodrošināšanā, psiholoģiskā atbalsta kursa laikā saglabā mēnešalgu un piemaksas, izņemot šā likuma 14. panta trešajā daļā minēto piemaksu, un sedz ceļa izdevumus, kas personai radušies, dodoties uz psiholoģiskā atbalsta kursa saņemšanas vietu un atgriežoties no tās.

(3) Psiholoģiskā atbalsta kursa laikā Iekšlietu ministrijas sistēmas iestādes un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonai ar speciālo dienesta pakāpi, kā arī Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta darbiniekam, kurš ir iesaistīts neatliekamās medicīniskās palīdzības nodrošināšanā, no valsts budžeta līdzekļiem nodrošina ēdināšanu un naktsmītni.

(4) Ministru kabinets nosaka psiholoģiskā atbalsta kursa saņemšanas nosacījumus un tā organizēšanas kārtību, ēdināšanas un naktsmītnes nodrošināšanas kārtību, ar ēdināšanu saistīto izdevumu apmēru un dienesta pienākumu izpildes laika uzskaites kārtību psiholoģiskā atbalsta kursa laikā, kā arī ceļa izdevumu segšanas kārtību un apmēru.

(19.05.2022. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.06.2022.)

VIII nodaļa
Atvaļinājumi

40.pants. Atvaļinājumi

(1) Amatpersonu (darbinieku) atvaļinājumus, to ilgumu un piešķiršanas kārtību, kā arī citus ar atvaļinājumiem saistītus jautājumus regulē attiecīgās Darba likuma normas, ciktāl šajā likumā nav noteikts citādi.

(2) *(Izslēgta ar 16.06.2011. likumu)*

(3) Karavīram, kuram tiek piešķirts grūtniecības un dzemdību atvaļinājums vai atvaļinājums bērna tēvam, adoptētājam vai citai personai, kura faktiski kopj bērnu, par attiecīgo laiku izmaksā arī karavīra uzturdevas kompensāciju. Karavīram, kuram piešķir atvaļinājumu bērna kopšanai, nesaglabā mēnešalgu un piemaksas. Karavīram katra bērna kopšanai piešķir vienu nedalītu šādu atvaļinājumu.

(4) Karavīram, kuram piešķirts bērna kopšanas atvaļinājums, attiecīgā atvaļinājuma laiku ieskaita izdienas stāžā, kas dod tiesības uz izdienas pensiju, bet neieskaita izdienas stāžā, kas dod tiesības uz kārtējās dienesta pakāpes piešķiršanu.

(5) Saeimas deputātam, kā arī pašvaldības domes deputātam, kurš ieņem algotu amatu domē un izvēlējies nolikt deputāta pilnvaras uz laiku, kamēr atrodas grūtniecības, dzemdību, bērna kopšanas atvaļinājumā vai atvaļinājumā bērna tēvam, adoptētājam vai citai personai, kura faktiski kopj bērnu, saglabājams darba ņēmēja statuss, bet ne ilgāk kā uz attiecīgās Saeimas pilnvaru laiku vai attiecīgās domes darbības laiku.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 10.12.2009., 15.04.2010., 16.12.2010. un 16.06.2011. likumu, kas stājas spēkā 01.08.2011.)

41.pants. Ikgadējais apmaksātais atvaļinājums

(1) Amatpersonām (darbiniekiem), izņemot šā panta turpmākajās daļās minētās amatpersonas (darbiniekus), piešķir ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu. Šā atvaļinājuma piešķiršanai piemēro Darba likuma normas. Ja ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu izmanto pa daļām, viena no atvaļinājuma daļām nedrīkst būt īsāka par Darba likumā noteikto, bet, atlikušo daļu piešķirot pa daļām, ievēro šādus noteikumus:

1) aizliegts palielināt apmaksājamo darbdienu skaitu;

2) katra daļa nedrīkst būt īsāka par vienu kalendāra nedēļu, izņemot gadījumus, kad institūcija vai amatpersona, kas piešķir ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu, atļāvusi ikgadējā atvaļinājuma attiecīgo daļu izmantot pa dienām, nepalielinot saskaņā ar likumu apmaksājamo darbdienu skaitu.

(1^1) *(Izslēgta ar 16.06.2011. likumu)*

(1^2) *(Izslēgta ar 16.06.2011. likumu)*

(2) *(Izslēgta ar 15.04.2010. likumu)*

(3) Karavīram piešķir apmaksātu ikgadējo atvaļinājumu — 30 kalendāra dienas, neskaitot svētku dienas. Lidotājam, gaisakuģa apkalpē dienošam karavīram, kuģa apkalpē dienošam jūrniekam un sapierim spridzinātājam, kurš veic spridzināšanas darbus, piešķir 40 kalendāra dienas ilgu atvaļinājumu. Pēc katriem pieciem aktīvajā dienestā nepārtraukti nodienētiem gadiem ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu pagarina par trim dienām, bet ne vairāk kā par 15 kalendāra dienām kopumā. Nav atļauts ikgadējo atvaļinājumu kompensēt naudā, izņemot gadījumu, kad no profesionālā dienesta atvaļina karavīru, kas nav izmantojis ikgadējo atvaļinājumu. Kompensējot atvaļinājumu naudā, neizmaksā atvaļinājuma pabalstu, nepiešķir uzturdevu natūrā un neizmaksā tās vērtību naudā. Karavīram atvaļināšanas gadā atvaļinājuma kompensāciju aprēķina par laikposmu no gada sākuma līdz atvaļināšanas dienai (par katru nodienēto mēnesi — proporcionāli nodienētajam laikam, ievērojot šīs daļas pirmajā, otrajā un trešajā teikumā minētos nosacījumus), ja Militārā dienesta likumā nav noteikts citādi.

(4) Karavīram pirmajā dienesta gadā ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu aprēķina par laikposmu no dienas, kad viņš pieņemts profesionālajā dienestā, līdz kalendāra gada beigām (par katru nodienēto mēnesi — 2,5 dienas). Izņēmuma gadījumā ikgadējo atvaļinājumu var pārcelt uz nākamo gadu, bet ne vairāk kā divus gadus pēc kārtas.

(5) Iekšlietu ministrijas sistēmas iestādes vai Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonai ar speciālo dienesta pakāpi piešķir ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu — 30 kalendāra dienas, neskaitot svētku dienas, un par šo laiku izmaksā vidējo izpeļņu. Pēc katriem pieciem izdienas gadiem Iekšlietu ministrijas sistēmā vai Ieslodzījuma vietu pārvaldē ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu pagarina par trim kalendāra dienām, bet ne vairāk kā par 15 kalendāra dienām kopumā.

(6) Iekšlietu ministrijas sistēmas iestādes vai Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonai ar speciālo dienesta pakāpi pirmajā dienesta gadā ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu aprēķina par laikposmu no dienas, kad tā pieņemta dienestā, līdz kalendāra gada beigām un piešķir pēc nepārtraukti nodienētiem vismaz sešiem mēnešiem vai arī pārceļ uz nākamo gadu.

(7) Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonām ar speciālajām dienesta pakāpēm un karavīriem ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu var piešķirt pa daļām. Viena no atvaļinājuma daļām nedrīkst būt īsāka par 14 kalendāra dienām. Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonām ar speciālajām dienesta pakāpēm ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu var sadalīt ne vairāk kā trijās daļās.

(7^1) Valsts drošības iestādes amatpersonai piešķir ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu — 30 kalendāra dienas, neskaitot svētku dienas, un par šo laiku izmaksā vidējo izpeļņu. Pēc katriem pieciem izdienas gadiem valsts drošības iestādē ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu pagarina par trim kalendāra dienām, bet ne vairāk kā par 15 kalendāra dienām kopumā. Valsts drošības iestādes amatpersonai pirmajā dienesta gadā ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu aprēķina par laikposmu no dienas, kad tā pieņemta dienestā, līdz kalendāra gada beigām un piešķir pēc nepārtraukti nodienētiem vismaz sešiem mēnešiem vai pārceļ to uz nākamo gadu. Valsts drošības iestāžu amatpersonām ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu var piešķirt pa daļām. Viena no atvaļinājuma daļām nedrīkst būt īsāka par 14 kalendāra dienām.

(8) Tiesnesim un prokuroram piešķir ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu — piecas kalendāra nedēļas, neskaitot

svētku dienas. Atvaļinājuma dalīšanai piemēro šā panta pirmajā daļā ietvertos nosacījumus.

(9) Tiesnesim un prokuroram pēc katriem pieciem tiesneša vai prokurora amatā nostrādātiem gadiem ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu pagarina par trim darba dienām, bet ne vairāk kā par 15 darba dienām kopumā.

(10) Amatpersonas (darbinieka) pārcelšanas gadījumā atvaļinājumu naudā nekompensē, bet neizmantoto ikgadējo atvaļinājumu pārceļ izmantošanai tajā institūcijā, uz kuru pārcelta amatpersona (darbinieks). Atvaļinājumu naudā nekompensē arī tad, ja amatpersona (darbinieks) izbeidz amata (dienesta, darba) attiecības ar valsts vai pašvaldības institūciju un vienlaikus uzsāk (turpina) tādas citas amata (dienesta, darba) attiecības attiecīgajā institūcijā, kas arī nodrošina tiesības uz ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu. Ja amatpersona (darbinieks) izbeidz amata (dienesta, darba) tiesiskās attiecības vienā valsts vai pašvaldības institūcijā un ne vēlāk kā nākamajā mēnesī sāk pildīt amata (dienesta, darba) pienākumus citā valsts vai pašvaldības institūcijā, iesaistītajām pusēm piekrītot, neizmantoto ikgadējo atvaļinājumu var naudā nekompensēt un pārcelt izmantošanai attiecīgajā valsts vai pašvaldības institūcijā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.04.2010., 14.10.2010., 16.12.2010., 16.06.2011., 15.12.2011., 13.12.2012., 15.11.2012., 12.12.2013., 30.10.2014., 30.11.2015. un 20.09.2018. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2019.)

42.pants. Apmaksātais papildatvaļinājums

(1) Amatpersonai (darbiniekam) piešķir Darba likumā noteikto obligāti piešķiramo papildatvaļinājumu. Papildus tam amatpersonai (darbiniekam), izņemot tiesnešus, prokurorus, kā arī šā panta otrajā, trešajā, ceturtajā, piektajā, sestajā, septītajā un astotajā daļā minētās amatpersonas (darbiniekus), var piešķirt apmaksātu papildatvaļinājumu līdz 10 darba dienām pēc pilna ikgadējā apmaksātā atvaļinājuma izmantošanas. Papildatvaļinājumu var izmantot laikposmā līdz nākamajam ikgadējam apmaksātajam atvaļinājumam. Papildatvaļinājuma piešķiršanas kritērijus, tiem atbilstošo papildatvaļinājuma dienu skaitu un papildatvaļinājuma piešķiršanas kārtību nosaka Ministru kabinets.

(2) Karavīram papildatvaļinājumu piešķir šā panta trešajā, ceturtajā, piektajā, septītajā un astotajā daļā noteiktajos gadījumos.

(3) Karavīram ambulatorās ārstēšanās un atveseļošanās nolūkam piešķir papildatvaļinājumu uz laiku līdz sešiem mēnešiem, ja viņš, dienesta pienākumus pildot, guvis ievainojumu (traumu, kontūziju) vai smagu slimību. Papildatvaļinājumu piešķir, pamatojoties uz Nacionālo bruņoto spēku Centrālās medicīniskās ekspertīzes komisijas atzinumu.

(4) Karavīram var piešķirt apmaksātu papildatvaļinājumu starptautiskās operācijas laikā, ja viņš tajā piedalās ilgāk par četriem mēnešiem. Papildatvaļinājums nedrīkst pārsniegt 30 kalendāra dienas, rēķinot 2,5 dienas par mēnesi, un tā laikā karavīrs saņem mēnešalgu un 50 procentus no viņam noteiktās piemaksas par piedalīšanos starptautiskajā operācijā proporcionāli papildatvaļinājuma ilgumam. Karavīram tiek segti ceļa izdevumi, viņam dodoties uz Latviju vai dienesta vietu ārvalstī un atpakaļ uz starptautiskās operācijas rajonu, kā arī viesnīcas (naktsmītnes) izdevumi, ja tādi ceļošanas laikā radušies. Ceļa un viesnīcas (naktsmītnes) izdevumi tiek segti atbilstoši Ministru kabineta noteikumiem par kārtību, kādā atlīdzināmi ar komandējumiem un darbinieku darba braucieniem saistītie izdevumi.

(5) Karavīram piešķir 20 kalendāra dienas ilgu apmaksātu papildatvaļinājumu pēc atgriešanās no starptautiskās operācijas pastāvīgajā dienesta vietā. Šajā laikā karavīrs saņem arī mēnešalgu. Papildatvaļinājumu karavīram piešķir ne vēlāk kā mēneša laikā pēc atgriešanās no starptautiskās operācijas. Papildatvaļinājumā neieskaita laiku, kas pavadīts, ārstējoties no starptautiskajā operācijā gūtajiem ievainojumiem vai slimības, kā arī rehabilitācijas periodu.

(6) Diplomātam, diplomātiskā un konsulārā dienesta amatpersonai (darbiniekam) var piešķirt apmaksātu papildatvaļinājumu, kura ilgumu atkarībā no dienesta apstākļiem nosaka Ārlietu ministrija.

(7) Karavīram un Iekšlietu ministrijas sistēmas iestādes vai Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonai ar speciālo dienesta pakāpi, un valsts drošības iestādes amatpersonai kalendāra gada laikā, izmaksājot vidējo izpeļņu, bet karavīram — mēnešalgu, piešķir papildatvaļinājumu:

1) vienu darba dienu, ja personas aprūpē ir viens bērns vecumā līdz 14 gadiem;

2) divas darba dienas, ja personas aprūpē ir divi bērni vecumā līdz 14 gadiem;

3) trīs darba dienas, ja personas aprūpē ir trīs vai vairāki bērni vecumā līdz 18 gadiem vai bērns ar invaliditāti.

(8) Karavīram, Iekšlietu ministrijas sistēmas iestādes vai Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonai ar speciālo dienesta pakāpi, kā arī valsts drošības iestādes amatpersonai likumā noteiktajos gadījumos papildatvaļinājumu var piešķirt arī kā apbalvojumu. Šāda papildatvaļinājuma ilgums nedrīkst pārsniegt 10 kalendāra dienas.

(9) Pašvaldības amatpersonai (darbiniekam), ievērojot šā panta pirmās daļas pirmo, otro un trešo teikumu, apmaksāta papildatvaļinājuma piešķiršanas kritērijus, tiem atbilstošo papildatvaļinājuma dienu skaitu un papildatvaļinājuma piešķiršanas kārtību nosaka attiecīgās pašvaldības dome.

(10) Piešķirtā papildatvaļinājuma atlīdzināšana naudā nav pieļaujama, izņemot gadījumus, kad amata (dienesta, darba) tiesiskās attiecības tiek izbeigtas un amatpersona (darbinieks) piešķirto papildatvaļinājumu nav izmantojis.

(11) Normatīvajos aktos paredzētais amatpersonas (darbinieka) darbības novērtējums pats par sevi nerada tiesības uz papildatvaļinājumu. Normatīvajos aktos noteiktajos gadījumos to izmanto papildatvaļinājuma ilguma noteikšanā, līdz veikts nākamais novērtējums, un attiecīgais novērtējums nav uzskatāms par papildatvaļinājuma piešķiršanu šā panta desmitās daļas izpratnē.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.04.2010., 14.10.2010., 16.12.2010., 16.06.2011., 15.11.2012., 30.10.2014., 20.09.2018., 19.05.2022. un 05.04.2023. likumu, kas stājas spēkā 19.04.2023.)

43.pants. Atvaļinājums bez darba samaksas saglabāšanas

(1) Amatpersonai (darbiniekam), kurai tas ir nepieciešams un kuras amata (dienesta, darba) pienākumu izpildes apstākļi to pieļauj, var piešķirt atvaļinājumu bez darba samaksas un uzturdevas kompensācijas saglabāšanas. Atvaļinājumu bez darba samaksas saglabāšanas ieskaita kopējā darba stāžā vai izdienā.

(1^1) Amatpersonai (darbiniekam) piešķir atvaļinājumu bez darba samaksas saglabāšanas Darba likuma 153.pantā noteiktajā gadījumā.

(2) *(Izslēgta ar 15.04.2010. likumu)*

(3) Karavīram, kuram tas ir nepieciešams un kura dienesta apstākļi to pieļauj, piešķir atvaļinājumu bez karavīra mēnešalgas un piemaksu saglabāšanas, kā arī bez uzturdevas, dzīvojamās telpas īres izdevumu un komunālo maksājumu kompensācijas saglabāšanas. Piecu gadu periodā šāds atvaļinājums nedrīkst pārsniegt četrus mēnešus. Šā atvaļinājuma laiku ieskaita karavīra izdienas stāžā, kas dod tiesības uz izdienas pensiju, un izdienas stāžā, kas dod tiesības uz kārtējās dienesta pakāpes piešķiršanu. Ja pēc šā atvaļinājuma beigām karavīrs neatgriežas aktīvajā dienestā, viņu no tā atvaļina.

(4) Saeimas deputātam var piešķirt atvaļinājumu bez darba samaksas saglabāšanas, kurš nedrīkst būt ilgāks par vienu nedēļu un kura laikā viņš drīkst nepiedalīties Saeimas darbā. Šīs tiesības Saeimas deputāts var izmantot vienu reizi sesijas laikā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.04.2010., 16.12.2010., 16.06.2011., 17.12.2014. un 16.10.2025. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2026.)

43.[1] pants. Atvaļinājums sakarā ar kandidēšanu vēlēšanās

Amatpersonai (darbiniekam), kura piekritusi kandidēt Saeimas, Eiropas Parlamenta vai pašvaldības domes vēlēšanās un kurai likums neprasa atstāt ieņemamo amatu pēc kandidātu saraksta reģistrēšanas, līdz vēlēšanu dienai likumā noteiktajā kārtībā var piešķirt ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu un papildatvaļinājumu, kā arī, pamatojoties uz amatpersonas (darbinieka) iesniegumu, piešķir atvaļinājumu bez darba samaksas saglabāšanas — Saeimas vēlēšanām līdz diviem mēnešiem, bet Eiropas Parlamenta un pašvaldības domes vēlēšanām — līdz vienam mēnesim.

(15.04.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.04.2010.)

44.pants. Mācību atvaļinājums

(1) Amatpersonai (darbiniekam), kas, nepārtraucot amata (dienesta, darba) pienākumu pildīšanu, sekmīgi mācās valsts akreditētā izglītības iestādē vai ārvalsts mācību iestādē, kuras izdotie diplomi tiek atzīti Latvijā, lai iegūtu amata (dienesta, darba) pienākumu izpildei nepieciešamās zināšanas, studiju gala pārbaudījumu un valsts pārbaudījumu kārtošanai (arī tādēļ, lai varētu sagatavoties šiem pārbaudījumiem, izstrādāt un aizstāvēt bakalaura, maģistra, kvalifikācijas, promocijas darbu vai diplomdarbu) piešķir mācību atvaļinājumu līdz 20 darba dienām gadā, saglabājot mēnešalgu, uzturdevas kompensāciju un piemaksas, izņemot šā likuma 14.panta trešajā daļā minēto piemaksu. Darbiniekam, kuram noteikta akorda alga, mācību atvaļinājumu piešķir, izmaksājot vidējo izpeļņu. Par vienu un to pašu studiju gala pārbaudījumu vai valsts pārbaudījumu kārtošanu nav pieļaujama atkārtota mācību atvaļinājuma piešķiršana.

(2) Ja amatpersonai (darbiniekam), kas, nepārtraucot amata pienākumu pildīšanu, sekmīgi mācās valsts akreditētā izglītības iestādē vai ārvalsts mācību iestādē, kuras izdotie diplomi tiek atzīti Latvijā, lai iegūtu amata (dienesta, darba) pienākumu izpildei nepieciešamās zināšanas, tas ir nepieciešams un amata (dienesta, darba) apstākļi to pieļauj, tai var piešķirt apmaksātu mācību atvaļinājumu līdz 10 darba dienām mācību gadā semestru pārbaudījumu kārtošanai vai promocijas darba izstrādei, saglabājot mēnešalgu, uzturdevas kompensāciju un piemaksas, izņemot šā likuma 14.panta trešajā daļā minēto piemaksu. Darbiniekam, kuram noteikta akorda alga, mācību atvaļinājumu piešķir, izmaksājot vidējo izpeļņu.

(3) Ja amatpersonai (darbiniekam), kas, nepārtraucot amata pienākumu pildīšanu, sekmīgi mācās starptautiski atzītos profesionālās sertifikācijas kursos, kuru profesionālo kvalifikāciju apliecinošie sertifikāti tiek atzīti arī Latvijā, lai iegūtu amata (dienesta, darba) pienākumu izpildei nepieciešamās zināšanas, tas ir nepieciešams un amata (dienesta, darba) apstākļi to pieļauj, tai var piešķirt apmaksātu mācību atvaļinājumu līdz 10 darba dienām gadā kvalifikācijas līmeņa vai kursa gala pārbaudījumu kārtošanai, saglabājot mēnešalgu, uzturdevas kompensāciju un piemaksas, izņemot šā likuma 14.panta trešajā daļā minēto piemaksu. Darbiniekam, kuram noteikta akorda alga, mācību atvaļinājumu piešķir, izmaksājot vidējo izpeļņu. Par vienu un to pašu kvalifikācijas līmeņa vai kursa gala pārbaudījumu kārtošanu nav pieļaujama atkārtota mācību atvaļinājuma piešķiršana.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.04.2010., 16.06.2011. un 15.11.2012. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2013.)

45.pants. Atsaukšana no atvaļinājuma

(1) Izņēmuma jeb neatliekamas nepieciešamības gadījumā Iekšlietu ministrijas sistēmas iestādes vai Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālo dienesta pakāpi var atsaukt no atvaļinājuma ar tās amatpersonas rīkojumu (pavēli), kura ir tiesīga iecelt atsaucamo amatpersonu amatā. Šādā gadījumā atvaļinājumu pārceļ vai pagarina par to dienu skaitu, uz kurām amatpersona bijusi atsaukta, un nepiemēro šā likuma 41.panta septītajā daļā minētos ierobežojumus.

(2) Karavīru no atvaļinājuma var atsaukt tikai īpašu dienesta apstākļu dēļ aizsardzības ministra noteiktajā kārtībā. Ja ir izsludināts karastāvoklis, izņēmuma stāvoklis vai mobilizācija, karavīri, kuriem piešķirts atvaļinājums, izņemot grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu, nekavējoties atgriežas savā vienībā.

(3) Izņēmuma gadījumos, kad prokuroram piešķirtā ikgadējā apmaksātā atvaļinājuma izmantošana var nelabvēlīgi ietekmēt prokuratūras iestādes funkciju izpildi, ar paša prokurora rakstveida piekrišanu pieļaujams atsaukt viņu no atvaļinājuma, pārceļot neizmantotā atvaļinājuma daļu uz citu laiku.

(4) Valsts drošības iestādes amatpersonu īpašu dienesta apstākļu dēļ no atvaļinājuma var atsaukt ar attiecīgās valsts drošības iestādes vadītāja rīkojumu (pavēli). Šādā gadījumā atvaļinājumu pārceļ vai pagarina par to dienu skaitu, uz kurām amatpersona bijusi atsaukta, un nepiemēro šā likuma 41. panta $7.^1$ daļā minētos ierobežojumus.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 16.12.2010. un 20.09.2018. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2019.)

Pārejas noteikumi

1. Ministru kabinets līdz 2010.gada 30.jūnijam izdod šajā likumā minētos Ministru kabineta noteikumus, izņemot šā likuma 7.panta trešās daļas 1.punktā minētos noteikumus, kuri izdodami līdz 2010.gada 15.maijam. Līdz šajā likumā paredzēto Ministru kabineta normatīvo aktu izdošanai, bet ne ilgāk par 2010.gada 30.jūniju piemērojami šādi Ministru kabineta normatīvie akti, ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu:

1) *(izslēgts ar 15.04.2010. likumu)*;

2) Ministru kabineta 2005.gada 20.decembra noteikumi Nr.995 "Noteikumi par tiešās pārvaldes iestāžu ierēdņu, darbinieku un amatpersonu un Centrālās vēlēšanu komisijas un Centrālās zemes komisijas darbinieku darba samaksas sistēmu un kvalifikācijas pakāpēm, kā arī ierēdņu pabalstiem un kompensāciju";

3) Ministru kabineta 2004.gada 23.novembra noteikumi Nr.960 "Prokuratūras un tiesu darbinieku darba samaksas noteikumi";

4) Ministru kabineta 2002.gada 30.jūlija noteikumi Nr.334 "Noteikumi par Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja amatpersonu un darbinieku atalgojumu, sociālajām garantijām un ar mācībām un kvalifikācijas celšanu saistīto izdevumu segšanu";

5) *(izslēgts ar 10.06.2010. likumu)*;

6) Ministru kabineta 2003.gada 23.decembra noteikumi Nr.764 “Pabalstu un kompensāciju izmaksas noteikumi diplomātiskajā un konsulārajā dienestā”;

7) Ministru kabineta 2006.gada 9.maija noteikumi Nr.365 “Noteikumi par pabalstu un kompensāciju apmēriem un pabalstu un kompensāciju izmaksas kārtību karavīriem, kuri pilda dienesta pienākumus ārpus valsts”;

8) Ministru kabineta 2009.gada 3.februāra noteikumi Nr.103 “Noteikumi par pabalstu un kompensāciju apmēru un izmaksas kārtību Valsts ieņēmumu dienesta ierēdņiem, kuri pilda dienesta pienākumus ārvalstīs sakaru virsnieka statusā”;

9) Ministru kabineta 2003.gada 3.jūnija noteikumi Nr.288 “Kārtība, kādā Aizsardzības ministrija sedz izdevumus par profesionālā dienesta karavīriem sniegtajiem veselības aprūpes pakalpojumiem”;

10) Ministru kabineta 2003.gada 17.jūnija noteikumi Nr.329 “Ar karavīriem notikušo nelaimes gadījumu izmeklēšanas un uzskaites kārtība”;

11) Ministru kabineta 2004.gada 8.jūnija noteikumi Nr.528 “Kārtība, kādā atlīdzina zaudējumus, kas nodarīti karavīra mantai viņa dienesta pienākumu izpildes dēļ”;

12) Ministru kabineta 2004.gada 8.marta noteikumi Nr.131 “Noteikumi par karavīru dienesta atalgojumu”;

13) Ministru kabineta 2009.gada 13.janvāra noteikumi Nr.46 “Noteikumi par profesionālā dienesta karavīra uzturdevas kompensācijas apmēru un izmaksāšanas kārtību”;

14) Ministru kabineta 2007.gada 2.janvāra noteikumi Nr.20 “Noteikumi par kārtību, kādā profesionālā dienesta karavīriem izmaksā kompensāciju dzīvojamās telpas īres izdevumu un komunālo maksājumu segšanai, un kompensācijas apmēru”;

15) Ministru kabineta 2008.gada 30.jūnija noteikumi Nr.466 “Valsts tiesu eksperta mācību maksas un kvalifikācijas paaugstināšanas izdevumu segšanas un atmaksāšanas kārtība”;

16) Ministru kabineta 2006.gada 30.novembra noteikumi Nr.980 “Noteikumi par darba samaksu ārstniecības personām”;

17) Ministru kabineta 2006.gada 26.septembra noteikumi Nr.802 “Noteikumi par pabalstu un kompensāciju apmēru un izmaksas kārtību sakaru virsniekiem, kuri pilda dienesta pienākumus ārvalstīs”;

18) Ministru kabineta 2006.gada 17.oktobra noteikumi Nr.859 “Kārtība, kādā Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersona ar speciālo dienesta pakāpi saņem apmaksātus veselības aprūpes pakalpojumus”;

19) Ministru kabineta 2009.gada 22.septembra noteikumi Nr.1089 “Noteikumi par Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas priekšsēdētāja un padomes locekļu atalgojumu”;

20) Ministru kabineta 2006.gada 21.novembra noteikumi Nr.968 “Kārtība, kādā atlīdzināmi zaudējumi, kas sakarā ar Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonas ar speciālo dienesta pakāpi dienesta darbību nodarīti minētās amatpersonas, tās laulātā, radinieka, adoptētā vai adoptētāja mantai vai veselībai”;

21) Ministru kabineta 2009.gada 7.jūlija noteikumi Nr.751 “Noteikumi par pabalstu, kompensāciju un izdevumiem par dzīvojamās telpas īri un komunālajiem pakalpojumiem Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu amatpersonām ar speciālo dienesta pakāpi, kuras ārvalstī apsargā Latvijas Republikas vēstniecību vai pārstāvniecību, kā arī kārtību, kādā sedz ar minēto amatpersonu uzturēšanos ārvalstī saistītos izdevumus”;

22) Ministru kabineta 2009.gada 27.janvāra noteikumi Nr.86 “Noteikumi par Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm dienesta atalgojuma sistēmu un amatiem atbilstošajām augstākajām speciālajām dienesta pakāpēm”;

23) Ministru kabineta 2009.gada 27.janvāra noteikumi Nr.84 “Noteikumi par pabalstiem un kompensācijām Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonām ar speciālajām dienesta pakāpēm”;

24) Ministru kabineta 2005.gada 27.decembra noteikumi Nr.1024 "Noteikumi par apmēru un kārtību, kādā valsts drošības iestāžu un Informācijas analīzes dienesta amatpersonām un darbiniekiem izmaksājami pabalsti, un medicīniskās aprūpes izdevumu apmaksas kārtību";

25) Ministru kabineta 2008.gada 22.decembra noteikumi Nr.1098 "Noteikumi par Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas dienesta darbinieku darba samaksas sistēmu";

26) Ministru kabineta instrukcija par valsts drošības iestāžu amatpersonu darba samaksu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.04.2010. un 10.06.2010. likumu, kas stājas spēkā 23.06.2010.)

1.[1] Līdz šā likuma 7.panta trešās daļas 1.punktā minēto noteikumu izdošanai, bet ne ilgāk kā līdz 2010.gada 15.maijam ir piemērojami Ministru kabineta 2005.gada 3.maija noteikumi Nr.310 "Noteikumi par amatu klasifikācijas sistēmu un amatu klasificēšanas kārtību valsts tiešās pārvaldes iestādēs", ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.

(15.04.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.04.2010.)

1.[2] Līdz šā likuma 3.panta astotajā daļā minēto noteikumu spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2010.gada 1.septembrim ir piemērojami Ministru kabineta 2004.gada 3.februāra noteikumi Nr.62 "Noteikumi par vienoto darba samaksas uzskaites sistēmu no valsts budžeta finansējamās institūcijās", ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.

(10.06.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 23.06.2010.)

2. Ministru kabinets izstrādā un iesniedz Saeimai šādus likumprojektus:

1) līdz 2010.gada 15.maijam — likumprojektu par šā likuma šā likuma 7.pantā un 11.panta pirmajā daļā minēto amatu katalogu;

2) līdz 2010.gada 1.septembrim — likumprojektus par atalgojumu un sociālajām garantijām valsts un pašvaldību kapitālsabiedrībās, publiski privātajās kapitālsabiedrībās un kapitālsabiedrībās, kurās valsts, pašvaldības vai publiski privātajai kapitālsabiedrībai pieder visas kapitāla daļas, kā arī privāto tiesību juridiskajās personās, kuras pilda valsts budžeta pārvaldes uzdevumus vai saņem valsts budžeta vai pašvaldību budžetu līdzekļus;

3) *(izslēgts ar 16.12.2010. likumu)*;

4) līdz 2011.gada 1.oktobrim, ja, izvērtējot šajā likumā noteiktā atbilstību ekonomiskajai situācijai valstī, tas ir nepieciešams, — likumprojektu par grozījumiem šajā likumā vai citos likumos, kuru mērķis ir pārskatīt attiecīgo regulējumu vai pagarināt šajos pārejas noteikumos ietverto ierobežojumu darbību.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.04.2010. un 16.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2011.)

2.[1] Ministru kabinets līdz 2010.gada 1.septembrim izdod ieteikumus par šā likuma 2.panta ceturtās, 4.[1] un 4.[2] daļas, kā arī 3.panta devītās daļas piemērošanu.

(15.04.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.04.2010.)

2.[2] *(Izslēgts ar 16.06.2011. likumu, kas stājas spēkā 01.08.2011.)*

2.[3] *(Izslēgts ar 15.12.2011. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2012.)*

3. Amatpersona (darbinieks), kam pirms šā likuma stāšanās spēkā piešķirta mācību maksas kompensācija, turpina saņemt mācību maksas kompensāciju saskaņā ar noslēgto līgumu (vienošanos) un normatīvajiem aktiem, kas bija spēkā šā līguma (vienošanās) noslēgšanas dienā, turklāt šai amatpersonai (darbiniekam) attiecīgajā institūcijā, kas segusi mācību maksu, ir jānostrādā noslēgtajā līgumā paredzētais laiks.

3.[1] Līdz 2016.gada 1.jūlijam Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu amatpersonām ar speciālajām dienesta pakāpēm var piešķirt mācību atvaļinājumu semestra pārbaudījumu kārtošanai līdz 20 darba dienām.

(15.04.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.04.2010.)

4. Iekšlietu ministrijas sistēmas iestādes vai Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersona ar speciālo dienesta pakāpi, kura, nepārtraucot dienesta pienākumu pildīšanu, sekmīgi par maksu mācās valsts akreditētā augstākās izglītības iestādē, lai iegūtu dienesta (amata) pienākumu izpildei nepieciešamās zināšanas vai amata aprakstā noteikto izglītību, un kurai līdz 2009.gada 1.jūlijam piešķirta kompensācija, kas sedz pusi no mācību gada maksas, turpina saņemt minēto kompensāciju līdz mācību pabeigšanai šajā izglītības iestādē. Amatpersona, kura tiek atvaļināta no dienesta (izņemot gadījumu, kad amatpersonu atvaļina no dienesta sakarā ar noteiktajām prasībām neatbilstošu veselības stāvokli, iestādes vai amatpersonas amata likvidāciju vai amatpersonu skaita samazināšanu, dienesta laikam noteiktā vecuma sasniegšanu, nāvi vai tā izdienas stāža sasniegšanu, kas dod tiesības uz izdienas pensiju) un kura pēc mācību maksas kompensācijas saņemšanas nodienējusi Iekšlietu ministrijas sistēmā vai Ieslodzījuma vietu pārvaldē mazāk nekā piecus gadus, atmaksā minēto kompensāciju līgumā par mācību maksas kompensēšanu noteiktajā kārtībā.

5. Karavīram, ar kuru profesionālā dienesta līgums noslēgts līdz 2009.gada 31.decembrim, šā līguma darbības laikā izmaksā daļu no vienreizējā pabalsta, kuru karavīrs saņēma ik pēc pieciem profesionālā dienesta gadiem, proporcionāli līdz 2009.gada 31.decembrim nodienētajam laikam.

6. Šā likuma 25.pantā noteikto pabalstu karavīram izmaksā, sākot ar 2012.gada 1.janvāri. Ja karavīrs saņēmis šo pārejas noteikumu 5.punktā paredzēto vienreizējā pabalsta daļu, viņam, izmaksājot šā likuma 25.pantā noteikto vienreizējo pabalstu, to samazina par izmaksāto summu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 06.11.2013. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2014.)

6.[1] Izdienu Iekšlietu ministrijas sistēmā vai Ieslodzījuma vietu pārvaldē šā likuma 25.panta ceturtajā daļā minētā pabalsta saņemšanai sāk skaitīt no 2014.gada 1.janvāra un šo pabalstu izmaksā, sākot ar 2019.gada 1.janvāri.

(06.11.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2014.)

7. 2010. un 2011.gadā:

1) amatpersonai (darbiniekam), kurai līdz 2010.gada 1.janvārim normatīvajos aktos vai darba līgumā (koplīgumā) bija paredzētas tiesības saņemt bērna piedzimšanas pabalstu, to izmaksā gadījumā, ja bērns piedzimis līdz 2010.gada 3.novembrim, un šā pabalsta apmērs nedrīkst pārsniegt divas mēnešalgas par katru bērnu, turklāt nedrīkst pārsniegt 1000 latu par katru bērnu;

2) gadījumos, kad ar šo likumu atlīdzība piesaistīta Centrālās statistikas pārvaldes oficiālajā statistikas paziņojumā publicētajam valstī strādājošo mēneša vidējās darba samaksas apmēram, piemērojams 2009.gada pirmajā pusgadā valstī strādājošo mēneša vidējās darba samaksas apmērs, kas noapaļots pilnos latos, proti, 471 lats;

3) *(izslēgts no 01.02.2011. ar 14.10.2010. likumu)*.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 14.10.2010. un 16.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2011. Sk. pārejas noteikumu 12.punktu)

7.[1] Bērna piedzimšanas pabalsta piešķiršanas un izmaksāšanas kārtību 2010., 2011. un 2012.gadā nosaka Ministru kabinets.

(15.04.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.04.2010.)

7.[2] 2011.gadā šā likuma 5.[1] panta pirmajā un otrajā daļā noteikto mēnešalgu izmaksā, piemērojot tai koeficientu 0,94.

(16.12.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2011.)

7.[3] 2012.gadā gadījumos, kad ar šo likumu atlīdzība piesaistīta Centrālās statistikas pārvaldes oficiālajā statistikas paziņojumā publicētajam valstī strādājošo mēneša vidējās darba samaksas apmēram, piemērojams 2009.gada pirmajā pusgadā valstī strādājošo mēneša vidējās darba samaksas apmērs, kas noapaļots pilnos latos, proti, 471 lats.

(15.12.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2012.)

7.[4] 2012.gadā šā likuma 5.[1] panta pirmajā un otrajā daļā noteikto mēnešalgu izmaksā, piemērojot tai koeficientu 0,94.

(15.12.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2012.)

7.[5] 2012.gadā šā likuma 13.[2] pantā noteikto koeficientu piemēro 2009.gada Centrālās statistikas pārvaldes oficiālajā statistikas paziņojumā publicētajam finanšu un apdrošināšanas jomā strādājošo mēneša vidējās darba samaksas apmēram, kas noapaļots pilnos latos.

(15.12.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2012.)

7.[6] 2013.gadā gadījumos, kad ar šo likumu atlīdzība piesaistīta Centrālās statistikas pārvaldes oficiālajā statistikas paziņojumā publicētajam valstī strādājošo mēneša vidējās darba samaksas apmēram, piemērojams 2012.gada pirmajā pusgadā valstī strādājošo mēneša vidējās darba samaksas apmērs, kas noapaļots pilnos latos, proti, 474 lati.

(15.11.2012. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2013.)

8. 2010. un 2011.gadā, lai ierobežotu ar atlīdzību saistītos izdevumus:

1) valsts un pašvaldību institūcijas var noteikt nepilnu darba laiku, ierosināt institūcijas funkciju pārskatīšanu un citus optimizācijas pasākumus;

2) valsts vai pašvaldības institūcija neizmaksā prēmijas, izņemot šā likuma 16.panta trešajā daļā noteikto gadījumu (drošsirdīga un pašaizliedzīga rīcība, veicot dienesta pienākumus), 16.panta ceturtajā daļā un šo pārejas noteikumu 8.[5] punktā noteikto gadījumu, neizmaksā atvaļinājuma pabalstus, kā arī, ievērojot šā likuma pārejas noteikumu normas, neveic materiālo stimulēšanu, kas nav paredzēta šajā likumā;

3) šā likuma 19.panta pirmajā daļā minēto pabalstu amatpersonas (darbinieka) — bet ne karavīra — nāves gadījumā ģimenes loceklis vai persona, kura uzņēmusies apbedīšanu, var saņemt apmērā, kas nepārsniedz 50 procentus no amatpersonai (darbiniekam) noteiktās mēnešalgas, bet ne mazāk kā minimālās mēneša darba algas apmērā;

4) valsts un pašvaldību institūcijas apdrošina veselību šā likuma 37.panta pirmajā daļā paredzētajām amatpersonām (darbiniekiem), kurām šāda apdrošināšana noteikta obligāti. Valsts un pašvaldību institūcijas, nepiemērojot publiskos iepirkumus regulējošos normatīvos aktus, var apdrošināt amatpersonu (darbinieku) veselību par pašu amatpersonu (darbinieku) finanšu līdzekļiem, slēdzot vienošanos ar apdrošināšanas pakalpojumu sniedzēju par apdrošināmajām personām izdevīgāko piedāvājumu un ieturot pakalpojuma izmaksas no apdrošināmo amatpersonu (darbinieku) mēnešalgas saskaņā ar vienošanos. Ja pirms šā likuma spēkā stāšanās apdrošināta šā likuma 37.panta trešajā, ceturtajā, piektajā vai sestajā daļā neminēta amatpersona (darbinieks) un par to veselības apdrošināšanas līgums noslēgts un līgumā paredzētās summas pilnīga apmaksa veikta līdz 2009.gada 1.decembrim, par noslēgtā līguma turpināšanu vai pārtraukšanu lemj valsts vai pašvaldības institūcija, bet citos gadījumos, kad pirms šā likuma stāšanās spēkā apdrošināta šā likuma 37.panta trešajā, ceturtajā, piektajā vai sestajā daļā neminēta amatpersona (darbinieks), attiecīgā valsts vai pašvaldības institūcija izbeidz apdrošināšanu, ja tas ir tiesiski iespējams un neprasa papildu finanšu līdzekļus;

5) valsts un pašvaldību institūciju amatpersonām (darbiniekiem), izņemot šā likuma 17.panta piektajā, sestajā, septītajā, astotajā, devītajā, desmitajā, vienpadsmitajā un divpadsmitajā daļā minētās amatpersonas (darbiniekus), atlaišanas vai atvaļināšanas pabalsts izmaksājams šādā apmērā:

a) 95 procenti no mēneša vidējās izpeļņas, ja amatpersona (darbinieks) pie attiecīgā darba devēja bijusi nodarbināta mazāk nekā piecus gadus,

b) viena mēneša vidējā izpeļņa, ja amatpersona (darbinieks) pie attiecīgā darba devēja bijusi nodarbināta vairāk nekā piecus gadus;

6) amatpersonu (darbinieku) skaita samazināšanas gadījumā vai amata likvidēšanas gadījumā priekšrocības saglabāt amatu vai palikt darbā ir tām amatpersonām (darbiniekiem), kurām ir labāki darba rezultāti un augstāka kvalifikācija. Ja amatpersonu (darbinieku) darba rezultāti un kvalifikācija būtiski neatšķiras, priekšrocības saglabāt amatu vai palikt darbā ir tām amatpersonām (darbiniekiem), kurām nav cita pastāvīga ienākuma avota. Ja amatpersonām (darbiniekiem) nav cita pastāvīga ienākuma avota, priekšrocības saglabāt

amatu vai palikt darbā nosaka saskaņā ar Darba likumu. Par pastāvīgu ienākuma avotu tiek uzskatīta:

a) darba vai amata pienākumu pildīšana pie cita darba devēja, ja tā noteiktā mēnešalga (mēneša amatalga, darba alga) ir vienāda ar minimālo mēneša darba algu vai lielāka un rīkojumā vai līgumā noteiktais darba vai amata pienākumu pildīšanas termiņš ir ilgāks par trim mēnešiem,

b) vecuma pensija vai izdienas pensija, ja personai saskaņā ar likumu ir tiesības uz šādu pensiju, neatkarīgi no tā, vai pensija tiek saņemta.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 14.01.2010., 15.04.2010. un 16.12.2010. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2011.)

8.[1] Šā likuma 3.panta piektās daļas 5.punkta "a", "b", "c", "d", "e", "f", "g" apakšpunktu, 8.punktu un grozījumu 6.[3] daļā par vēlēšanu komisijām un vēlēšanu iecirkņu komisijām un 17.panta pirmajā daļā par atlaišanas pabalstu saistībā ar pārejošu darbnespēju, kā arī pārejas noteikumu 8.punkta 5.apakšpunkta "a" apakšpunkta jauno redakciju par mēneša vidējās izpeļņas izmaksu 95 procentu apmērā piemēro no 2010.gada 1.janvāra.

(14.01.2010. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 14.10.2010. likumu, kas stājas spēkā 01.12.2010.)

8.[2] 2010. un 2011.gadā laika periodā, kas dod tiesības uz ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu, neieskaita atvaļinājuma laiku bez darba samaksas saglabāšanas, ja tas kopumā ir ilgāks par astoņām nedēļām viena gada laikā. Nosacījums par atvaļinājuma laika bez darba samaksas saglabāšanas neieskaitīšanu minētajā laika periodā neattiecas uz atvaļinājumu bez darba samaksas saglabāšanas, ja tas izmantots līdz šā punkta spēkā stāšanās dienai, kā arī uz gadījumu, kad amatpersonu (darbinieku) norīko Eiropas Savienības finansēto institūciju stiprināšanas programmu projektu īstenošanā citā valstī.

(15.04.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 28.04.2010.)

8.[3] *(Izslēgts ar 16.06.2011. likumu, kas stājas spēkā 01.08.2011.)*

8.[4] *(Izslēgts ar 16.06.2011. likumu, kas stājas spēkā 01.08.2011.)*

8.[5] 2011.gadā Valsts ieņēmumu dienesta amatpersonu (darbinieku) var prēmēt par tās ieguldījumu nodokļu iekasēšanas un darbības izpildes rādītāju uzlabošanā un muitas politikas īstenošanā, kas sekmējusi ēnu ekonomikas mazināšanos un veicinājusi godīgu konkurenci, atbilstoši institūcijā noteiktajai prēmēšanas kārtībai un kritērijiem. Lēmumu par Valsts ieņēmumu dienesta amatpersonu (darbinieku) prēmēšanu pieņem Ministru kabinets, pamatojoties uz Finanšu ministrijas sniegto informāciju par nodokļu iekasēšanas plāna izpildi.

(16.12.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2011.)

8.[6] 2012.gadā, lai ierobežotu ar atlīdzību saistītos izdevumus:

1) valsts un pašvaldību institūcijas normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā var noteikt nepilnu darba laiku (vienoties par šādu darba laiku), ierosināt institūcijas funkciju pārskatīšanu un citus optimizācijas pasākumus, kā arī šajā likumā paredzēto materiālo stimulēšanu veic apstiprināto finanšu līdzekļu ietvaros;

2) neizmaksā šā likuma 16.panta otrajā daļā minēto prēmiju;

3) Valsts ieņēmumu dienesta amatpersonu (darbinieku) papildus šā likuma 16.panta trešajā daļā noteiktajam var prēmēt par tās ieguldījumu nodokļu iekasēšanas un darbības izpildes rādītāju uzlabošanā un muitas politikas īstenošanā, kas sekmējusi ēnu ekonomikas mazināšanos un veicinājusi godīgu konkurenci, atbilstoši institūcijā noteiktajai prēmēšanas kārtībai un kritērijiem. Lēmumu par Valsts ieņēmumu dienesta amatpersonu (darbinieku) prēmēšanu pieņem Ministru kabinets, pamatojoties uz Finanšu ministrijas sniegto informāciju par nodokļu iekasēšanas plāna izpildi;

4) šā likuma 19.panta pirmajā daļā minēto pabalstu amatpersonas (darbinieka) — bet ne karavīra — nāves gadījumā ģimenes loceklis vai persona, kura uzņēmusies apbedīšanu, var saņemt apmērā, kas nepārsniedz 50 procentus no amatpersonai (darbiniekam) noteiktās mēnešalgas, bet ne mazāk kā minimālās mēneša darba algas apmērā;

5) valsts un pašvaldību institūciju amatpersonām (darbiniekiem), izņemot šā likuma 17.panta piektajā, sestajā,

septītajā, devītajā, desmitajā, vienpadsmitajā un divpadsmitajā daļā minētās amatpersonas (darbiniekus), atlaišanas vai atvaļināšanas pabalsts izmaksājams šādā apmērā:

a) 95 procenti no mēneša vidējās izpeļņas, ja amatpersona (darbinieks) pie attiecīgā darba devēja bijusi nodarbināta mazāk nekā piecus gadus,

b) viena mēneša vidējā izpeļņa, ja amatpersona (darbinieks) pie attiecīgā darba devēja bijusi nodarbināta vairāk nekā piecus gadus;

6) amatpersonu (darbinieku) skaita samazināšanas gadījumā vai amata likvidēšanas gadījumā priekšrocības saglabāt amatu vai palikt darbā ir tām amatpersonām (darbiniekiem), kurām ir labāki darba rezultāti un augstāka kvalifikācija. Ja amatpersonu (darbinieku) darba rezultāti un kvalifikācija būtiski neatšķiras, priekšrocības saglabāt amatu vai palikt darbā ir tām amatpersonām (darbiniekiem), kurām nav cita pastāvīga ienākuma avota. Ja amatpersonām (darbiniekiem) nav cita pastāvīga ienākuma avota, priekšrocības saglabāt amatu vai palikt darbā nosaka saskaņā ar Darba likumu. Par pastāvīgu ienākuma avotu tiek uzskatīta:

a) darba vai amata pienākumu pildīšana pie cita darba devēja, ja tā noteiktā mēnešalga (mēneša amatalga, darba alga) ir vienāda ar minimālo mēneša darba algu vai lielāka un rīkojumā vai līgumā noteiktais darba vai amata pienākumu pildīšanas termiņš ir ilgāks par trim mēnešiem,

b) vecuma pensija vai izdienas pensija, ja personai saskaņā ar likumu ir tiesības uz šādu pensiju, neatkarīgi no tā, vai pensija tiek saņemta;

7) šā likuma 3.panta ceturtās daļas 8.punktā minētais pabalsts nepārsniedz 25 procentus no mēnešalgas.

(16.06.2011. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.12.2011. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2012.)

8.[7] 2012.gadā ēnu ekonomikas apkarošanas pasākumu īstenošanā iesaistīto institūciju (Valsts policija, Valsts robežsardze, Valsts darba inspekcija, Pārtikas un veterinārais dienests, Valsts meža dienests, Valsts augu aizsardzības dienests) amatpersonas (darbiniekus) papildus šā likuma 16.panta trešajā daļā noteiktajam var prēmēt atbilstoši institūcijā noteiktajai prēmēšanas kārtībai un kritērijiem, ja viņu darbības rezultātā ir būtiski uzlabota situācija ēnu ekonomikas apkarošanā un godīgas konkurences veicināšanā. Lēmumu par attiecīgo institūciju amatpersonu (darbinieku) prēmēšanu pieņem Ministru kabinets, pamatojoties uz attiecīgās ministrijas sniegto informāciju.

(15.12.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2012.)

8.[8] 2013.gadā, lai ierobežotu ar atlīdzību saistītos izdevumus:

1) valsts un pašvaldību institūcijas var ierosināt attiecīgās institūcijas funkciju pārskatīšanu un citus optimizācijas pasākumus, kā arī šā likuma 16.panta otrajā daļā minēto prēmiju var izmaksāt šai institūcijai piešķirto finanšu līdzekļu ietvaros;

2) valsts un pašvaldību institūciju amatpersonām (darbiniekiem), izņemot šā likuma 17.panta piektajā, sestajā, septītajā, devītajā, desmitajā, vienpadsmitajā un divpadsmitajā daļā minētās amatpersonas (darbiniekus), atlaišanas vai atvaļināšanas pabalsts izmaksājams šādā apmērā:

a) viena mēneša vidējās izpeļņas apmērā, ja amatpersona (darbinieks) pie attiecīgā darba devēja bijusi nodarbināta mazāk nekā piecus gadus,

b) divu mēnešu vidējās izpeļņas apmērā, ja amatpersona (darbinieks) pie attiecīgā darba devēja bijusi nodarbināta piecus gadus un vairāk.

(15.11.2012. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2013.)

8.[9] 2013.gadā atbilstoši institūcijā noteiktajai prēmēšanas kārtībai un kritērijiem papildus šā likuma 16.pantā noteiktajam var prēmēt:

1) Valsts ieņēmumu dienesta amatpersonas (darbiniekus) par ieguldījumu nodokļu iekasēšanas un darbības izpildes rādītāju uzlabošanā un muitas politikas īstenošanā, kas sekmējusi ēnu ekonomikas mazināšanos un veicinājusi godīgu konkurenci. Lēmumu par Valsts ieņēmumu dienesta amatpersonu (darbinieku) prēmēšanu pieņem Ministru kabinets, pamatojoties uz Finanšu ministrijas sniegto informāciju par nodokļu iekasēšanas plāna izpildi;

2) Valsts policijas, Valsts robežsardzes, Valsts darba inspekcijas, Pārtikas un veterinārā dienesta, Valsts meža dienesta, Valsts augu aizsardzības dienesta, Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas dienesta amatpersonas (darbiniekus), ja viņu darbības rezultātā ir būtiski uzlabota situācija ēnu ekonomikas apkarošanā un godīgas konkurences veicināšanā. Lēmumu par attiecīgo institūciju amatpersonu (darbinieku) prēmēšanu pieņem Ministru kabinets, pamatojoties uz atbildīgās nozares ministrijas, kā arī prokuratūras sniegto informāciju;

3) Valsts kases amatpersonas (darbinieku) par ieguldījumu valsts budžeta izdevumu samazināšanā, nodrošinot efektīvu valsts parāda vadību. Lēmumu par Valsts kases amatpersonu (darbinieku) prēmēšanu pieņem Ministru kabinets, pamatojoties uz Finanšu ministrijas sniegto informāciju par veiktajiem pasākumiem valsts parāda vadības efektivizēšanai.

(15.11.2012. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2013.)

8.[10] 2013.gadā valsts un pašvaldību institūcijas papildus šā likuma 16.pantā noteiktajam var prēmēt amatpersonas (darbiniekus) atbilstoši institūcijā noteiktajai prēmēšanas kārtībai un kritērijiem, ja šo amatpersonu (darbinieku) darbības rezultātā ir nodrošināta valsts vai pašvaldību budžeta izdevumu samazināšana vai uzlaboti attiecīgās institūcijas darbības izpildes rādītāji. Lēmumu par valsts institūciju amatpersonu (darbinieku) prēmēšanu pieņem Ministru kabinets par 2013.gada pirmo deviņu mēnešu faktisko izpildi, pamatojoties uz atbildīgā nozares ministra vai Ministru prezidenta sniegto informāciju. Par pašvaldības institūciju amatpersonu (darbinieku) prēmēšanu lēmumu pieņem pašvaldības dome par 2013.gada pirmo deviņu mēnešu faktisko izpildi. Prēmiju izmaksai valsts institūcijas var izmantot ne vairāk kā piecus procentus no gadskārtējā valsts budžeta likumā atlīdzībai paredzētā līdzekļu apjoma, savukārt pašvaldību institūcijas — ne vairāk kā piecus procentus no pašvaldības budžetā atlīdzībai paredzētā līdzekļu apjoma.

(15.11.2012. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2013.)

8.[11] No 2013.gada 1.jūlija līdz 2014.gada 30.jūnijam amatpersona (darbinieks) var saņemt šā likuma 14.panta pirmajā daļā noteikto piemaksu, ja papildus saviem tiešajiem amata (dienesta, darba) pienākumiem tā pilda pienākumus, kas saistīti ar Latvijas prezidentūras Eiropas Savienības Padomē 2015.gadā sagatavošanas nodrošināšanu.

(15.11.2012. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 06.11.2013. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2014.)

8.[12] Amatpersonai (darbiniekam), kura iesaistīta Latvijas prezidentūras Eiropas Savienības Padomē 2015.gadā sagatavošanā un norisē, var noteikt šādu papildu atlīdzību:

1) piemaksu par darbu Latvijas prezidentūras Eiropas Savienības Padomē sagatavošanā un norisē no 2014.gada 1.jūlija līdz 2015.gada 30.jūnijam;

2) vienreizēju prēmiju, kas nepārsniedz amatpersonas (darbinieka) divu mēnešalgu apmēru, par ieguldījumu Latvijas prezidentūras Eiropas Savienības Padomē 2015.gadā sagatavošanā un norisē, kuru izmaksā no 2015.gada 1.jūlija līdz 2015.gada 31.decembrim;

3) papildatvaļinājumu, kurš nepārsniedz 20 darbdienas, ņemot vērā amatpersonas (darbinieka) darba intensitāti Latvijas prezidentūras Eiropas Savienības Padomē laikā, un kuru var piešķirt no 2015.gada 1.jūlija, un kurš izmantojams līdz 2015.gada 31.decembrim.

(13.12.2012. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 29.12.2012.)

8.[13] Amatpersona (darbinieks), kurai ir noteikta šā likuma pārejas noteikumu 8.[12] punkta 1.apakšpunktā minētā piemaksa, par to pašu pienākumu veikšanu nevar saņemt arī šā likuma 14.panta pirmajā un divpadsmitajā daļā minētās piemaksas. Amatpersonai (darbiniekam), kurai ir noteikta šā likuma pārejas noteikumu 8.[12] punkta 1.apakšpunktā minētā piemaksa un, ievērojot šā punkta pirmajā teikumā noteikto ierobežojumu, arī šā likuma 14.panta pirmajā vai divpadsmitajā daļā minētā piemaksa, šo piemaksu kopsumma nedrīkst pārsniegt 80 procentus no amatpersonai (darbiniekam) noteiktās mēnešalgas. Amatpersonai (darbiniekam), kurai ir piešķirta šā likuma pārejas noteikumu 8.[12] punkta 2.apakšpunktā minētā prēmija, par to pašu pienākumu veikšanu nevar piešķirt arī šā likuma 3.panta ceturtās daļas 5.punktā minēto atlīdzību.

(13.12.2012. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 06.11.2013. un 30.10.2014. likumu, kas stājas spēkā 29.11.2014.)

8.[14] Ministru kabinets nosaka šā likuma pārejas noteikumu 8.[12] punktā minētās atlīdzības apmēru, piešķiršanas kritērijus, piešķiršanas un izmaksas kārtību, kā arī darba intensitātei atbilstošu papildatvaļinājuma ilgumu. Attiecībā uz Saeimas Kancelejas un citu Saeimas struktūrvienību darbiniekiem, kuri iesaistīti Latvijas prezidentūras Eiropas Savienības Padomē 2015.gadā sagatavošanā un norisē, šā punkta pirmajā teikumā minēto reglamentē Saeimas Prezidijs.

(13.12.2012. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 12.12.2013. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2014.)

8.[15] 2014., 2015., 2016., 2017. un 2018.gadā atbilstoši institūcijā noteiktajai prēmēšanas kārtībai un kritērijiem papildus šā likuma 16.pantā noteiktajam var prēmēt:

1) Valsts policijas, prokuratūras, Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas dienesta, Valsts ieņēmumu dienesta un Valsts robežsardzes amatpersonas (darbiniekus), kuru tiešas darbības rezultātā atklāti un novērsti noziedzīgi nodarījumi valsts ieņēmumu un nodokļu administrēšanas jomā, aizturētas kontrabandas kravas un novērsta konvencionāli aizliegtu priekšmetu ievešana un izvešana, novērsta noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācija un tā rezultātā ir palielinājušies valsts budžeta ieņēmumi vai tiek prognozēts būtisks to palielinājums. Prēmijas apmērs nedrīkst pārsniegt amatpersonas (darbinieka) 12 mēnešalgu apmēru. Lēmumu par Valsts policijas, prokuratūras, Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas dienesta, Valsts ieņēmumu dienesta un Valsts robežsardzes amatpersonu (darbinieku) prēmēšanu pieņem Ministru kabinets, pamatojoties uz Finanšu ministrijas, Iekšlietu ministrijas, kā arī prokuratūras sniegto informāciju;

2) Valsts ieņēmumu dienesta amatpersonas (darbiniekus) par ieguldījumu nodokļu iekasēšanas un darbības izpildes rādītāju uzlabošanā un muitas politikas īstenošanā, kas sekmējusi ēnu ekonomikas mazināšanos un veicinājusi godīgu konkurenci. Lēmumu par Valsts ieņēmumu dienesta amatpersonu (darbinieku) prēmēšanu pieņem Ministru kabinets, pamatojoties uz Finanšu ministrijas sniegto informāciju par nodokļu iekasēšanas plāna izpildi;

3) Valsts policijas, Valsts robežsardzes, Valsts darba inspekcijas, Pārtikas un veterinārā dienesta, Valsts meža dienesta, Valsts augu aizsardzības dienesta, Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas dienesta amatpersonas (darbiniekus), ja šo amatpersonu (darbinieku) darbības rezultātā ir būtiski uzlabota situācija ēnu ekonomikas apkarošanā un godīgas konkurences veicināšanā. Lēmumu par attiecīgo institūciju amatpersonu (darbinieku) prēmēšanu pieņem Ministru kabinets, pamatojoties uz atbildīgās nozares ministrijas, kā arī Ģenerālprokuratūras sniegto informāciju;

4) Valsts kases amatpersonas (darbiniekus) par ieguldījumu valsts budžeta izdevumu samazināšanā, nodrošinot efektīvu valsts parāda vadību. Lēmumu par Valsts kases amatpersonu (darbinieku) prēmēšanu pieņem Ministru kabinets, pamatojoties uz Finanšu ministrijas sniegto informāciju par veiktajiem pasākumiem valsts parāda vadības efektivizēšanai;

5) valsts un pašvaldību institūciju amatpersonas (darbiniekus) atbilstoši institūcijā noteiktajai prēmēšanas kārtībai un kritērijiem, ja šo amatpersonu (darbinieku) darbības rezultātā ir nodrošināta valsts vai pašvaldību budžeta izdevumu samazināšana vai izdevumu ekonomija, kā arī uzlaboti attiecīgās institūcijas darbības izpildes rādītāji. Lēmumu par valsts institūciju amatpersonu (darbinieku) prēmēšanu pieņem Ministru kabinets par attiecīgā gada pirmo deviņu mēnešu faktisko izpildi, pamatojoties uz informāciju, ko sniedzis par nozari atbildīgais ministrs vai Ministru prezidents. Lēmumu par pašvaldības institūciju amatpersonu (darbinieku) prēmēšanu pieņem pašvaldības dome par attiecīgā gada pirmo deviņu mēnešu faktisko izpildi. Prēmiju izmaksai valsts institūcijas var izmantot ne vairāk kā piecus procentus no gadskārtējā valsts budžeta likumā atlīdzībai paredzētā līdzekļu apjoma, savukārt pašvaldības institūcijas — ne vairāk kā piecus procentus no pašvaldības budžetā atlīdzībai paredzētā līdzekļu apjoma.

(06.11.2013. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.12.2014., 30.11.2015. un 23.11.2016. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2017.)

8.[16] Amatpersonām (darbiniekiem), kuras piedalījās 2013.gada 21.novembra traģēdijas tirdzniecības centrā Priedaines ielā 20, Rīgā, seku novēršanā, attiecīgā valsts institūcija, pamatojoties uz Ministru kabineta lēmumu, izmaksā vienreizēju prēmiju Ministru kabineta noteiktajā apmērā.

(28.11.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 30.11.2013.)

9. Valsts un pašvaldību institūcijas nodrošina, ka amatpersonu (darbinieku) mēnešalgas ne vēlāk kā līdz 2010.gada 1.aprīlim atbilst šā likuma prasībām, izņemot pārejas noteikumu 10.punktā un 11.punktā minētos gadījumus. Līdz 2010.gada 1.aprīlim amatpersonu (darbinieku), izņemot šā likuma 2.panta otrās daļas 3.punktā minētās amatpersonas, mēnešalga nedrīkst pārsniegt Ministru prezidenta mēnešalgu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.04.2010. un 14.10.2010. likumu, kas stājas spēkā 01.12.2010.)

10. Tiesu un prokuratūras darbinieku, kā arī zinātnisko institūtu, valsts dibinātu augstskolu un to izveidoto iestāžu amatpersonu (darbinieku), kuriem piemēro šā likuma normas, mēnešalgu atbilstību šā likuma prasībām nodrošina ne vēlāk kā līdz 2010.gada 1.septembrim.

(15.04.2010. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 10.06.2010. un 14.10.2010. likumu, kas stājas spēkā 01.12.2010.)

11. Pašvaldību un to izveidoto iestāžu amatpersonu (darbinieku), izņemot šā likuma 5.pantā minētās amatpersonas, mēnešalgu atbilstību šā likuma prasībām nodrošina ne vēlāk kā līdz 2011.gada 1.janvārim.

(14.10.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.12.2010.)

12. Grozījumi šā likuma 3.panta pirmajā daļā par naudas balvām un 3.panta ceturtās daļas 5.punkts, kā arī grozījums par pārejas noteikumu 7.punkta 3.apakšpunkta izslēgšanu stājas spēkā 2011.gada 1.februārī. Šā likuma 3.panta ceturtās daļas 6.punkts un 7.panta trešās daļas 2.punkts stājas spēkā 2011.gada 1.martā.

(14.10.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.12.2010.)

13. Tiesnešu un prokuroru dzīvības, veselības un nelaimes gadījumu apdrošināšanai piemērojamas šo jautājumu regulējošo normatīvo aktu prasības, kas bija spēkā līdz 2011.gada 1.janvārim, un līdz 2011.gada 1.janvārim noslēgtie līgumi. Pēc minēto līgumu izbeigšanās piemērojami attiecīgie šā likuma 19., 23. un 37.panta noteikumi.

(16.12.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2011.)

14. Līdz dienai, kad stājas spēkā šā likuma 36.panta vienpadsmitajā daļā minētie noteikumi, jautājumā par norīkošanu darbam Eirojustā ievērojami šādi nosacījumi:

1) Eirojusta pārstāvja palīgam attiecīgo funkciju izpildes laikā ir tiesības saņemt Eirojusta pārstāvim noteikto algas pabalstu par dienestu ārvalstī, pabalstu dienesta vajadzībām izmantojamā transporta izdevumu segšanai, ceļa un pārcelšanās izdevumu kompensāciju un kompensāciju par veselības apdrošināšanu un apdrošināšanu pret nelaimes gadījumiem, kuri saistīti ar kaitējumu veselībai;

2) ja Eirojusta pārstāvja prombūtne ir ilgāka par trim nedēļām, viņa palīgam šajā laikā ir tiesības saņemt Eirojusta pārstāvim noteikto dzīvokļa īres un komunālo izdevumu kompensāciju un kompensāciju par izdevumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īres līguma noslēgšanu;

3) ja Eirojusta pārstāvja prombūtne nav ilgāka par trim nedēļām, viņa palīgam ir tiesības saņemt kompensāciju par viesnīcas izmantošanas izdevumiem.

(16.12.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2011.)

15. Šajā likumā paredzētā atlīdzības noteikšanas kārtība Finanšu un kapitāla tirgus komisijas amatpersonām (darbiniekiem) piemērojama no 2011.gada 1.marta.

(16.12.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2011.)

16. Šā likuma 41.panta pirmajā daļā minētajam ikgadējam apmaksātajam atvaļinājumam, kas ieplānots atvaļinājuma grafikā, par atvaļinājumu ir noslēgta vienošanās, atvaļinājums piešķirts vai sākts izmantot pirms 2011.gada 1.augusta, piemēro šā likuma 41.panta pirmo, $1.^1$ un $1.^2$ daļu, kas bija spēkā 2011.gada 31.jūlijā, ja valsts vai pašvaldības institūcija un amatpersona (darbinieks) nevienojas citādi.

(16.06.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.08.2011.)

17. Grozījumi šā likuma 9.pantā, 29.panta trešajā daļā, 36.panta sestajā daļā, 39.pantā, 43.panta trešajā daļā saistībā ar militārajiem darbiniekiem stājas spēkā 2012.gada 1.janvārī.

(16.06.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.08.2011.)

18. Šā likuma 3.panta ceturtās daļas 7. un 8.punkts, grozījums par 37.panta otrās daļas izteikšanu jaunā redakcijā, kā arī grozījums par šā likuma 18.panta izslēgšanu un ar to saistītais grozījums 3.panta $6.^6$ daļā par skaitļa "18." izslēgšanu stājas spēkā 2012.gada 1.janvārī.

(16.06.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.08.2011.)

19. Grozījumi šā likuma 7.[1] pantā stājas spēkā 2013.gada 1.februārī.

(15.11.2012. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2013.)

20. Tiesnešiem, kuriem līdz 2013.gada 1.janvārim piešķirta piemaksa par kvalifikācijas klasi, piešķirtās piemaksas apmērs saglabājas. Ja līdz 2013.gada 1.janvārim tiesnesim piešķirta piemaksa par kvalifikācijas klasi 35 procentu apmērā no tiesneša mēnešalgas, turpmāk piemaksa par tiesneša amatā nostrādāto laiku tiesnesim netiek paaugstināta.

(28.02.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 27.03.2013.)

21. Grozījumi šā likuma 6.[1] un 14.pantā saistībā ar Augstākās tiesas reorganizāciju stājas spēkā vienlaikus ar attiecīgajiem grozījumiem likumā "Par tiesu varu".

(12.12.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2014.)

22. Kamēr Augstākās tiesas sastāvā ir tāds Augstākās tiesas tiesnesis, kurš pilda tiesneša pienākumus kādā no Augstākās tiesas tiesu palātām, viņa mēnešalgu nosaka, rajona (pilsētas) tiesas tiesneša mēnešalgai piemērojot koeficientu 1,35, bet Augstākās tiesas tiesu palātas priekšsēdētājam — 1,55.

(12.12.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2014.)

23. Kamēr Augstākās tiesas sastāvā ir Augstākās tiesas tiesu palāta, tiesnesis, kurš aizstāj Augstākās tiesas tiesu palātas priekšsēdētāju viņa pagaidu prombūtnes laikā, par aizstāšanu saņem piemaksu mēnešalgas starpības apmērā. Kamēr Augstākās tiesas sastāvā ir Augstākās tiesas tiesu palāta un apgabaltiesas tiesnesis normatīvajos aktos noteiktajos gadījumos aizstāj Augstākās tiesas tiesu palātas tiesnesi, šajā likumā minētā atlīdzība par tiesneša aizstāšanu izmaksājama no Augstākajai tiesai piešķirtajiem valsts budžeta līdzekļiem.

(12.12.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2014.)

23.[1] Augstākās tiesas tiesnesim, kuram ar Tieslietu padomes lēmumu saskaņā ar likuma "Par tiesu varu" pārejas noteikumu 74.[2] punktu uzdots pildīt tiesneša amata pienākumus apgabaltiesā, mēnešalgu nosaka, rajona (pilsētas) tiesas tiesneša mēnešalgai piemērojot koeficientu 1,35.

(06.12.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2019.)

24. Šā likuma 19.panta ceturtajā daļā minētais pabalsts 100 000 *euro* apmērā piemērojams no 2013.gada 21.novembra.

(19.12.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2014.)

25. Šā likuma 39.panta otrajā daļā noteiktā apmaksātā veselības aprūpe attiecas uz veselības aprūpes pakalpojumiem, kas tiks sniegti pēc 2014.gada 1.janvāra, un piemērojama arī Latvijas Republikas iekšlietu sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes darbiniekiem ar speciālajām dienesta pakāpēm (tai skaitā specializētā valsts civildienesta ierēdņiem), kas atvaļināti no dienesta sakarā ar noteiktajām prasībām neatbilstošu veselības stāvokli, kam par iemeslu ir ievainojums vai sakropļojums, vai citāds veselības kaitējums (izņemot arodslimību), kas gūts pēc 1990.gada 4.maija ar dienesta pienākumu pildīšanu saistīta nelaimes gadījuma rezultātā.

(19.12.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2014.)

26. Ministru kabinets attiecībā uz Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonām ar speciālajām dienesta pakāpēm ar 2014.gada 1.janvāri atbilstoši valsts budžetā pieejamiem līdzekļiem iekļauj ārstniecības personas nozīmētus medikamentus un zobārstniecības un zobu higiēnas pakalpojumus apmaksājamo veselības aprūpes pakalpojumu apjomā un paaugstina apmaksājamo veselības pakalpojumu limitus, tādējādi nodrošinot, ka apmaksātās veselības aprūpes pakalpojumu apjoms nav mazāks par šā likuma 37.panta otrās daļas pirmajā teikumā minētās veselības apdrošināšanas polises parasti garantēto pakalpojumu klāstu un apmaksājamo apmēru līdzīgos apdrošināšanas gadījumos.

(19.12.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2014.)

27. Ja šā likuma 19.pantā minēto pabalstu izmaksai likumā "Par valsts budžetu 2014.gadam" šim mērķim apstiprināto izdevumu apjoms ir nepietiekams, nepieciešamie papildu izdevumi tiek segti no valsts budžeta 74.resora "Gadskārtējā valsts budžeta izpildes procesā pārdalāmais finansējums" programmas 02.00.00 "Līdzekļi neparedzētiem gadījumiem".

(19.12.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2014.)

28. Lai no 2014.gada 1.janvāra nodrošinātu šā likuma 39.panta otrajā daļā un pārejas noteikumu 26.punktā minēto noteikumu izpildi, nepieciešamie papildu izdevumi tiek segti no valsts budžeta 74.resora "Gadskārtējā valsts budžeta izpildes procesā pārdalāmais finansējums" programmas 02.00.00 "Līdzekļi neparedzētiem gadījumiem".

(19.12.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2014.)

29. Papildus šā likuma 39.pantā noteiktajai apmaksātajai veselības aprūpei Aizsardzības ministrija sedz veselības aprūpes izdevumus tādā pašā kārtībā un apmērā kā karavīriem, kuri atvaļināti no militārā dienesta, sasniedzot militārajam dienestam noteikto maksimālo vecumu, tiem robežsargiem, kuri līdz 1998.gada 1.janvārim atvaļināti no dienesta Iekšlietu ministrijas Robežsardzē sakarā ar dienestam noteiktā maksimālā vecuma sasniegšanu un līdz pārejai no militārā dienesta robežapsardzības spēkiem uz Iekšlietu ministrijas Robežsardzi nodienējuši robežapsardzības spēkos ne mazāk kā četrus gadus.

(30.10.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 29.11.2014.)

30. Karavīriem, kuri ir absolvējuši virsnieku sagatavošanas militārās izglītības iestādi ārvalstīs un 2014./2015.mācību gadā mācās kādā no Latvijas augstākās izglītības iestādēm, ar kuru Nacionālie bruņotie spēki noslēguši vienošanos par karavīru apmācību, mācību maksu par augstākās izglītības iegūšanu sedz 100 procentu apmērā. Lēmumu par mācību maksas segšanu pieņem Nacionālo bruņoto spēku komandieris. Aizsardzības ministrs vai viņa pilnvarots komandieris (priekšnieks) ar karavīru noslēdz līgumu par mācību maksas segšanu, kurā paredz līdz līguma stāšanās spēkā laikam no karavīra personīgajiem līdzekļiem segtās mācību maksas atmaksas un nākamo semestru (mācību gadu) mācību maksas segšanas kārtību. Gadījumus, kad karavīrs atmaksā Nacionālajiem bruņotajiem spēkiem faktiski segto Latvijas augstākās izglītības iestādes noteikto mācību maksu, kā arī mācību maksas atmaksāšanas kārtību nosaka Ministru kabineta 2010.gada 12.oktobra noteikumi Nr.953 "Kārtība, kādā profesionālā dienesta karavīru nosūta uz izglītības iestādi dienesta pienākumu izpildei nepieciešamās izglītības iegūšanai un sedz mācību izdevumus, kā arī šo izdevumu atmaksāšanas kārtība".

(17.12.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2015.)

31. Šā likuma 4.pielikumā minētajai 16.mēnešalgu grupai līdz 2016.gada 31.decembrim mēnešalgas maksimālais apmērs nosakāms 3771 *euro* apmērā.

(15.09.2016. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 04.10.2016.)

32. Ministru kabinets līdz 2017.gada 31.decembrim iesniedz Saeimai likumprojektu par valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzības sistēmas pilnveidošanu.

(15.09.2016. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 04.10.2016.)

33. Ministru kabinets līdz 2017.gada 1.oktobrim izdod šā likuma 3.panta astotajā daļā minētos noteikumus par valsts tiešās pārvaldes iestāžu amatpersonu (darbinieku) atlīdzības un personu uzskaites sistēmu (datubāzi), kā arī citu valsts un pašvaldību institūciju un šā likuma 2.panta otrās daļas 4.punktā minēto kapitālsabiedrību amatpersonu (darbinieku) atlīdzības uzskaites sistēmu (datubāzi).

(23.11.2016. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2017.)

34. Līdz šo pārejas noteikumu 33.punktā minēto noteikumu izdošanai piemēro Ministru kabineta 2010.gada 21.jūnija noteikumus Nr. 541 "Noteikumi par valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzības uzskaites sistēmu".

(23.11.2016. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2017.)

35. Grozījumi šā likuma 3. pantā, ar kuriem devītā daļa izteikta jaunā redakcijā, pants papildināts ar $9.^1$ daļu un vienpadsmitajā daļā aizstāti vārdi "par amatpersonu (darbinieku) atlīdzības noteikšanas kritērijiem un darba samaksas apmēru sadalījumā pa amatu grupām", stājas spēkā 2018. gada 1. janvārī.

(20.04.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 24.05.2017.)

36. Šā likuma 4. panta pirmajā daļā atsauci uz devīto daļu, kā arī 4. panta devīto daļu un 6.[1] panta pirmo daļu nepiemēro 2018. gadā, nosakot tiesneša un prokurora mēnešalgu. Tiesneša un prokurora mēnešalgu 2018. gadā nosaka, ņemot vērā, ka rajona (pilsētas) tiesas tiesneša mēnešalga ir 1966 *euro,* un piemērojot likumā paredzēto koeficientu.

(23.11.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2018.)

37. Ministru kabinets iesniedz Saeimai likumprojektu, kas, sākot ar 2019. gada 1. janvāri, paredz tādu tiesnešu darba samaksas sistēmu, kura nodrošina tiesnešu darba samaksas faktiskās vērtības saglabāšanu un finansiālo drošību atbilstoši tiesnešu neatkarības principam.

(23.11.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2018.)

38. Šā likuma 25. panta ceturtajā daļā noteiktais izdienas pabalsts, ko paredzēts izmaksāt ar 2019. gada l. janvāri, 2019. gadā ir attiecināms arī uz Drošības policijas amatpersonām, kuras līdz 2018. gada 31. decembrim ieņēma amatu ar speciālo dienesta pakāpi atbilstoši Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm dienesta gaitas likumam un kuras 2019. gadā turpina dienestu Valsts drošības dienestā amatpersonas statusā. Šīm amatpersonām šā likuma 41. panta 7.[1] daļā minētajā izdienas stāžā ieskaita laiku, kas nodienēts Iekšlietu ministrijas sistēmas iestādē vai Ieslodzījuma vietu pārvaldē amatā ar speciālo dienesta pakāpi.

(20.09.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2019.)

39. Šā likuma 15. panta divpadsmitajā daļā minēto piemaksu izmaksā, sākot ar 2019. gada 1. janvāri.

(20.09.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2019.)

40. Izdienas stāžā, kas dod tiesības uz šā likuma 15. panta divpadsmitajā daļā minēto piemaksu, ieskaita laiku, kas nostrādāts Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja darbinieka statusā, veicot korupcijas apkarošanas funkciju.

(20.09.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2019.)

41. Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja amatpersonai, kura sākusi pildīt dienesta pienākumus Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojā laikposmā līdz 2020. gada 31. decembrim, pēc pieciem nepārtrauktas izdienas gadiem, skaitot no 2019. gada 1. janvāra, izmaksā vienreizēju pabalstu triju vidējo mēnešalgu apmērā, kas attiecīgajai amatpersonai aprēķinātas pēdējo piecu gadu laikā. Šo pabalstu amatpersonai izmaksā vienu reizi, sākot ar 2024. gada 1. janvāri, līdz 2025. gada 31. decembrim.

(23.11.2020. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2021.)

42. Šā likuma 36. panta 7.[1] daļā noteiktie pabalsti un kompensācijas ir piemērojami arī tiem karavīriem, kuri laikposmā no 2018. gada 1. oktobra līdz 2018. gada 31. decembrim bija mācību komandējumā apgūt Nacionālo bruņoto spēku komandiera vai viņa pilnvarotās personas apstiprinātajā militāro kursu sarakstā iekļauto vecāko vai augstāko virsnieku militārās izglītības kursu.

(20.09.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2019.)

43. 2019. gadā:

1) bāzes mēnešalgas apmērs ir Centrālās statistikas pārvaldes oficiālajā statistikas paziņojumā publicētais valstī strādājošo 2017. gada mēneša vidējās darba samaksas apmērs (926 *euro*);

2) finanšu un apdrošināšanas jomas bāzes mēnešalgas apmērs ir Centrālās statistikas pārvaldes oficiālajā statistikas paziņojumā publicētais finanšu un apdrošināšanas jomā strādājošo 2017. gada mēneša vidējās darba samaksas apmērs (1921 *euro*);

3) elektronisko sakaru un enerģētikas nozares bāzes mēnešalgas apmērs ir Centrālās statistikas pārvaldes oficiālajā statistikas paziņojumā publicētais elektronisko sakaru un enerģētikas nozarē strādājošo 2017. gada mēneša vidējās darba samaksas apmērs (1355 *euro*).

(06.12.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2019.)

44. Šā likuma 15. panta piektajā daļā noteikto izdienas piemaksu pie mēnešalgas prokuroram līdz prokurora amata pakāpju atcelšanai nosaka šādā apmērā:

1) tieslietu padomniekam — 5 procenti no mēnešalgas;

2) vecākajam tieslietu padomniekam, valsts tieslietu padomniekam un vecākajam valsts tieslietu padomniekam — 10 procenti no mēnešalgas.

(06.12.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2019.)

45. Grozījumi par šā likuma $6.^1$ panta otrās daļas 3., 4. un 5. punkta izslēgšanu, grozījumi šā panta sestajā daļā par vārdu "vai zemesgrāmatu nodaļas" izslēgšanu, grozījumi par 14. panta $3.^1$ daļas pirmā teikuma izteikšanu jaunā redakcijā un grozījumi 1. pielikuma "Valsts un pašvaldību institūciju amatu saimes, apakšsaimes un to apraksts" 53.1. punktā par vārdu "zemesgrāmatu nodaļu" izslēgšanu stājas spēkā 2019. gada 1. jūnijā.

(06.12.2018. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2019.)

46. No 2020. gada 1. janvāra līdz 13. Saeimas pilnvaru beigām nosakot Saeimas deputāta mēnešalgu un Saeimas deputāta mēnešalgas daļu tiem deputātiem, kuri pilda kādu no $5.^1$ panta otrajā daļā minētajiem amatiem, bāzes mēnešalgas apmērs ir Centrālās statistikas pārvaldes oficiālajā statistikas paziņojumā publicētais valstī strādājošo 2017. gada mēneša vidējās darba samaksas apmērs (926 *euro*).

(14.11.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2020.)

47. 2021. gadā Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes locekļu un sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu ombuda atlīdzībai nepieciešamais finansējums tiek segts no valsts budžeta 74. resora "Gadskārtējā valsts budžeta izpildes procesā pārdalāmais finansējums" programmas 02.00.00 "Līdzekļi neparedzētiem gadījumiem".

(10.12.2020. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 17.12.2020.)

48. No 2021. gada 1. janvāra līdz 2021. gada 31. decembrim, nosakot Ministru prezidenta, ministru un parlamentāro sekretāru mēnešalgu, bāzes mēnešalgas apmērs ir Centrālās statistikas pārvaldes oficiālajā statistikas paziņojumā publicētais valstī strādājošo 2018. gada mēneša vidējās darba samaksas apmērs (1004 *euro*).

(21.12.2020. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2021.)

49. No 2021. gada 1. janvāra līdz 2021. gada 31. decembrim valsts kontroliera un Valsts kontroles padomes locekļu bāzes mēnešalgas apmērs ir Valsts kancelejas publicētais bāzes mēnešalgas apmērs 2020. gadam (976 *euro*).

(21.12.2020. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2021.)

50. 2021. gadā Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes locekļu atlīdzībai nepieciešamais papildu finansējums, ko nosaka grozījumi šā likuma 6. panta otrās daļas 6., 7. un 8. punktā paredzētajos koeficientos, tiek segts no valsts budžeta 74. resora "Gadskārtējā valsts budžeta izpildes procesā pārdalāmais finansējums" programmas 02.00.00 "Līdzekļi neparedzētiem gadījumiem".

(06.05.2021. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 08.05.2021.)

51. Grozījumi šā likuma 6. panta otrās daļas 6., 7. un 8. punktā stājas spēkā 2021. gada 1. septembrī.

(06.05.2021. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 08.05.2021.)

52. Šā likuma 3. pielikumā noteiktais minimums valsts un pašvaldības institūcijai jāsasniedz līdz 2027. gada 1. janvārim.

(16.11.2021. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2022.)

53. Grozījums par šā likuma 2. panta trešās daļas pirmā teikuma papildināšanu ar atsaucēm uz šā likuma $4.^3$ pantu, grozījumi šā likuma 3. pantā, ar kuriem ceturtās daļas 7. punkts izteikts jaunā redakcijā un $6.^2$ daļā aizstāti skaitļi un vārdi "1., 3., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15., 16. un 17. punktā", nosacījums šā likuma 4. panta

1.[1] daļā, ka ar koeficientu reizinātais mēnešalgas apmērs nepārsniedz Ministru prezidentam noteikto mēnešalgu, 4.[3] pants, grozījumi par 5.[1] un 6. panta izteikšanu jaunā redakcijā, grozījumi par 6.[1] panta 1.[1] daļas izslēgšanu, otrās daļas izteikšanu jaunā redakcijā un papildināšanu ar septīto daļu, grozījumi par 6.[2] panta pirmās daļas izslēgšanu un otrās daļas izteikšanu jaunā redakcijā, nosacījums šā likuma 14. panta 12.[2] un trīspadsmitajā daļā, ka mēnešalga kopā ar piemaksu (piemaksām) nedrīkst pārsniegt Ministru prezidentam noteikto mēnešalgu, grozījumi šā likuma 15. pantā, kuri saistīti ar grozījumiem šā likuma 6., 6.[1] un 6.[2] pantā un ar kuriem ceturtajā daļā aizstāts vārds "priekšsēdētāju", sestajā daļā aizstāti vārdi "pirmajā daļā", astotajā daļā aizstāts vārds "pirmās", devītajā daļā aizstāti vārdi "pirmajā daļā" un izslēgta desmitā daļa, grozījums šā likuma 15. pantā, ar kuru divpadsmitā daļa papildināta pēc vārda "amatpersona", kā arī grozījums šā likuma 17. pantā, ar kuru devītā daļa papildināta ar 3.[3] punktu, stājas spēkā 2023. gada 1. janvārī.

(16.11.2021. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2022.)

54. No 2022. gada 1. jūlija līdz 2022. gada 31. decembrim Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu amatpersonām ar speciālajām dienesta pakāpēm, kurām noteikts pienākums veikt izmeklēšanu īpaši sarežģītās, smagu vai sevišķi smagu starpreģionāla vai starptautiska rakstura noziegumu lietās, kā arī Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja un Valsts ieņēmumu dienesta amatpersonām, kuras ir iesaistītas izmeklēšanas darbību veikšanā minētā veida lietās, maksimālo mēnešalgu nosaka atbilstoši rajona (pilsētas) prokurora mēnešalgai.

(16.11.2021. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2022.)

55. Grozījumi par šā likuma 2. panta pirmās daļas 19. punkta, 4. panta piecpadsmitās daļas, 13.[2] panta, 17. panta 1.[2] daļas un devītās daļas 8. punkta izslēgšanu un grozījumi šā likuma 4. panta pirmajā un desmitajā daļā stājas spēkā 2023. gada 1. janvārī.

(09.12.2021. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 04.01.2022.)

56. Šā likuma grozījums par 2. panta piektās daļas papildināšanu pēc vārdiem "Likums neattiecas uz zemessargiem" ar vārdiem "Eiropas Elektronisko sakaru regulatoru iestādes atbalsta aģentūras Atbalsta sekretariāta darbiniekiem" stājas spēkā 2022. gada 1. jūnijā.

(19.05.2022. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.06.2022. Sk. 16.11.2021. likumu)

57. Ministru kabinets līdz 2023. gada 1. septembrim izdod šā likuma 28. panta otrajā, trešajā un ceturtajā daļā minētos noteikumus attiecībā uz tiesībaizsardzības iestāžu amatpersonām. Līdz Ministru kabineta noteikumu spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2023. gada 1. septembrim piemēro Ministru kabineta 2010. gada 16. marta noteikumus Nr. 257 "Noteikumi par kārtību, kādā Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonas ar speciālajām dienesta pakāpēm tiek nosūtītas izglītības iegūšanai, kā arī mācību izdevumu segšanas un atmaksāšanas kārtību".

(22.06.2023. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.08.2023.)

58. Šā likuma 2. panta pirmās daļas 16.[1] punkts, grozījumi šā likuma 3. pantā par tā piektās daļas 1. punkta papildināšanu pēc vārdiem "valsts dibināta augstskola" ar vārdiem "klīniskā universitātes slimnīca" un panta papildināšanu ar 6.[8] daļu, grozījumi šā likuma 4. pantā, ar kuriem tā pirmajā daļā vārds "septītajā" aizstāts ar vārdiem "sestajā, septītajā", ceturtā daļa papildināta pēc vārda "reģionu" ar vārdiem "klīnisko universitāšu slimnīcu", sestā daļa papildināta pēc vārdiem "valsts iestādēs" ar vārdiem "klīniskajās universitāšu slimnīcās", šā likuma 6.[4] pants, grozījums šā likuma 11. pantā par tā otrās daļas papildināšanu pēc vārda "struktūrvienību" ar vārdiem "klīnisko universitāšu slimnīcu", grozījums šā likuma 12. pantā par tā papildināšanu pēc vārdiem "valsts iestādēs" ar vārdiem "klīniskajās universitāšu slimnīcās", kā arī grozījums šā likuma 14. pantā par tā papildināšanu ar 1.[2] daļu stājas spēkā vienlaikus ar Klīnisko universitāšu slimnīcu likumu.

(24.09.2026. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 21.10.2026. Minētie grozījumi tiks iekļauti likuma redakcijā uz Klīnisko universitāšu slimnīcu likuma spēkā stāšanās dienu)

Likums stājas spēkā 2010.gada 1.janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2009.gada 1.decembrī.

Valsts prezidents V.Zatlers

Rīgā 2009.gada 18.decembrī

Valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un
darbinieku atlīdzības likuma
1.pielikums

Valsts un pašvaldību institūciju amatu saimes, apakšsaimes un to apraksts

(Pielikums izslēgts ar 16.11.2021. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2022.)

Valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un
darbinieku atlīdzības likuma
2.pielikums

Amatu saimei (apakšsaimei) atbilstošā maksimālā mēnešalgu grupa

(Pielikums izslēgts ar 16.11.2021. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2022.)

Valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un
darbinieku atlīdzības likuma
3.pielikums
(Pielikums 16.11.2021. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2022.)

Mēnešalgu grupas un intervāli

Mēnešalgu grupa	Mēnešalgu intervāli (koeficienti pret bāzes mēnešalgu)		
	minimums*	viduspunkts	maksimums
1.	0,513	0,581	0,755
2.	0,513	0,592	0,769
3.	0,570	0,814	1,059
4.	0,582	0,832	1,080
5.	0,623	0,890	1,156
6.	0,666	0,950	1,236
7.	0,796	1,137	1,479
8.	0,850	1,220	1,579
9.	1,017	1,453	1,817
10.	1,230	1,757	2,197
11.	1,535	2,194	2,743
12.	1,911	2,730	3,276
13.	2,369	3,385	4,062
14.	2,836	4,050	4,860
15.	3,194	4,562	5,475
16.	3,355	4,793	5,751
17.	3,684	5,263	6,051

Piezīme. * Mēnešalga, kuru nosaka, piemērojot koeficientu pret bāzes mēnešalgu, nedrīkst būt zemāka par minimālās mēneša darba algas apmēru normālā darba laika ietvaros.

Valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un
darbinieku atlīdzības likuma
4.pielikums

Valsts ieņēmumu dienesta amatpersonu (darbinieku) maksimālā mēnešalga

(Pielikums izslēgts ar 16.11.2021. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2022.)

Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja amatpersonu (darbinieku) mēnešalgu grupas un to mēnešalgu intervāli

(Pielikums izslēgts ar 16.11.2021. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2022.)

© Oficiālais izdevējs "Latvijas Vēstnesis"